

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ 4432
ISSN: 1108-7315

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ - ΑΡ. ΦΥΛ. 137, ΧΡΟΝΟΣ 25ος, ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2018 - ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

**Συνέντευξη Νικ. Ποιμενίδη - Προσωπικά Δεδομένα
Προβλήματα Δικαστηρίων - Ημέρες Θάλασσας**

Εξώφυλλο:
Έργο - Κολλάζ της Λίλης Αποστολίδου,
Δικηγόρου Πειραιά

Σημείωμα της συντακτικής επιτροπής

“Η φιλοσοφία και ο στόχος της Ε.Π.Α. Πειραιά αποτελεί διαχρονική αξία, που ιδιαίτερα στις σημερινές συνθήκες προσλαμβάνει πολυσημαντες και πολύπλευρες διαστάσεις στην προστασία των παιδιών, δηλαδή του μέλλοντος του τόπου μας”. Ο Πρόεδρος του ΔΣ της Εταιρείας Προστασίας Ανηλίκων Πειραιά, Αντισταθμολόγος Εφετών κ. Νικόλαος Ποιμενίδης, συζητά με τη Λίλη Αποστολίδου για το έργο της Εταιρείας Προστασίας Ανηλίκων Πειραιά και δεν παραλείπει να εξάρει τη συνδρομή των Δικηγόρων στην επίλυση των δικαστικών υποθέσεων των παιδιών, που αναλαμβάνουν δικηγορικά γραφεία χωρίς αμοιβή και καταβολή εξόδων.

Τα παιδιά του ιδρύματος, όπως άλλωστε όλα τα παιδιά, είναι ίσως ακόμη ανυποψίαστα για την αληματώδη -τρομακτική για πολλούς- εξέλιξη της τεχνολογίας, που κάνει ολοένα και πιο αναγκαία την προστασία των προσωπικών δεδομένων των πολιτών. Ο Νέος Γενικός Κανονισμός Προσωπικών Δεδομένων έχει ήδη μπει στη ζωή μας, φυσικά και στα γραφεία μας και όπως εύστοχα παρατηρεί ο Κώστας Τσαγκαρόπουλος στο ιδιαίτερα κατατοπιστικό άρθρο του, ένα νέο πεδίο δικηγορικής ύλης γεννιέται.

Οι πιο παλιοί δικηγόροι πιθανότατα θα ανασήκωναν το φρύδι με δυσπιστία και έκπληξη για όλα αυτά τα «καλούδια» της εξέλιξης, όμως σίγουρα δεν θα εκπλήσσονταν με τα χρόνια προβλήματα των δικαστηριακών κτηρίων της πόλης. Ο υπεύθυνος της Επιτροπής του ΔΣΠ για τη λειτουργία των Δικαστηρίων Πειραιά, Νίκος Μπιλιρής, μας μεταφέρει τις πρώτες σκέψεις των μελών της σχετικά με την επίλυση κάποιων από αυτά τα –άλλα πιο απλά, άλλα σημαντικότερα και δυσχερέστερα- προβλήματα. Μερικά, θα τα συναντήσουμε και στις επισημάνσεις του Θωμά Σταμόπουλου.

Το Καλοκαίρι, η κατ’εξοχήν εποχή της θάλασσας, έχει μπει για τα καλά, και η ομιλία του Γιώργου Μιχαηλίδη για την ιστορία της εμπορικής ναυτιλίας, που δόθηκε στην ιδιαίτερα φροντισμένη εκδήλωση

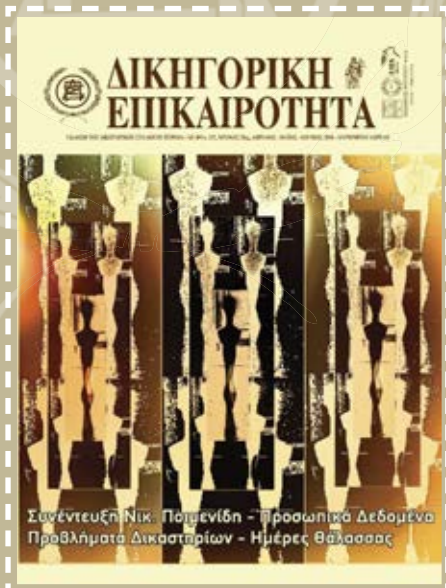
του Συλλόγου μας στα πλαίσια των «Ημερών Θάλασσας» του Δήμου Πειραιά, μας ταξιδεύει στο χρόνο, από τα πλοία των αρχαίων Κρητών, μέχρι τα σημερινά δεξαμενόπλοια, ενώ ο Διονύσης Τσελένης γράφει για ένα άλλο ταξίδι στο χρόνο, αυτό του Πειραιώτη Ομίλου Ερετών, του αρχαιότερου αθλητικού σωματείου σε δράση των Βαλκανίων. Στον Πειραιά επιμένει και ο Μιχάλης Βλάχος, ο οποίος μας ξεναγεί στην άγνωστη σε πολλούς Μουνιχία, που δεν είναι άλλη από τη σημερινή Καστέλλα και το Μικρολίμανο.

Ο Δημήτρης Πιστικός και οι «ΣΤΙΞΕΙΣ» του μας εισαγάγουν στον κόσμο των κληκών και μας γνωρίζουν μια άλλη, άγνωστη «κερκόπορτα», που άνοιξε στη διάρκεια του Πελοποννησιακού πολέμου, ενώ ο Δημήτρης Σταθακόπουλος καταθέτει την πάντοτε ενδιαφέρουσα και τεκμηριωμένη άποψή του σχετικά με το «άρτι αφιχθέν» μνημόνιο κατανόησης Αθήνας-Σκοπίων, αλλά και τις τουρκικές εκλογές. Και, μια και για πολλούς φαίνεται πώς «μυρίζουν» εκλογές και στη δική μας χώρα, ο Θεόδωρος Μιχαλάκος γράφει για την υποχρεωτικότητα της ψήφου και για την αναγκαιότητα ανάληψης πρωτοβουλιών και ευθυνών από τους πολίτες.

Το χρονογράφημα του Φάνη Μούλλιου για την πάντα επίκαιρη και δυστυχώς ανίκητη βλακεία, αλλά και δύο εξαιρετικά ποιήματα από την Κική Τσαγκαράκη και τη Βασιλική Κατσαγώνη, συμπληρώνουν το περιοδικό, που κλείνει με τον συγκινητικό αποχαιρετισμό του Βασίλη Ριζάκου και των φίλων του και συναδέλφων στον Γιάννη Λεγάκη, που με το πέρασμά του από τη δικηγορία δίδαξε σεμνότητα, καλοσύνη και ήθος, αρετές όλο και πιο σπάνιες.

Η Συντακτική Επιτροπή της «Δ.Ε.» ευχαριστεί τους συναδέλφους για το ολοένα αυξανόμενο ενδιαφέρον και την ενεργή συμμετοχή τους στο Περιοδικό και εύχεται σε όλους καλό και –όσο γίνεται- ανέμελο Καλοκαίρι.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ
ISSN: 1108-7315
ΗΡΩΩΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ 47, ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΤΗΛ.: 210-4176.251
<http://www.dspeir.gr>
ΕΚΔΟΤΗΣ - ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΜΦΩΝΑ
ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ:

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤΑΜΑΤΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Δ.Σ.Π.

ΗΛΙΑΣ ΤΖΙΤΖΙΚΑΚΗΣ
ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ ΣΥΝΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
itzitzikakis@gmail.com

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ
ΠΕΤΡΟΣ ΛΑΚΟΥΤΣΗΣ
lakoutsis.p@gmail.com

ΜΕΛΗ ΣΥΝΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ:
Αβραμίδης Γιάννης
Αποστολίδου Λίλη
Βλάχος Μιχάλης
Βούτας Γιάννης
Γεωργούλια Ιωάννα
Κατσαγώνη Βασιλική
Κόντος Απόστολος
Λακούτσος Πέτρος
Μανάλης Κώστας
Μπαλάσκας Αριστομένης
Μιχαλακάκος Θεόδωρος
Πατεστής Γιώργος
Πατρικοπούλου Ελένη
Πιστικός Δημήτριος
Πλέσσας Διονύσης
Σαββίδου Όλγα
Σταθακόπουλος Κώστας
Τσαγκαράκη Κική
Τσελένης Διονύσης
Τρικαλοπούλου Παρασκευή
Τσουρούλης Ευάγγελος
Φλωροπούλου - Μακρή Μαίρη
Χλωπης Γιώργος

Σημείωμα της συντακτικής επιτροπής σελ. 1

Μια συζήτηση με τον Πρόεδρο του ΔΣ της Εταιρείας Προστασίας
Ανηλίκων Πειραιά, Αντεισαγγελέα Εφετών κ.Νικόλαο Ποιμενίδη
της Λίλης Αποστολίδου σελ. 3

Μια πρώτη γνωριμία με το νέο Γενικό Κανονισμό
Προσωπικών Δεδομένων.
Ένα νέο πεδίο δικηγορικής ύλης γεννιέται του Κων. Τσαγκαρόπουλου σελ. 6

Προβλήματα από τη μακρόχρονη λειτουργία
μιας «προσωρινής λύσης» του Νίκου Μπιλήρη σελ. 12

«Οι δημοκρατίες δεν δολοφονούνται αλλή αυτοκτονούν»
(άρθρ. 51 παρ.5 του Συντάγματος του 1975/1986)
άρθρο του Θεόδωρου Μιχαλακάκου σελ. 15

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ-ΝΕΑ-ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ σελ. 20

Ολομέλεια Προέδρων Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος –Ορεστιάδα
16/6-Αλεξανδρούπολη 17/6-Ψήφισμα σελ. 22

ΠΑΡΙΣΤΑΜΑΙ σελ. 24

Επισημάνσεις του Θωμά Σταμόπουλου σελ. 26

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ-ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ-ΗΜΕΡΙΔΕΣ σελ. 28

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ σελ. 29

Η ιστορία της εμπορικής (Ελληνικής) ναυτιλίας στο πέρασμα των αιώνων
του Γιώργου Μιχαηλίδη σελ. 30

ΣΤΙΞΕΙΣ του Δημήτρη Πιστικού σελ. 34

Σχολιασμός επίκαιρων πολιτικών θεμάτων εξωτερικής πολιτικής
(Το Memorandum of understanding- Μνημόνιο κατανόησης
μεταξύ Αθήνας-Σκοπίων/ Τουρκικές εκλογές της 24ης Ιουνίου 2018 –
μια πρώτη αποτίμηση και πιθανολόγηση του Δημήτρη Σταθακόπουλου σελ. 36

ΕΔΩ ...Πειραιάς «Ένα Καράβι πού ταξιδεύει στο Χρόνο»
του Διονυσίου Α. Τσελένη σελ. 40

Μουνιχία-Μουνιχιών-Μούνιχος του Μιχάλη Βλάχου σελ. 42

Η εργασία των αθλοδωπών υπηκόων κρατών μελών της Ευρωπαϊκής
ένωσης-το βιβλίο της Βασιλικής Κατσαγώνη σελ. 44

«Το κάστρο που στοιχειώσαμε» το νέο βιβλίο της Ιωάννας Θεοδωράτου σελ. 45

Βλακεία και Βλάκες του Φάνη Μούλιου σελ. 46

Ποιήματα της Κικής Τσαγκαράκη και Βασιλικής Κατσαγώνη σελ. 47

Αποχαιρετισμός στον Γιάννη Λεγάκη-
Κάτι σαν επικήδειος για το Γιάννη Λεγάκη σελ. 48

Μια συζήτηση με τον Πρόεδρο του ΔΣ της Εταιρείας Προστασίας Ανηλίκων Πειραιά, Αντισταθμολογία Εφετών κ. Νικόλαο Ποιμενίδη

Της Λίλης Αποστολίδου
Δικηγόρου Πειραιά

-Αξιότιμε κ. Πρόεδρε τον Οκτώβριο 2016 διοριστήκατε Πρόεδρος του ΔΣ της Εταιρείας Προστασίας Ανηλίκων Πειραιά. Ποιο το έργο της Εταιρείας Προστασίας Ανηλίκων Πειραιά και της Στέγης του «Ο Καλός Ποιμένας», ιδιαίτερα στις σημερινές δύσκολες κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες, που οι περιπτώσεις των εγκαταλελειμμένων ή/και κατοπινημένων παιδιών έχουν δραματικά αυξηθεί;

- Το έργο της Εταιρείας Προστασίας Ανηλίκων Πειραιά ήδη από τη δεκαετία του 1960 με την πρωτοποριακή ίδρυση και λειτουργία Κέντρων Νεότητας, είναι ιδιαίτερα σημαντικό και πολύπλευρο, πολύ περισσότερο ασφαλώς στις σημερινές οικονομικές και κοινωνικές δυσκολίες, αφού όχι μόνο προσφέρει προστασία σε παιδιά που την έχουν άμεσα ανάγκη, αλλά παρέχει ένα ασφαλές και υψηλό επίπεδο διαβίωσης, προκειμένου να επανενταχθούν στο σχολείο και στην κοινωνία και ταυτόχρονα αναζητεί στα πλαίσια επιστημονικού προγραμματισμού το κατάλληλο οικογενειακό πλαίσιο, όπου τα παιδιά με σιγουριά μπορούν να ενταχθούν και να ολοκληρώσουν την κοινωνική ενσωμάτωσή τους. Σήμερα στη Στέγη μένουν 27 παιδιά ενώ επίσης 26 παιδιά βρίσκονται σε εποπτεία σε οικογενειακά πλαίσια.

-Κατά το διάστημα της θητείας σας ποια είναι τα σπουδαιότερα προβλήματα που έχετε διαπιστώσει ότι αντιμετωπίζει η Ε.Π.Α. Πειραιά;

- Η Ε.Π.Α. Πειραιά την τελευταία τετραετία και μάλιστα από την εποχή της προκατόχου μου προέδρου του Δ.Σ. κας Αργυρώς Μπλήτσα-Αρναούτη, νυν Προέδρου Εφετών, άρχισε και σταδιακά ολοκλήρωσε ένα μεγάλο έργο στη διοικητική και οργανωτική ανασύνταξη της Εταιρείας, αλλά και στην κτιριακή αναμόρφωση και πλήρη ανακαίνιση του χώρου της, σε ένα περιβάλλον προσιτό και φιλικότερο στα παιδιά. Το μεγάλο αυτό έργο προσπαθήσαμε, η διεύθυνση και το προσω-

πικό της Ε.Π.Α. Πειραιά, να το συνεχίσουμε και να το ολοκληρώσουμε, ακόμη και να διευρύνουμε τους στόχους της σε νέα σύγχρονα πεδία προστασίας της παιδικής ψυχής και των δικαιωμάτων των παιδιών. Για τους λόγους αυτούς, εντείναμε τις δράσεις και τις δραστηριότητες των ανηλίκων, οργανώσαμε στοχευμένα επιστημονικές συζητήσεις και ημερίδες με κρίσιμα σύγχρονα θέματα, που αφορούν τα παιδιά και τους εφήβους, στοχεύοντας στην μεγαλύτερη επιμόρφωση όλων μας και του προσωπικού της Εταιρείας. Πολύ περισσότερο, εντείναμε την προσπάθεια μας στην διεκπεραίωση των δικαστικών υποθέσεων των ανηλίκων, ώστε να μην υπάρχουν εμπόδια στην μελλοντική κοινωνική ένταξη τους, αλλά και στην λεπτομερή παρακολούθηση των ατομικών τους φακέλων ώστε να ξεπεραστούν χρόνια προβλήματα και να δρομολογηθούν λύσεις, αφού η επίλυση τόσο σύνθετων θεμάτων απαιτεί και χρόνο και οργάνωση. Με ένταση ζητήσαμε και ζητούμε την πλήρη στελέχωση της Ε.Π.Α. Πειραιά, προκειμένου να διευρύνουμε και συνεχίσουμε το έργο της αλλά και τους ορίζοντες των στόχων της. Εν τέλει, προβλήματα της Ε.Π.Α. Πειραιά είναι ακριβώς η αντιμετώπιση των καθημερινών προβλημάτων των παιδιών, που είναι βέβαιο ότι γίνεται ευκολότερο όταν υπάρχει προθυμία από όλους μας στην επίλυση τους, προσέτι κρατική βούληση και πίστη στο έργο της Ε.Π.Α. Πειραιά για την επίτευξη των υψηλών στόχων της προς όφελος των παιδιών.

- Για τη λειτουργία της Ε.Π.Α. Πειραιά χρειάζεται εξειδικευμένο προσωπικό, χρειάζονται μεταξύ των άλλων, ψυχολόγοι, κοινωνικοί λειτουργοί, δάσκαλοι και πλήθος άλλες ειδικότητες. Πώς καταφέρνει η Εταιρεία και η Στέγη της «Ο Καλός Ποιμένας» να σταθεί στα πόδια του, παρά τις τραγικές ελλείψεις; Ποιος ο ρόλος των εθελοντών; Ποια η σχέση με την Εισαγγελία Ανηλίκων Πειραιά;

- Η Ε.Π.Α. Πειραιά διαθέτει οργανόγραμμα με τις προβλεπόμενες για τη λειτουργία της ειδικότητες. Η προσπάθεια της οργανωτικής και επιστημονικής αναδιοργάνωσης περιελάμβανε και περιλαμβάνει τη λειτουργία Κοινωνικής Υπν-

ρεσίας, καθώς και της ομάδας του επιστημονικού προσωπικού που απαρτίζεται από ψυχολόγους, που υποστηρίζονται από την ίδια την Ε.Π.Α. Πειραιά. Η αναζήτηση της πλήρους στελέχωσης της Εταιρείας και της Στέγης της «Ο Καλός Ποιμήν», είναι συνεχής και επαναλαμβάνεται στις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Δικαιοσύνης Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Παρά τα μεγάλα προβλήματα, όμως, που αντιμετωπίζει η Ε.Π.Α. Πειραιά, τα τελευταία χρόνια παρέχει υπηρεσίες υψηλού επιπέδου και με τις υπηρεσίες της συμβάλλει στην κοινωνική ένταξη των παιδιών και στην εξεύρεση κατάλληλου οικογενειακού πλαισίου, προκειμένου να ελαχιστοποιηθεί η παραμονή των παιδιών στη Στέγη «Ο Καλός Ποιμήν», ώστε να αποφευχθεί η ταυτότητα των παιδιών σε δομή προστασίας, παράλληλα στηρίζει όλο το διοικητικό και δικαστικό έργο που πρέπει να επιτευχθεί, ώστε τα παιδιά με διαφανή και νόμιμη διαδικασία να ενταχθούν σε οικογένεια, γεγονός που ολοκληρώνει τους στόχους της για ουσιαστική και αληθινή προστασία στα δικαιώματα των παιδιών, για ένα καλύτερο γι' αυτά μέλλον και ζωή που αξίζουν. Στο σημείο αυτό ασφαλώς πρέπει να σημειώσουμε τη συνδρομή των Δικηγόρων Αθηνών-Πειραιά στην επίλυση των δικαστικών υποθέσεων των παιδιών, που αναλαμβάνουν δικηγορικά γραφεία χωρίς αμοιβή και καταβολή εξόδων, και που η Ε.Π.Α. Πειραιά προσπαθεί να διεκπεραιώσει παρά την έλλειψη νομικής υπηρεσίας. Ακόμη, η Ε.Π.Α. Πειραιά εκτελεί στο ακέραιο τις εντολές και παραγγελίες των Εισαγγελέων Ανηλίκων Πειραιά, με μοναδικό γνώμονα το συμφέρον των παιδιών, και προκειμένου ολοκληρωθεί το κρίσιμο εισαγγελικό έργο, θεωρώντας όλοι μας ότι η Ε.Π.Α. Πειραιά αποκραυγατώνει τη φιλικότερη σχέση της Δικαιοσύνης με το παιδί και τον έφηβο. Τέλος αλλιά όχι μικρό σε σημασία, είναι το έργο των εθελοντών στην πραγμάτωση των στόχων της Ε.Π.Α. Πειραιά, καθώς στη βελτιστοποίηση του επιπέδου της ζωής των παιδιών. Το έργο αυτό αναφέρεται στην υποβοήθηση της ατομικής φροντίδας και καθαριότητας των παιδιών, στην υποβοήθηση και υποστήριξη στο καθημερινό εκπαιδευτικό έργο τους μετά το σχολείο, στην υποβοηθητική διδασκαλία για την ένταξη σε πανεπιστημιακά Ιδρύματα αλλιά και στην εκμάθηση ξένων γλωσσών, σε αθλητικές και ψυχαγωγικές δραστηριότητες, ακόμη και στη συμμετοχή τους σε εκδρομές των παιδιών, έχει δε ως αποτέλεσμα η προσπάθεια αυτή το χαμόγελο και τη ζωντάνια των παιδιών που φανερώνει υγεία και ψυχοσυναισθηματική ισορροπία. Οι εθελοντές αναγνωρίζοντας το έργο της τελευταίας τετραετίας της Ε.Π.Α. Πειραιά, συμμετέχουν όλο και εντονότερα στην υλοποίηση των σκοπών της και της Στέγης «Ο Καλός Ποιμήν», συμβάλλοντας αληθινά στο καλό των παιδιών, αποτελούν δε τρανό παράδειγμα της επιτυχούς λειτουργίας που οφείλεται στο πάντρεμα της κρα-

τικής και ιδιωτικής θέλησης στην επίτευξη κοινωφελούς σκοπού.

Αφιερώνετε καθημερινά, είναι γεγονός, σημαντικό χρόνο για την Ε.Π.Α. Πειραιά. Μπορείτε να μας μιλήσετε για μερικά έργα που έχουν γίνει κατά το διάστημα της θητείας σας;

- Πολλές φορές έχω τονίσει ότι, η θητεία μου στην Ε.Π.Α. Πειραιά αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα λειτουργήματα, που έχω κληθεί ως εισαγγελικός λειτουργός να υπηρετήσω. Η φιλοσοφία και ο στόχος της Ε.Π.Α. Πειραιά αποτελεί διαχρονική αξία, που ιδιαίτερα στις σημερινές συνθήκες προσλαμβάνει πολυσήμαντες και πολύπλευρες διαστάσεις στην προστασία των παιδιών, δηλαδή του μέλλοντος του τόπου μας. Αξίζει να αναφερθώ στο παραχθέν έργο, όχι ως προσωπικό κατόρθωμα, αλλιά ως ολοκληρωμένη προσπάθεια όλων των υπηρεσιών της Ε.Π.Α. Πειραιά και του πλήθους του κόσμου που την ακολουθεί και συνέβαλλε στο επίπεδο της ζωής των παιδιών, γιατί αυτό είναι τελικά που πραγματικά πρέπει πάντα να αναζητείται. Έτσι αναβαθμίστηκαν τα τμήματα γραμματείας, λογιστηρίου, επίβλεψης, ψυχολόγων, κοινωνικής υπηρεσίας, με προγράμματα τελευταίας τεχνολογίας για την υποστήριξη των τμημάτων και την καλύτερη οργάνωση της υπηρεσίας, ακόμη έγινε ανάπλαση του εξωτερικού χώρου για τις εγκαταστάσεις που τα παιδιά χρησιμοποιούν για αθλοπαιδιές και δημιουργία λαχανόκηπου και ελαιώνα με τη δενδροφύτευση νέων ελιών και οπωροφόρων δέντρων, της καθιέρωσης ετήσιας ημέρας συγκομιδής των ελιών της Ε.Π.Α. Πειραιά από τα ίδια τα παιδιά και της παραγωγής ελαιολάδου (το επονομαζόμενο **ΕΠΑ-ΠΟΛΛΑΔΟ**), επέκταση της τραπεζαρίας των παιδιών με τον εξοπλισμό, της τοποθέτησης ξύλινων πατωμάτων στις κλίνες των ανηλίκων και στους κοινόχρηστους χώρους τους λόγω παιλιότητας, προσθήκης εξοπλισμού πλυντηρίου, στεγνωτηρίου, αλλαγής στις κουρτίνες των δωματίων ανηλίκων και των υπολοίπων χώρων της Ε.Π.Α. Πειραιά, τοποθέτησης ναΐσκου και αγιογράφησης του από εθελοντές, κατασκευής του παραβίου των παιδιών στην αυλή της Εταιρείας στο ταξίδι να ξεχάσουν το θυμό, την οργή, την απογοήτευση και ότι άσχημο βίωσαν στην προηγούμενη ζωή τους. Παράλληλα ανακαινίστηκε το κτίριο της Ε.Π.Α. Πειραιά στην εξωτερική όψη και με χρώματα χαρούμενα, προκειμένου να τονιστεί ότι η Ε.Π.Α. Πειραιά είναι ένα μεγάλο σπίτι οικογένειας που ξέρει να φροντίζει και να προστατεύει τα παιδιά της.

Κατά τη διάρκεια της θητείας σας έχετε έρθει αντιμέτωπος με τον κίνδυνο ουσιαστικά της κατάργησης της Ε.Π.Α.Π., αφού με το νομοσχέδιο για τη Δημιουργία Μέρικων Μονάδων Νέων παύει η λειτουργία των Ε.Π.Α. με τη

σημερινή τους μορφή. Μπορείτε να μας πείτε λίγα λόγια για το Νομοσχέδιο αυτό;

- Το ζήτημα δεν είναι η νομοθέτηση και δημιουργία των δομών στους οποίους αναφέραστε, αλλά να μην σταματήσει ούτε λεπτό η λειτουργία των Εταιρειών Προστασίας Ανηλίκων (Ε.Π.Α.) και κυρίως αυτής του Πειραιά, με αναγνωρίσιμο έργο και προσφορά στην Κοινωνία και τη Δικαιοσύνη επί πολλές δεκαετίες. Η φιλοσοφία των Ε.Π.Α. είναι σύγχρονη και αποκρυσταλλώνει ότι καλύτερο έχει να προσφέρει το δικαϊκό μας σύστημα στην προστασία της παιδικής ψυχής και της μη παρεκτροπής των ανηλίκων σε αξιόποινη συμπεριφορά. Δικό μου έργο, ασφαλώς, δεν είναι η υποδείξη των κατάλληλων πολιτικών σε άλλους τομείς που αφορούν ανηλίκους, αλλά η υποβολή στην λήψη των ορθών αποφάσεων από τους αρμόδιους φορείς για τις Εταιρείες Προστασίας Ανηλίκων και η επισήμανση του έργου που προσέφεραν και εξακολουθούν να προσφέρουν στην Ελληνική Κοινωνία και στους ανήλικους. Άλλωστε, εκατοντάδες ιδιωτών τίμησαν τον σκοπό των Εταιρειών αυτών, προσφέροντας χρόνο από τη ζωή τους και σημαντική περιουσία για την επίτευξη των στόχων τους, που δεν είναι άλλο από την προστασία των ανηλίκων που την έχουν ανάγκη, γιατί πραγματικά οι Ε.Π.Α. έρχονται να συναντήσουν και ικανοποιήσουν την ανάγκη των παιδιών να αποκατασταθούν και ενσωματωθούν στην Κοινωνία και στη ζωή, που είναι και το περιεχόμενο ακριβώς των παραγγελιών των Εισαγγελέων Ανηλίκων της Χώρας και των αποφάσεων των Δικαστηρίων Ανηλίκων, που θέλουν να απομακρύνουν τους ευρισκόμενους σε κίνδυνο ανηλικούς από το περιβάλλον αυτό, ώστε να ενσωματωθούν γρήγορα σε κατάλληλη οικογένεια που θα τους εξασφαλίσει ένα καλύτερο αύριο και ζωή, μακριά από αξιόποινες και προσβλητικές για τα δικαιώματά τους συμπεριφορές, με όχημα στο τιτάνιο αυτό έργο τις Εταιρείες Προστασίας Ανηλίκων. Ο λόγος αυτός δικαιολογεί απόλυτα και τη σύνθεση του συλλογικού οργάνου διοίκησης των Ε. Π. Α., με μέλη από τον οικείο Δικηγορικό Σύλλογο της εφετειακής περιφέρειας όπου στεγάζεται και εδρεύει η κάθε Ε.Π.Α. Ιδιαίτερα, η Ε.Π.Α. Πειραιά ενσωματώνει παρά τη δομή της ως νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου και, Ίδρυμα που συνεστήθη εις το διηνεκές με όμοιο καθόλου με αυτήν σκοπό από ιδιώτες δωρητές που παραχώρησαν την περιουσία τους για το λόγο αυτό. Είναι όμως και καμάρι της Πειραιώτικης Κοινωνίας, στεγαζόμενη σε ένα από τα μεγαλύτερα προάστια της πόλης του Πειραιά, στα Καμίνια, λόγος που σφαλώς αποτελεί και την αιτία του ενδιαφέροντος του Δήμου Πειραιά.

Από τη θέση σας ως Πρόεδρος του Δ.Σ. και μέχρι την αιφνιδιαστική απόφαση για ορισμό αντικαταστάτη σας, η οποία αποτέλεσε μια δυσάρεστη έκπληξη για την Ε.Π.Α.Πειραιά, το Δ.Σ. και όλους όσους γνωρίζουν το έργο σας, προβήκατε σε μια σειρά από ενέργειες για την υποστήριξη της λειτουργίας της Ε.Π.Α.Π. Μπορείτε να μας μιλήσετε γι' αυτές;

-Γενικότερα, η αντικατάσταση προέδρου του Δ.Σ. συλλογικού οργάνου πριν τη λήξη της θητείας του, και στην συγκεκριμένη περίπτωση της θέσης του προέδρου του Δ.Σ. της Εταιρείας Προστασίας Ανηλίκων Πειραιά, πρέπει να είναι ειδικά αιτιολογημένη ώστε να μην καταλείπεται σε κανένα και η παραμικρή αμφιβολία, ότι ο εκτελών καθήκοντα προέδρου του Δ.Σ. εισαγγελικός λειτουργός καθ' οιονδήποτε τρόπο δεν εκτέλεσε ορθά και σύννομα την υπηρεσία αυτή. Πολύ περισσότερο, όταν ο διορισμός στη θέση του προέδρου του Δ.Σ. της Ε.Π.Α. Πειραιά, γίνεται ακριβώς λόγω της ιδιότητας του προσώπου ως εισαγγελικού λειτουργού που υπηρετεί στην Εισαγγελία Εφετών Πειραιά. Διαφορετικά, η ανατιολογητή ενέργεια αντικατάστασης αποτελεί μομφή κατά του προσώπου και μειώνει την εικόνα και το κύρος του εισαγγελικού λειτουργού. Συνακόλουθα, οι ενέργειες στις οποίες προέβην αποκλειστικό σκοπό είχαν την προάσπιση της προσωπικότητας και του ονόματός μου, αλλά και την αποκατάσταση του κύρους του εισαγγελικού θεσμού, προσέτι της ανάδειξης του παραγόμενου επί 20 μήνες σημαντικού έργου στην Ε.Π.Α. Πειραιά, προς όφελος των φιλοξενούμενων και υπό την επιμέλειά της παιδιών.

-Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ πολύ.

-Και εγώ σας ευχαριστώ

Νικόλαος Ποιμενίδης - Αντεισαγγελέας Εφετών

Δικηγόρος Αθηνών από το έτος 1987. Εισαγγελικός λειτουργός από τον Οκτώβριο του έτους 1995 και ήδη αντεισαγγελέας εφετών Πειραιά. Κάτοχος δύο μεταπτυχιακών τίτλων στο Διεθνές Συγκριτικό Δίκαιο του Πανεπιστημίου VUBΒρυξελλών Βελγίου, και στο Ποινικό Δίκαιο του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Πρόεδρος του Δ.Σ. της Ε.Π.Α. Ηρακλείου Κρήτης και της Ε.Π.Α. Πειραιά. Εθνικό μέλος στο Κοινό Εποπτικό Όργανο Eurojust. Καθηγητής στην Εθνική Σχολή Δικαστών. Μέλος της Κεντρικής Επιτροπής Διαμεσολάβησης. Συμμετέχω σε πλήθος συναντήσεων και ομάδων εργασίας που διοργάνωσε το γραφείο των Ηνωμένων Εθνών στο Έγκλημα και στα Ναρκωτικά (UNDOC), η Eurojust, ο Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (OECD), η CEPOL, η περιφερειακή ευρωπαϊκή επιτροπή για το μεταναστευτικό ζήτημα ως συνδεδεμένο μέλος Eurojust.

Μια πρώτη γνωριμία με το νέο Γενικό Κανονισμό Προσωπικών Δεδομένων – Ένα νέο πεδίο δικηγορικής ύλης γεννιέται

Του Κωνσταντίνου Τσαγκαρόπουλου
Δικηγόρου Πειραιά

Ι. Χρήσιμα ιστορικά στοιχεία

Η ιδέα της προστασίας της ιδιωτικότητας βρίσκει τις ρίζες της στα πρώτα αρχαία ελληνικά κείμενα των μεγάλων φιλοσόφων.

Ήταν ο Αριστοτέλης, που πρώτος αναφέρθηκε στα Ηθικά Νικομάχεια στις έννοιες «...απόσταση, χώρος και απομόνωση από τη δημόσια ζωή...».

Πολλούς αιώνες μετά ακολούθησε ο Τζων Λοκ ο οποίος παρουσίασε την ιδιωτικότητα ως κατάκτηση ενός προνομίου από μία κοινωνική ομάδα.

Στην Γαλλική Επανάσταση ο Saint-Just διακηρύσσει ότι η ελευθερία των ανθρώπων βρίσκεται στην ιδιωτική ζωή τους (Fragments sur les institutions républicaines).

Η πλέον καθοριστική εξέλιξη ως προς το δικαιο/προστασία της ιδιωτικότητας ήταν η δημοσίευση το 1890 του άρθρου των Warren και Brandeis's "The Right to Privacy." Είναι αυτοί που αναφέρθηκαν στο «δικαίωμα να μένεις μόνος» («the right to be left alone») για να περιγράψουν το δικαίωμα στην ιδιωτικότητα του ατόμου. Ερέθισμα για τη συγγραφή του άρθρου ήταν η ολοένα και συχνότερη εμφάνιση περιστατικών δημόσιας –έντυπης διάδοσης λεπτομερειών σχετικών με την προσωπική ζωή ατόμων κυρίως διασημοτήτων της εποχής, λόγω

της εμφάνισης και διάδοσης των φορητών φωτογραφικών μηχανών. Ακριβώς αυτό το φαινόμενο οδήγησε τους συντάκτες στην αντίληψη ότι η έννοια της ιδιωτικότητας αφορά την προστασία ιδιωτικών συζητήσεων, την έκφραση σκέψεων και συναισθημάτων, θεωρώντας ότι αποτελούν ειδικότερες εκφάνσεις των δικαιωμάτων της ζωής και της ιδιοκτησίας.

Από εκείνη την εποχή, το σχετικό με την προστασία της ιδιωτικότητας θεσμικό πλαίσιο βρισκόταν σε απόλυτη σύνδεση με τις διάφορες τεχνολογικές φάσεις του 20^{ου} αιώνα και τις αντίστοιχες κοινωνικές – οικονομικές εξελίξεις.

Στη δεκαετία του 70 εισάγεται σχετική νομοθεσία σε Γερμανία, Αυστρία, Γαλλία και στις Σκανδιναβικές χώρες που λόγω της ανάπτυξης και του καλού τους βιοτικού επιπέδου είχαν απορροφήσει σαν ευρύτερο κοινωνικό σύνολο τις τεχνολογικές εξελίξεις εκείνης της περιόδου με εκτεταμένη χρήση της φωτογραφίας και της μαγνητοφώνησης και στη συνέχεια της βιντεοσκόπησης.

Τη δεκαετία του 80 το θέμα αρχίζει να αντιμετωπίζεται πλέον και από την διεθνή κοινότητα. Ενδεικτικά αναφέρομαι στη σύμβαση 108 Συμβουλίου της Ευρώπης για την αυτοματοποιημένη επεξεργα-

σία αλλά και στις κατευθυντήριες Αρχές του ΟΟΣΑ, οι οποίες παρά τη μη δεσμευτική ισχύ τους απέτέλεσαν σημείο αναφοράς για τους νομοθέτες άλλων χωρών να υιοθετήσουν την αναγκαία νομοθεσία.

Την δεκαετία του 90 εισάγεται η Οδηγία 46 του 1995 (95/46/ΕΚ) για τις ενιαίες ροές πληροφορίας και ενιαίες απαιτήσεις. Στην Ελλάδα στο πλαίσιο της ενσωμάτωσης αυτής της Οδηγίας – αναγκαία προϋπόθεση για τη συμμετοχή μας στη Σέγκεν- δημοσιεύτηκε ο νόμος **2472/1997** ο οποίος στη συνέχεια σε αρκετά σημεία δέχτηκε επικαιροποιημένες νομοθετικές μεταβολές που ακολούθησαν

Στην πρώτη Δεκαετία του 21^{ου} αιώνα οδηγηθήκαμε στην προστασία των προσωπικών δεδομένων ως “κοινωνικό κεκτημένο” αλλά και την αναγνώριση της ως διακριτό δικαίωμα στο άρθρο 8 του Χάρτη των θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (2000/Ε, 364/01):

«1. Κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν.

2. Η επεξεργασία αυτών των δεδομένων πρέπει να γίνεται νομίμως, για καθορισμένους σκοπούς και με βάση τη συγκατάθεση του ενδιαφερομένου ή για άλλους θεμιτούς λόγους που προβλέπονται από το νόμο. Κάθε πρόσωπο δικαιούται να έχει πρόσβαση στα συλλεγμένα δεδομένα που το αφορούν και να επιτυγχάνει τη διόρθωσή τους.

3. Ο σεβασμός των κανόνων αυτών υπόκειται στον έλεγχο ανεξάρτητης αρχής.»

Στην Ελλάδα είχαμε την πρώτη συνταγματική κατοχύρωση με την συνταγματική αναθεώρηση του 2001 και τη θέσπιση του άρθρου 9 Α του Συντάγματος σύμφωνα με το οποίο

«Καθένας έχει δικαίωμα προστασίας από τη συλλογή, επεξεργασία και χρήση, ιδίως με ηλεκτρονικά μέσα, των προσωπικών του δεδομένων, όπως ορίζει. Η προστασία των προσωπικών δεδομένων διασφαλίζεται από ανεξάρτητη αρχή, που συγκροτείται και λειτουργεί, όπως νόμος ορίζει.»

Ήδη από τις αρχές τις τρέχουσας δεκαετίας επισημάνθηκε η ανάγκη ενός νέου Κανονισμού για την

αντιμετώπιση της ραγδαίας μεταβολής και ανάπτυξης της τεχνολογίας.

- **Ιανουάριος 2012:** Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προτείνει το νέο Γενικό Κανονισμό Προσωπικών Δεδομένων (ΓΚΠΔ)

- **Μάρτιος 2014:** Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υιοθετεί το κείμενο

14 Απριλίου 2016: Ο ΓΚΠΔ υιοθετείται επίσημα από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

25 Μαΐου 2018: ημερομηνία έναρξης ισχύος του ΓΚΠΔ.

Λόγω της νομικής φύσης του ο Κανονισμός έχει άμεση εφαρμογή σε όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σημειώνεται όμως ότι περιέχει αρκετές ρυθμίσεις που επιφυλάσσουν στους εθνικούς νομοθέτες τη δυνατότητα να εξειδικεύσουν τους κανόνες του και κυρίως να ορίζουν τις ειδικότερες προϋποθέσεις σύννομης επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

II. Βασικές έννοιες των προσωπικών δεδομένων

Προσωπικά δεδομένα είναι οποιεσδήποτε πληροφορίες σχετικά με ένα φυσικό πρόσωπο ή ένα υποκείμενο δεδομένων, που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την άμεση ή έμμεση ταυτοποίησή του. Έτσι προσωπικά δεδομένα αποτελούν το όνομα, η φωτογραφία, η διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, τα στοιχεία τραπεζικού λογαριασμού, οι αναρτήσεις σε ιστότοπους κοινωνικής δικτύωσης, οι ιατρικές πληροφορίες, η διεύθυνση IP του υπολογιστή κλπ. Είναι επίσης τα δεδομένα εικόνας και ήχου όπως και εκείνα που αφορούν περιουσιακή ή οικογενειακή κατάσταση καθώς και την επαγγελματική και οικονομική δραστηριότητα.

Ευαίσθητα Προσωπικά Δεδομένα είναι τα δεδομένα που αφορούν στη φυλετική ή εθνική προέλευση, στα πολιτικά φρονήματα, στις θρησκευτικές ή φιλοσοφικές πεποιθήσεις, στη συμμετοχή σε συνδικαλιστική οργάνωση, τα δεδομένα υγείας, κοινωνικής πρόνοιας, κλπ

Παραβίαση προσωπικών δεδομένων είναι οποιαδήποτε παραβίαση ασφαλείας η οποία οδηγεί σε τυχαία ή παράνομη καταστροφή απώλεια αλλοίωση μη εξουσιοδοτημένη αποκάλυψη ή επιτρέπει αθέμιτη πρόσβαση σε δεδομένα τρίτου που μεταβιβάστηκαν αποθηκεύθηκαν ή έτυχαν επεξεργασίας με οποιοδήποτε άλλο τρόπο

Υποκείμενο των δεδομένων είναι το φυσικό πρόσωπο του οποίου η ταυτότητα μπορεί να εξακριβωθεί, άμεσα ή έμμεσα, μέσω της επεξεργασίας των δεδομένων αυτών.

Υπεύθυνος Επεξεργασίας (Data Controller) είναι οποιοσδήποτε καθορίζει τον σκοπό και τον τρόπο της επεξεργασίας. Μπορεί να είναι φυσικό ή νομικό πρόσωπο, η δημόσια αρχή, η υπηρεσία ή άλλος φορέας είτε πράττει μόνο είτε από κοινού με άλλα πρόσωπα.

Εκτελών επεξεργασία μπορεί να είναι φυσικό ή νομικό πρόσωπο, δημόσια αρχή, υπηρεσία ή άλλος φορέας που επεξεργάζεται προσωπικά δεδομένα για λογαριασμό και με βάση τις εντολές και οδηγίες του υπευθύνου επεξεργασίας.

Υπεύθυνος προστασίας προσωπικών δεδομένων (DPO),

Ουσιαστικά αποτελεί εντός εκάστου φορέα το πρόσωπο – «ανταποκριτή» της Αρχής Προστασίας Δεδομένων και το σημείο επαφής και επικοινωνίας του φορέα με την αρχή που διευκολύνει τη συμμόρφωση του υπευθύνου επεξεργασίας και του εκτελούντος την επεξεργασία με τις διατάξεις του ΓΚΠΔ και μεσοσταβεί μεταξύ των διαφόρων ενδιαφερομένων (π.χ. εποπτικές αρχές, υποκείμενα των δεδομένων).

Είναι αυτός που διασφαλίζει ότι ο δημόσιος ή ιδιωτικός φορέας τηρεί τις διατάξεις του Κανονισμού και συνεργάζεται με την Εθνική Αρχή Προστασίας για την τήρηση των διατάξεων του ΓΚΠΔ.

Ο υπεύθυνος προστασίας καταγράφει τις διαδικασίες συλλογής, επεξεργασίας αποθήκευσης, με-

ταβίβασης κτλ. , επεξεργάζεται εκθέσεις αποτίμησης κινδύνου (Privacy Impact Assessments), όπου και όποτε αυτό απαιτείται, σχεδιάζει εσωτερικές διαδικασίες & εργαλεία συμμόρφωσης, διαδικασίες αντιμετώπισης κινδύνων - παραβιάσεων και ενημέρωσης, λογοδοτεί απέναντι στα υποκείμενα επεξεργασίας εάν χρειαστεί και διαμορφώνει την αρχιτεκτονική του οικοδομήματος προστασίας (by design & by default).

Το σημαντικότερο έργο του είναι η εκπροσώπηση του δημόσιου ή ιδιωτικού φορέα έναντι των Αρχών, Εθνικών και Ευρωπαϊκών και η διασφάλιση της εναρμόνισης της λειτουργίας της επιχείρησης σε ότι αφορά τις πολιτικές πρακτικές και μεθοδολογία επεξεργασίας, αποθήκευσης και μεταφοράς Δεδομένων.

Σημειώνεται ότι ο ρόλος του είναι συμβουλευτικός και όχι αποφασιστικός και **ότι δεν φέρει προσωπική ευθύνη σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με τον ΓΚΠΔ καθώς** είναι και παραμένει ευθύνη του υπευθύνου επεξεργασίας ή του εκτελούντος την επεξεργασία.

Νόμιμη βάση επεξεργασίας μπορεί να είναι η προβλεπόμενη από διάταξη νόμου ή η προβλεπόμενη από σύμβαση, η στηριζόμενη στο έννομο συμφέρον του υπευθύνου επεξεργασίας ή τέλος η συγκατάθεση των υποκειμένων

Συγκατάθεση είναι η δήλωση βουλήσεως του υποκειμένου των δεδομένων, η οποία πρέπει να είναι ρητή, συγκεκριμένη και ελεύθερη. Το υποκείμενο των δεδομένων θα πρέπει να μπορεί να αρνηθεί ή να αποσύρει τη συγκατάθεση χωρίς να ζημιωθεί. Η συναίνεση θα πρέπει να μπορεί να ανακληθεί οποτεδήποτε και γι' αυτό είναι σημαντικό να γνωρίζει το υποκείμενο τουλάχιστον την ταυτότητα του υπευθύνου επεξεργασίας και τους σκοπούς της επεξεργασίας αυτής. Σημειώνεται ότι το βάρος απόδειξης της συγκατάθεσης το έχει ο υπεύθυνος επεξεργασίας.

III. Βασικές αρχές επεξεργασίας

Αρχή της νομιμότητας, αντικειμενικότητας και διαφάνειας, σύμφωνα με την οποία η επεξεργασία των δεδομένων πρέπει να είναι σύννομη και θεμιτή και να γίνεται με διαφάνεια σε σχέση με το υποκείμενο των δεδομένων.

Αρχή του σκοπού σύμφωνα με την οποία η επεξεργασία πρέπει να γίνεται για καθορισμένους ρητούς και νόμιμους σκοπούς και με συμβατούς με τους σκοπούς αυτούς τρόπους

Αρχή της αναλογικότητας/ αρχή της ελαχιστοποίησης σύμφωνα με την οποία επεξεργασίας θα πρέπει να τυγχάνουν μόνο τα αναγκαία προσωπικά δεδομένα, που είναι κατάλληλα και συναφή με τους επιδιωκόμενους με την επεξεργασία σκοπούς,

Αρχή της «ακρίβειας» σύμφωνα με την οποία ο υπεύθυνος επεξεργασίας φροντίζει ώστε τα προσωπικά δεδομένα να είναι ακριβή, ανταποκρινόμενα στην πραγματικότητα, και σε ορισμένες περιπτώσεις επικαιροποιημένα.

Αρχή του «περιορισμού της περιόδου αποθήκευσης» σύμφωνα με την οποία το νόμιμο χρονικό όριο διατήρησης των προσωπικών δεδομένων είναι το «κατάλληλο» - αναγκαίο για την επίτευξη των σκοπών της επεξεργασίας με γνώμονα πάντα το ελάχιστο δυνατό.

Αρχή της λογοδοσίας σύμφωνα με την οποία ο υπεύθυνος επεξεργασίας, φέρει την ευθύνη και είναι σε θέση να αποδείξει τη συμμόρφωση με τις αρχές της προστασίας προσωπικών δεδομένων. Αυτή η αρχή συνιστά και μία σημαντική μετατόπιση από τη γνωστοποίηση που ίσχυε κατά το παρελθόν.

IV. Δικαιώματα των υποκειμένων

Δικαίωμα πρόσβασης στα Προσωπικά Δεδομένα είναι το δικαίωμα του υποκειμένου να ενημερωθεί εάν τα Δεδομένα του τυγχάνουν επεξεργασίας, ποιος είναι ο σκοπός της επεξεργασίας αυτής, το

είδος των Δεδομένων που τηρούνται και το διάστημα αποθήκευσης τους, η τυχόν αυτοματοποιημένη λήψη αποφάσεων κλπ.

Δικαίωμα διόρθωσης είναι το δικαίωμα του υποκειμένου αν διαπιστώσει ότι τηρούνται ανακριβή δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα να υποβάλει αίτηση για τη διόρθωση τους

Δικαίωμα διαγραφής/δικαίωμα στη λήθη είναι το δικαίωμα του υποκειμένου να αιτηθεί την διαγραφή των δεδομένων του εφόσον η επεξεργασία τους υπερακοντίζει τον επιδιωκόμενο σκοπό παραβιάζοντας την αρχή της αναλογικότητας.

Δικαίωμα φορητότητας των Δεδομένων σας είναι η δυνατότητα του υποκειμένου να λαμβάνει σε αναγνώσιμη μορφή τα Δεδομένα του ή να ζητήσει τη διαβίβαση σε άλλο υπεύθυνο επεξεργασίας.

Δικαίωμα περιορισμού της επεξεργασίας στον αναγκαίο χρόνο κατά τον οποίο εκκρεμεί η εξέταση των αντιρρήσεων ως προς την επεξεργασία.

Δικαίωμα εναντίωσης και ανάκλησης συγκατάθεσης στην επεξεργασία των Δεδομένων εφόσον δεν συντρέχουν οι λοιποί επιτακτικοί και νόμιμοι λόγοι που υπερισχύουν έναντι του δικαιώματός σας. Εάν έχετε δηλώσει τη συγκατάθεσή σας για τη συλλογή.

Με δεδομένο ότι όλα τα προαναφερθέντα δικαιώματα προϋποθέτουν την υποβολή σχετικού αιτήματος, συνάγεται ότι στο καθήκον ενημέρωσης περιλαμβάνεται και η υποχρέωση αναλυτικής περιγραφής στο υποκείμενο των δικαιωμάτων όλων των προαναφερθέντων δικαιωμάτων και του τρόπου που αυτά μπορούν να ασκηθούν.

V. Τα προβλεπόμενα πρόστιμα και οι διοικητικές και ποινικές κυρώσεις σε περίπτωση παραβίασης, όπως αυτά έχουν προσδιοριστεί και στο δημοσιευθέν προς διαβούλευση σχέδιο νόμου

€10.000.000 ή σε περίπτωση επιχείρησης έως 2% του παγκόσμιου τζίρου που πραγματοποίησε το προηγούμενο οικονομικό έτος όποιο εξ αυτών είναι το υψηλότερο

€20.000.000 ή έως το 4% του παγκόσμιου τζί-

ρου του προηγούμενου έτους εφόσον πρόκειται για επιχείρηση- όποιο εξ αυτών είναι υψηλότερο

Για την επιβολή των προβλεπόμενων διοικητικών κυρώσεων τυγχάνει εφαρμογής η αρχή της αναλογικότητας έτσι ώστε το ύψος του να προσδιορίζεται με βάση τη φύση, τη βαρύτητα και τον χρόνο της παράβασης σε συνδυασμό με τη μορφή, την έκταση, την ένταση και τον σκοπό της σχετικής επεξεργασίας, το είδος των δεδομένων που παραβιάστηκαν συνυπολογιζομένου και του αριθμού των υποκειμένων των δεδομένων που έθιξε η παράβαση και του μεγέθους της βλάβης που προκλήθηκε.

Επίσης ένα σημαντικό κριτήριο είναι ο δόλος ή η αμέλεια εκείνου που είναι υπεύθυνος για την παράβαση καθώς και η ένταση τους σε συνδυασμό με τις ενέργειες στις οποίες είχε προβεί είτε στο πλαίσιο της προηγούμενης συμμόρφωσης είτε και ύστερα από την παραβίαση για τον περιορισμό της προκαλούμενης ζημίας. Σχετικά, αποδίδεται ιδιαίτερη σημασία στην συνεργασία με την αρχή ελέγχου για την επανόρθωση της παράβασης και τον περιορισμό των πιθανών δυσμενών επιπτώσεών της

Επιβαρυντικά προσμετράται η προηγούμενη συμπεριφορά του υπευθύνου επεξεργασίας ή του εκτελούντος την επεξεργασία (τυχόν σχετικές προηγούμενες παραβάσεις).

Σημειώνεται ότι τα επιβαλλόμενα από την αρχή πρόστιμα θα εισπράττονται με τις διατάξεις του ΚΕΔΕ.

Σχετικά με την ποινική ευθύνη επισημαίνεται ότι στο νομοσχέδιο που κυκλοφόρησε προς διαβούλευση γίνεται περιγραφή των ακόλουθων εγκληματικών πράξεων:

«Τιμωρείται με φυλάκιση όποιος επεμβαίνει σε αρχείο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για να μάθει, να αλλοιώσει, να επεξεργαστεί, να καταστρέψει, να δημοσιοποιήσει ή να εκμεταλλευτεί προσωπικά δεδομένα.

Αν τα δεδομένα ανήκουν στις ειδικές κατηγορίες προβλέπεται φυλάκιση τουλάχιστον ενός

έτους και χρηματική ποινή από 10.000 έως 100.000.

Σε περίπτωση σκοπού παράνομου περιουσιακού οφέλους ή περιουσιακής ζημίας ή βλάβης άλλου προβλέπεται φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών και χρηματική ποινή από 100.000 έως 300.000.

Εάν προκληθεί κίνδυνος για την ελεύθερη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος επιβάλλεται κάθειρξη και χρηματική ποινή από 100.000 έως 300.000.

Ο υπεύθυνος προστασίας δεδομένων τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και ποινή από 10.000 έως 100.000 ευρώ όταν παραβιάζει το επαγγελματικό του απόρρητο αποκαλύπτοντας σε άλλους γεγονότα ή πληροφορίες που έμαθε κατά την άσκηση των καθηκόντων του με σκοπό ίδιον όφελος ή πρόκληση βλάβης του υπευθύνου επεξεργασίας»

Ιδιαίτερη μνεία θα πρέπει να γίνει και στα βοηθήματα που προβλέπονται για τα υποκείμενα των δικαιωμάτων και ειδικότερα

A. Προσφυγή κατά της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα

«Με την επιφύλαξη οποιασδήποτε άλλης διοικητικής ή μη δικαστικής προσφυγής όπως η άσκηση ενδικοφανούς προσφυγής ή αίτησης θεραπείας ενώπιον της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο έχει το δικαίωμα άσκησης αιτήσεως ακυρώσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας κατά νομικά δεσμευτικής απόφασης της Αρχής που το αφορά, συμπεριλαμβανομένων των αποφάσεων με τις οποίες επιβάλλονται κυρώσεις, όπως ιδίως πρόστιμα ή κατά της απορριπτικής επί της ενδικοφανούς προσφυγής ή της αιτήσεως θεραπείας της απόφασης αυτής.

2. Με την επιφύλαξη οποιασδήποτε άλλης διοικητικής ή μη δικαστικής προσφυγής, κάθε υποκείμενο των δεδομένων έχει δικαίωμα δικαστικής προσφυγής /αιτήσεως ακυρώσεως ενώπιον του

Συμβουλίου της Επικρατείας, κατά της παράλειψης της Αρχής να εξετάσει την καταγγελία ή δεν ενημερώσει το υποκείμενο των δεδομένων εντός τριών μηνών για την πρόοδο ή την έκβαση της καταγγελίας που υποβλήθηκε...

4. Μη κερδοσκοπικοί φορείς οργανώσεις, σωματεία, ενώσεις προσώπων χωρίς νομική προσωπικότητα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα που έχουν συσταθεί και λειτουργούν νομίμως και στους καταστατικούς σκοπούς των οποίων περιλαμβάνεται η προστασία των δικαιωμάτων και των ελευθεριών των υποκειμένων των δεδομένων σε σχέση με την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα **έχουν δικαίωμα να ασκήσουν τα δικαιώματα δικαστικής προσφυγής κατά της Αρχής, εφόσον θεωρούν ότι τα δικαιώματα του υποκειμένου των δεδομένων παραβιάστηκαν ως αποτέλεσμα της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.**

Β. Δικαίωμα δικαστικής προσφυγής/αγωγής κατά του υπευθύνου ή του εκτελούντος την επεξεργασία

Με την επιφύλαξη οποιασδήποτε διοικητικής ή μη δικαστικής προσφυγής, συμπεριλαμβανομένης της καταγγελίας στην Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, τα υποκείμενα των δεδομένων έχουν δικαίωμα δικαστικής προσφυγής/αγωγής κατά του υπευθύνου ή του εκτελούντος την επεξεργασία, εάν θεωρούν ότι παραβιάστηκαν τα δικαιώματα τους κατά παράβαση των διατάξεων του Κανονισμού.

Γ. Αποζημιωτική Αγωγή

Κάθε πρόσωπο που έχει υποστεί υλική ζημία ή ηθική βλάβη εξαιτίας αθέμιτη επεξεργασίας ή κάθε άλλης παράβασης των σχετικών διατάξεων έχει δικαίωμα να λάβει αποζημίωση από τον υπεύθυνο επεξεργασίας, ο οποίος θεωρείται και υπεύθυνος για τη ζημία αυτή. Ο εκτελών την επεξεργασία θεωρείται και αυτός υπεύθυνος προς αποζημίωση αν παρέχει κάποια από τις νόμιμες υποχρεώσεις του.

VI. Νέο πεδίο δικηγορικής ύλης

Από όλα τα προαναφερθέντα συνάγεται ότι με το νέο ΓΚΠΠΔ εισάγεται ένα «ολόφρεσκο μπουκέτο» νέων νομικών υπηρεσιών και δικηγορικής ύλης, η οποία περιλαμβάνει ενδεικτικά παροχή νομικών συμβουλευτικών υπηρεσιών αφενός προς όλους τους υπόχρεους και τους συλλογικούς φορείς εκπροσώπησης τους (επαγγελματικά επιμελητήρια κ.α.) αφετέρου προς όλους τους δικαιούχους και αντίστοιχα τους δικούς τους φορείς εκπροσώπησης (σωματεία και ενώσεις καταναλωτών – πολιτών κ.α.), άσκηση διοικητικών και δικαστικών προσφυγών σχετικά με τα πρόστιμα που τυχόν επιβληθούνε επεξεργασία κατάθεση και υποστήριξη των υποκειμένων των δικαιωμάτων με επεξεργασία καταγγελίας ενώπιον της Αρχής, άσκηση αγωγής κληυποστήριξη κάθε πλευράς ενώπιον των αρμοδίων διοικητικών και ποινικών αρχών συμμόρφωση των πάσης φύσεως φορέων με το νέο ΓΚΠΠΔ. Έλεγχος διαδικασίας συμμόρφωσης. Ανάληψη καθηκόντων DPO.

Είναι ευθύνη όλων μας και κύρια όσων έχουμε τιμηθεί με την εκλογή μας ως μέλη του ΔΣ του ΔΣΠ να περιχαρακώσουμε και να περιφρουρήσουμε την ύλη αυτή απέναντι σε οποιονδήποτε καιροφυλακτεί για να την καπηλευτεί εκμεταλλευόμενος τη τάση της εποχής για ταχεία συμμόρφωση με συνοπτικές διαδικασίες και υπό καθεστώς πανικού. Στο πλαίσιο αυτό επιβάλλεται όπως όλοι ενημερωθούμε επαρκώς και εγκαίρως πάνω σε αυτή τη νέα δικηγορική ύλη. Ήδη προς το σκοπό αυτό στον ΔΣΠ προχωρήσαμε σε συνεργασία με την Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων και τη συμμετοχή κυρίως (πρώην και νυν) μελών αυτής, αλλά και ακαδημαϊκών στην προετοιμασία τριών αναλυτικών κύκλων επιμορφωτικών σεμιναρίων σχετικά με τα θέματα του νέου Γενικού Κανονισμού Προσωπικών Δεδομένων, οι οποίοι πιστεύω ότι θα αποτελέσουν ένα σημαντικό γνωστικό εφόδιο στη μάχη της δικηγορικής καθημερινότητας όπως αυτή διαμορφώνεται την επόμενη ημέρα.

Προβλήματα από την μακρόχρονη λειτουργία μιας “προσωρινής” λύσης

Του Νίκου Μπιλίρη

Δικηγόρου Πειραιά - Σύμβουλου Δ.Σ./ΔΣΠ

Υπεύθυνου Επιτροπής Λειτουργίας Δικαστηρίων Πειραιά

Το Δικαστικό Μέγαρο Πειραιά, επί της συμβολής των οδών Φίλωνος και Σκουζέ (στο λιμάνι) αποτελεί τα τελευταία τριάντα χρόνια τόπο συνάντησης των πολιτών του Πειραιά, των Δήμων της Β' Πειραιά (Πέραμα, Κερατσίνι – Δραπετσώνα, Νίκαια – Ρέντης, Κορυδαλλός, Σαλαμίνα) καθώς και των Νήσων που ανήκουν διοικητικά και δικαστηριακά στον Πειραιά, όπως τα νησιά του Αργοσαρωνικού (Αίγινα – Αγκίστρι, Πόρος, Ύδρα, Σπέτσες, Χερσόνησος Τροιζήνας – Μέθανα) τα Κύθηρα – Αντικύθηρα.

Στο ίδιο δικαστικό Μέγαρο (ιδιοκτησίας ΤΑΧΔΙΚ) ως επί το πλείστον, όλοι εμείς οι δικηγόροι του Πειραιά (και του ΔΣΑ) καθημερινά σε συνεργασία με τους δικαστικούς υπαλλήλους, εργαζόμαστε προκειμένου να ανταποκριθούμε, όχι μόνο στα καθήκοντα μας (που υπαγορεύονται από τον κώδικα περί δικηγόρων) αλλά και να συμβάλουμε ως συνλειτουργοί στην απονομή της Δικαιοσύνης.

Ως γνωστόν πρόκειται για το Δικαστικό Μέγαρο, στο οποίο στεγάζονται οι Υπηρεσίες του Πρωτοδικείου, του Εφετείου και οι Εισαγγελίες Πρωτοδικών και Εφετών.

Καθημερινά το ως άνω Μέγαρο, κατακλύζεται τόσο στα ακροατήρια του β' και γ' ορόφου, όσο και στις Υπηρεσίες – Γραφεία από χιλιάδες πολιτών και δικηγόρων.

Ζούμε στο ως άνω Δικαστικό Μέγαρο καθημερινά, χειμώνα – καλοκαίρι και καταναλώνουμε εκατοντάδες εργατοώρες.

Επομένως, επιβάλλεται ως λογικό και αναγκαίο να έχουμε και καλές συνθήκες εργασίας εντός του Δικαστικού Μεγάρου.

Οι υποσχέσεις που δόθηκαν εδώ και τριάντα και

πλέον χρόνια και δη, ότι Το Μέγαρο της Σκουζέ (ιδιοκτησίας ΤΑΧΔΙΚ) θα στεγάσει προσωρινά τα Δικαστήρια του Πειραιά, συνεχίστηκαν μέχρι και το Φθινόπωρο του 2013.

Όλοι θυμόμαστε την άστοχη και αδόκιμη προσπάθεια της τότε πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης να καλύψει τις δικαστικές ανάγκες του Πειραιά, των Νήσων και των γύρω Δήμων, με την λύση του ανακαινισμένου Μεγάρου «ΚΕΡΑΝΗ», επί της οδού Θηβών στα σύνορα Ρέντη – Νίκαιας.

Η κίνηση αυτή όπως θυμόμαστε, αποκρούστηκε επιτυχώς και λογικώς από τον ΔΣΠ και τα εκατοντάδες μέλη του. Στη ΓΣ του ΔΣΠ που έλαβε χώρα στον Πειραικό Σύνδεσμο το Φθινόπωρο του 2013, η συντριπτική πλειοψηφία των δικηγόρων του Πειραιά «Είπαμε ΟΧΙ» στη μεταφορά και μετεγκατάσταση των Δικαστηρίων εκτός της πόλης του Πειραιά.

Επομένως αναγκαία ήταν και είναι η κατασκευή ενός σύγχρονου δικαστικού μεγάρου εντός των «τειχών του Πειραιά».

Εν συνεχεία με την άοκνη και συνεχή προσπάθεια και εγρήγορση του νέου ΔΣ του ΔΣΠ (που προέκυψε από τις εκλογές Φεβρουαρίου 2014) των φορέων της πόλεως και τη συνεργασία του Δήμου Πειραιά (επί δημαρχίας Μιχαηολιάκου και Μώραλη) βρέθηκε η γνωστή λύση του κτιρίου της Ραλλείου.

Όμως μέχρι να ολοκληρωθεί η κατασκευή των δικαστηρίων στη Ράλληιο, παραμένουμε προσωρινά στο δικαστικό μέγαρο της Σκουζέ και Φίλωνος.

Επειδή όσο παραμένουμε στο ήδη δικαστικό μέγαρο Πειραιά, πρέπει και επιβάλλεται να προσπαθήσουμε να καλύτερεύσουμε τις συνθήκες εργασίας μας

ως δικηγόροι και της συνεργασίας μας, με τους δικαστικούς υπαλλήλους, η οποία συνεργασία, περνά μέσα από τις καλές συνθήκες λειτουργίας του δικαστικού μεγάρου.

Ως ΔΣΠ, προσπαθούμε στο μέτρο που μας αναλογεί να συμβάλλουμε στην καλύτερευση των συνθηκών λειτουργίας που επικρατούν στη Σκουζέ.

Βεβαίως, πρέπει και το Υπουργείο Δικαιοσύνης μέσω του ΤΑΧΔΙΚ (στο οποίο ανήκει το δικαστικό μέγαρο Πειραιά από τον α' όροφο και πάνω) με τις συνεχείς και επιτακτικές οχλήσεις μας (προφορικές και έγγραφες) να αποδεσμεύσει πόρους (τους οποίους εμείς οι δικηγόροι Πειραιά καθημερινά πληρώνουμε τώρα με τα μεγαρόσημα και πριν με τα ένσημα των παραστάσεων) και να χρηματοδοτήσει κάποια έργα εντός του δικαστικού μεγάρου που θα καλύτερεύσει τις συνθήκες απονομής δικαιοσύνης, σε πολίτες, δικηγόρους, δικαστικούς υπαλλήλους και δικαστές.

Όσον αφορά την επιτροπή λειτουργίας δικαστηρίων του ΔΣΠ στην οποία είμαι υπεύθυνος (μετά από απόφαση του ΔΣ) καθώς και με τα λοιπά μέλη της επιτροπής (κ.κ. συμβούλους Γ. Μιχαηλίδη, Κ. Καρυδά και τα μέλη του ΔΣΠ Δ. Δρακουλόγωνα, Μ. Υδραίο και Γ. Φραγκιαδάκη), προσπαθούμε να εστιάσουμε σε καθημερινά προβλήματα, προκειμένου να αντιμετωπιστούν έγκαιρα και επιτυχώς, ώστε να καλύτερεύουμε στο μέγιστο τις συνθήκες εργασίας μας και της ασφαλούς παραμονής μας εντός του νυν δικαστικού μεγάρου, μέχρι τη στιγμή που θα μετεγκατασταθούν τα Δικαστήρια στο κτίριο της Ραλλείου.

Για να πετύχουμε κάποια θετικά αποτελέσματα, είναι επιτακτική η συνεργασία με τον Πρόεδρο ΔΣΠ Γ. Σταματογιάννη, τα λοιπά μέλη του ΔΣ (οι οποίοι στηρίζουν το έργο της Επιτροπής), τους Προϊσταμένους των Δικαστηρίων και τον Πρόεδρο και το Δ.Σ. του Συλλόγου των Δικαστικών Υπαλλήλων Πειραιά, προκειμένου να πιέσουμε το ΤΑΧΔΙΚ να απελευθερώσει πόρους για τα Δικαστήρια του Πειραιά.

Όμως δεν είναι μόνο το δικαστικό μέγαρο της Σκουζέ εντός του οποίου εστιάζουμε προβλήματα, αλλά και τα λοιπά δικαστήρια του Πειραιά και τα περιφερειακά Ειρηνοδικεία.

Για αυτό το λόγο ζητούμε (όλα τα μέλη της επιτροπής) το ΤΑΧΔΙΚ να ανοίξει τα αυτιά του και σημαντικότερο να ανοίξει τα σεντούκια του και να μας επιστρέψει

πόρους, που εμείς οι ίδιοι έχουμε πληρώσει, ώστε να έχουμε ποιότητα, ασφάλεια, καλύτερευση των συνθηκών εργασίας μας εντός του χώρου που λέγεται δικαστικό μέγαρο Πειραιά και στο σύνολο τους Δικαστήρια Πειραιά.

Ενδεικτικά αναφέρω κάποια προβλήματα στα οποία εστίασε η επιτροπή κατά τη συνεδρίαση της στις 4-5-18 για το δικαστικό μέγαρο στη Σκουζέ, το Ειρηνοδικείο Πειραιά και τα λοιπά δικαστήρια Πειραιά.

1. Μέγαρο Σκουζέ:

α) Κλιματισμός απαραίτητος κατά τους θερινούς μήνες. Αν και λειτουργεί ο κλιματισμός στους κοινόχρηστους χώρους και στα ακροατήρια (μετά από συντήρηση τους) κρίνεται επιτακτική και αναγκαία η τοποθέτηση αν όχι κλιματιστικών, μεγάλων φορητών ανεμιστήρων σε σημεία που συγκεντρώνεται κόσμος π.χ. φωτοτυπικά ορόφων, γραφείο καταθέσεων δικηγόρων.

β) Πύλη ελέγχου ισογείου. Απ' ότι έχουμε πληροφορηθεί από τους προϊσταμένους κατά τη συνεδρίαση της επιτροπής δικαστηρίου Πειραιά το Φεβρουάριο 2018, αυτή δρομολογείται.

γ) Φρούρηση δικαστικού μεγάρου. Τη νύχτα στη Σκουζέ υπάρχει μόνο ένας αστυνόμος σκοπός. Επιτακτική η αύξηση των μέτρων ασφαλείας κατά τις νυκτερινές ώρες. Ήδη έχω έρθει σε επαφή ως υπεύθυνος της επιτροπής με την προϊσταμένη της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Πειραιά κυρία Τζίβα, η οποία μου υποσχέθηκε ότι θα αναφέρει το ζήτημα στον Ταξίαρχο της αστυνομικής Δ/σης Πειραιά.

δ) Ενίσχυση φωτισμού στα ακροατήρια και αλλαγή παιδιών φωτιστικών σωμάτων.

ε) Καθαρισμός πατώματος δεύτερου ορόφου (ποινικά ακροατήρια και ανακαίνιση των τουαλετών εντός του δεύτερου ορόφου).

στ) Διαρρύθμιση αιθουσών – ακροατηρίων στο δεύτερο όροφο. Ένωση των δυο μικρών αιθουσών των οικογενειακών διαφορών και των προσημειώσεων – συναινετικών διαζυγίων σε μια ενιαία και μεγάλη αίθουσα ώστε να μην συνωστίζεται ο κόσμος.

ζ) Συντήρηση καθισμάτων των πολιτών στα ακροατήρια (ξεχαρβαλωμένα καθίσματα στην αίθουσα ασφαλιστικών μέτρων, επικίνδυνα για τους πολίτες).

η) Ιατρείο. Ήδη ενισχύθηκε το ιατρείο των δικαστηρίων με ιατρό, ο οποίος έρχεται κάθε Τρίτη από 8:00

πμ έως 13:00 μμ. Ως επιτροπή εστιάζουμε στην επιπλέον παρουσία του ιατρού και κάποια άλλη μέρα.

θ) Άμεση απομάκρυνση άχρηστων αντικειμένων από τα δικαστήρια (φόβος πυρκαγιάς από αμέλεια ή από δόλο).

ι) Υπάλληλοι του αρχείου στην Κολλοκοτρώνη ζητούν από το ΔΣΠ την τοποθέτηση φωτοτυπικού μηχανήματος στο πολιτικό αρχείο που στεγάζεται στο Ειρηνοδικείο Πειραιά.

κ) Ανανέωση σήμανσης του πίνακα στην είσοδο των δικαστηρίων.

η) Εκθέματα – πινάκια και αποφάσεις που να τα πληροφορούμεθα ηλεκτρονικά. Το ζήτημα αυτό θα το παραπέμψουμε στην επιτροπή πληροφορικής του ΔΣΠ.

2. Ειρηνοδικείο Πειραιά:

α) Συντήρηση και επισκευή εδράνων δικηγόρων και καθισμάτων πολιτών.

β) Συντήρηση και επέκταση κλιματισμού στις αίθουσες συνεδριάσεων του α' ορόφου.

γ) Ενίσχυση κλιματισμού στον γ' όροφο – γραφείο υπερχρεωμένων νοικοκυριών.

δ) Προοπτική δημιουργίας μιας μικρής αίθουσας δικηγόρων και ενίσχυσής της με ηλεκτρονικό υπολογιστή και εκτυπωτή καθώς και προοπτική δημιουργίας μιας νέας αίθουσας – ακροατήριο για την εκδίκαση των υποθέσεων του νόμου Κατσέλη.

ε) Ανανέωση σήμανσης του πίνακα στην είσοδο των δικαστηρίων στην είσοδο του Ειρηνοδικείου.

3. Ειρηνοδικεία Σαλαμίνας και Αιγίνης: Έχω ζητήσει από τις προϊστάμενες (κατά την επίσκεψη μου σε αυτά) να μου εκθέσουν και να μου αποστείλουν μέσω email κάποια προβλήματα που αντιμετωπίζουν.

4. Διοικητικό Πρωτοδικείο και Ειρηνοδικείο Νικαίας: Θα μεταβώ με μέλη της επιτροπής στους προϊσταμένους των ως άνω δικαστηρίων προκειμένου να μας εκθέσουν τα όποια προβλήματα που αντιμετωπίζουν.

Η επιτροπή λειτουργίας δικαστηρίων, η οποία συνεδριάζει σε τακτά χρονικά διαστήματα, έχει άπλητο χρόνο (τέσσερα έτη) να εργαστεί και να φέρει στην επιφάνεια προβλήματα μικρά και μεγάλα που με παρατηρήσεις και εισηγήσεις της θα ζητήσει από το ΔΣ του ΔΣΠ και μέσω του Προέδρου του ΔΣΠ προς το ΤΑΧ-ΔΙΚ να επιλυθούν προκειμένου πολίτες, δικηγόροι, δικαστικοί υπάλληλοι και δικαστές να κινούνται καθημερινά σε αξιοπρεπή και ασφαλή δικαστικά μέγαρα του Πειραιά.

Η επιτροπή λειτουργίας δικαστηρίων, η οποία συνεδριάζει σε τακτά χρονικά διαστήματα, έχει άπλητο χρόνο (τέσσερα έτη) να εργαστεί και να φέρει στην επιφάνεια προβλήματα μικρά και μεγάλα που με παρατηρήσεις και εισηγήσεις της θα ζητήσει από το ΔΣ του ΔΣΠ και μέσω του Προέδρου του ΔΣΠ προς το ΤΑΧ-ΔΙΚ να επιλυθούν προκειμένου πολίτες, δικηγόροι, δικαστικοί υπάλληλοι και δικαστές να κινούνται καθημερινά σε αξιοπρεπή και ασφαλή δικαστικά μέγαρα του Πειραιά.

Αντισυνταγματική έκρινε την υποχρεωτική διαμεσολάβηση η Διοικ. Ολ. του Αρείου Πάγου

Η Διοικητική Ολομέλεια του Αρείου Πάγου, κατά τη σημερινή της συνεδρίαση, κατόπιν της υποβολής της υπ' αριθμ. πρωτ. 881/14-3-2018 αιτήσεως της **Ολομέλειας των Δικηγορικών Συλλόγων της Χώρας**, κατά το άρθρο 14 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων (Ν. 1756/1988), έκρινε, κατά πλειοψηφία (21-18), αντισυνταγματική την υποχρεωτική διαμεσολάβηση σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, όπως εισήχθη με τις διατάξεις των άρθρων 182, 183 & 194 του Ν. 4512/2018.

ΦΙΛΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΜΠΑΣΚΕΤ ΔΣ ΠΕΙΡΑΙΑ ΚΑΙ ΔΣ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΚΩΣΤΑ ΠΕΤΑΛΑ

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά διοργανώνει την Παρασκευή, 6 Ιουλίου 2018 και ώρα 19:00 στο Κλειστό Γυμναστήριο «Παναγιώτης Σαλπείας» (Ακτή Μιαούλη 552, Πειραιάς), που θα διεξαχθεί φιλικός αγώνας μπάσκετ μεταξύ των ομάδων του Δ.Σ. Πειραιά και του Δ.Σ. Καλαμάτας στη μνήμη του πρώην Προέδρου και υπεύθυνου της Ομάδας Μπάσκετ του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά Κώστα Πεταλά.

“Οι δημοκρατίες δεν δολοφονούνται αλλά αυτοκτονούν”

15

(άρθρο 51 παρ. 5 του Συντάγματος του 1975/1986)

Του **Θεοδώρου Μιχαλακάκου**
Δικηγόρου Πειραιά

Τα μέλη του εκλογικού σώματος, οι εκλογείς, εκδηλώνουν την βούλησή τους κατά το δίκαιο με την ψήφο τους. Η ενέργεια αυτή του εκλογέως, με την οποία πραγματοποιείται -και με τη σύμπραξη των αρμοδίων κρατικών οργάνων-, η εκδήλωση της βούλησής του, λέγεται ψηφοφορία.

Σύμφωνα με το Ελληνικό δίκαιο η ψηφοφορία παρουσιάζει τέσσερα χαρακτηριστικά, δηλ. είναι α) άμεση, β) μυστική, γ) **υποχρεωτική** και δ) προσωπική. Από τα χαρακτηριστικά αυτά, τα τρία πρώτα καθιερώνονται απ' ευθείας από το Σύνταγμα και το τέταρτο από την νομοθεσία.

Κατά το άρθρο 51 παρ. 5 του Συντάγματος του 1975/1986 “η άσκηση του εκλογικού δικαιώματος είναι **υποχρεωτική**^{1,2,3}” ενώ στο δεύτερο εδάφιο προστίθεται ότι “νόμος ορίζει κάθε φορά τις εξαιρέσεις και τις ποινικές κυρώσεις”. Δηλαδή, καθιε-

ρώνεται απ' ευθείας από το Σύνταγμα η υποχρεωτική ψηφοφορία (ενώ κατά το Σύνταγμα του 1952 - με ερμηνευτική δήλωση υπό το άρθρο 66 - αφήνεται στον νομοθέτη να επιβάλει ή όχι, κατά την κρίση του, την σχετική υποχρέωση).

Στις σύγχρονες δημοκρατίες η πολιτική εξουσία μονοπωλείται, από μικρές μεν, αλλά καλά οργανωμένες μειοψηφίες. Ως αποτέλεσμα των ανωτέρω είναι η όλο και πιο τεκμηριωμένη διαπίστωση “εκφυλισμού της δημοκρατίας”, που σε μεγάλο βαθμό οφείλεται ακριβώς στην δημιουργία αμετακίνητων ολιγαρχιών εντός των πρωταγωνιστικών πολιτικών κομμάτων. Σηματοδοτώ ως “ολιγαρχία” μια οργανωμένη μειοψηφία στελεχών που ελέγχει μονοπωλιακά την πολιτική εξουσία -εντός των κυριάρχων πολιτικών κομμάτων - και τείνει να την διατηρεί αναλλεώς στον χρόνο (π.χ. οικογενειοκρατία). Από

1. Η υποχρεωτική ψηφοφορία καθιερώθηκε για πρώτη φορά στην Ελλάδα με τον Ν. 3363/1926, άρθρο 3 παρ. 6 και από τότε η εκλογική νομοθεσία δεν απομακρύνθηκε από την ρύθμιση αυτή. Ειδικότερα, κατά το άρθρο 108 του Π.Δ. 92/1994, εκείνος που αδικαιολόγητα δεν ψηφίζει υπόκειται σε ποινικές και διοικητικές κυρώσεις.

2. Μετά την λήξη του δεύτερου παγκοσμίου πολέμου, κατά την διάρκεια των εργασιών των συντακτικών συνελεύσεων των κοινοβουλίων -κυρίως των ευρωπαϊκών κρατών- τέθηκε έντονα ο προβληματισμός περί υποχρεωτικότητας ή μη της άσκησης του εκλογικού δικαιώματος των πολιτών. Οι υπέρμαχοι της μη υποχρεωτικότητας πρόβαλαν την ένσταση, ότι σε περίπτωση που θα υποχρεώνεται ο πολίτης -από την έννομη τάξη, με θεσμοθετημένες νομικά κυρώσεις- να λάβει μέρος στην εκλογική διαδικασία παρά την αντίθετη επιλογή του, δεν προστατεύεται επαρκώς η ελεύθερη βούλησή του. Ευτυχώς, -κατά την άποψή μου- η απάντηση των αντιπροσωπευτικών οργάνων (συντακτικές συνελεύσεις) όλων των ευρωπαϊκών κρατών, αλλά, όπως παραδόξως και των ΗΠΑ, ήταν υπέρ της υποχρεωτικότητας και μάλιστα με συντριπτική πλειοψηφία. Η πρώτη κρίσιμη μάχη υπέρ της εδραίωσης της “ουσιαστικής” δημοκρατίας είχε κερδηθεί. Επιχείρημα της πλειοψηφίας ήταν ότι προστατεύεται απόλυτα η ελεύθερη βούληση του ατόμου, αφού η υποχρέωσή του συνίσταται μόνο στο να πάει να ψηφίσει και όχι στο να υπερψηφίσει υπέρ οποιουδήποτε κόμματος, αφού έχει την δυνατότητα να ρίξει στην κάλπη λευκό ψηφοδέλτιο και αυτό διότι οι πλειοψηφούντες έκριναν ότι υπάρχει ελλίπδα, έστω και την τελευταία στιγμή, ο πολίτης να αλλάξει γνώμη και να συμβάλει με την επιλογή του στην διαμόρφωση της πολιτικής γραμμής που θα πρέπει να ακολουθήσει η χώρα του.

3. Η υποχρεωτικότητα καθιερώθηκε για πρώτη φορά στο Βέλγιο με την αναθεώρηση του Συντάγματος το 1893 (άρθρο 48 παρ. 3) και στη συνέχεια έγινε αποδεκτή και σε άλλα κράτη, αλλού με συνταγματικές και αλλού με νομοθετικές διατάξεις.

τα παραπάνω, εξάγονται αβίαστα συμπεράσματα αναφορικά με την πολιτική "αξία" και σπουδαιότητα για την δημοκρατική ολοκλήρωση, που εμπεριέχει η διάταξη του άρθρου 51 παρ. 5 του Συντάγματος. Σχετικά με την νομική φύση του εκλογικού δικαιώματος έχουν αναπτυχθεί δύο κυρίως θεωρίες, η θεωρία του "ατομικού δικαιώματος" και η θεωρία του "λειτουργήματος". Σύμφωνα με την θεωρία του "λειτουργήματος"⁴ - όπως ισχύει και στην χώρα μας και μάλιστα με συνταγματική κατοχύρωση - το εκλογικό δικαίωμα δεν είναι ατομικό δικαίωμα του πολίτη, αλλά δημόσιο λειτούργημα, που το κράτος αναθέτει στους πολίτες, οι οποίοι θεωρούνται όργανά του. Τα κράτη τα οποία χαρακτηρίζουν το εκλογικό δικαίωμα ως λειτούργημα, επιβάλλουν και την υποχρεωτικότητα της ψηφοφορίας με προβλεπόμενες κυρώσεις σε περίπτωση παραβίασης από πλευράς του πολίτη της νομικής του υποχρέωσης να ασκήσει το εκλογικό του δικαίωμα/λειτουργήμα.

"Απόρριψη της πολιτικής". Κοινή φράση (ίσως αφορισμός) στο στόμα όλο και περισσότερων πολιτών, που σηματοδοτεί μια όλο και αυξανόμενη προοδευτικά "απονομιμοποίηση" των πολιτικών παικτών (πολιτικά κόμματα), σε μία κοινωνία που διαμορφώνεται πολιτικά "άμορφη".

Η απογοήτευση των ασθενέστερων κοινωνικά και οικονομικά κοινωνικών τάξεων, σχετικά με την "διαχείριση-αναδιανομή" του συνολικά παραγό-

μενου πλούτου, φαίνεται πως προκαλεί "δομική σύγχυση" στους πολίτες, σχετικά με το ποιός είναι υπεύθυνος αυτής της «ανεπιθύμητης» κατάστασης-πραγματικότητας. Και όμως είναι πασίγνωστο ότι "οι πολιτικοί" δεν είναι τίποτα άλλο παρά ο πιστός καθρέπτης της κοινωνίας που αντιπροσωπεύουν. Σε αυτή την περίπτωση, οι πολίτες θα πρέπει να κάνουν την αυτοκριτική τους. Δεν θα πρέπει να μας εκπλήσσει η συμπεριφορά των "πολιτικών" σε μια κοινωνία, όπου, κατά κοινή ομολογία,

“ Κατά την άποψή μου, η πολιτική είναι πολύ σοβαρή υπόθεση γι’ αυτό και δεν πρέπει, εμείς οι πολίτες, να την αφήνουμε αποκλειστικά στα χέρια των επαγγελματιών “πολιτικάντηδων”. ”

ο καθένας προσπαθεί να "εξυπηρετήσει" τα δικά του συμφέροντα.. Ακόμη και οι εκκλησίες "ειδημόνων", που κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου, για επάνοδο στην ηθική τάξη*, καταλήγουν να απορριφθούν και να καταποντισθούν με ευκολία από την "πραγματικότητα" που δεν είναι άλλη

από αυτή που ορίζουν οι "οικονομικές ολιγαρχίες", δηλ. οι αγορές. Είναι βέβαιο ότι εάν μένουμε μόνο στις διαπιστώσεις, χρησιμοποιώντας "πομπώδεις" επαναστατικές εκφράσεις, άλλοτε με "πετυχημένους" ή με λιγότερο πετυχημένους φραστικούς βερμπαλισμούς, δεν προσφέρουμε τίποτα το θετικό στην έναρξη ενός διαλόγου που θα αποσκοπεί σε μία πολιτική διαδικασία με στόχο την βελτίωση της ποιότητας της ζωής μας, μέσα από την αναδιανομή του παραγόμενου πλούτου. Θεωρώ ότι η επανάκτηση της πίστης στην δημοκρατία από τις μαζικά ισχυρότερες -λόγω αριθμητικής υπεροχής, στοιχείο υποτιμημένο αλλά με τεράστια, κατά την γνώμη

4. Η θεωρία αυτή αναπτύχθηκε αρχικά στην Συντακτική Συνέλευση της Γαλλικής Επανάστασης (1789-1791), υποστηρίχθηκε όμως κυρίως από τον δημιουργό της κλασικής περί κράτους θεωρίας, τον Georg Jellinek.

μου, πολιτική σπουδαιότητα - κοινωνικές τάξεις που δεν είναι άλλες από τις τάξεις της εργασίας,⁵ θα αποτελέσει ένα εξαιρετικό και συγχρόνως αποτελεσματικό φάρμακο, κατά του δημοκρατικού εκφυλισμού από τον οποίο πάσχουν οι σύγχρονες κοινωνίες.

Οι δημοκρατίες του λεγομένου δυτικού κόσμου χαρακτηρίζονται από ένα "άθροισμα" αξιών και αντικρουομένων συμφερόντων. Πρόκειται για ένα πολιτικό φαινόμενο που ενδεχομένως δεν πρέπει να το δαιμονοποιούμε a priori. Σίγουρα πρόκειται για μία πολιτική πρακτική που στηρίζεται αποκλειστικά στην δύναμη των οργανωμένων οικονομικών συμφερόντων και ως εκ τούτου, είναι από την φύση της κατά της ισότητας που συνιστά θεμελιώδη αρχή της δημοκρατίας. Αυτή την ανισότητα που γεννά ο καπιταλιστικός τρόπος οικονομικής ανάπτυξης, έρχεται να "εξισορροπίσει" μακροπρόθεσμα η νομιμοποίηση και καταξίωση του λεγομένου "δημοκρατικού κοινωνικού συμβολαίου". Αναμφισβήτητα, τα δημοκρατικά μαζικά πολιτικά κόμματα και συνδικάτα -ως συλλογικοί φορείς με ταξική συνείδηση- αποτελούν ένα ισχυρό και αποτελεσματικό αντίβαρο απέναντι στα οικονομικά -καμιά φορά και κοινωνικά- συμφέροντα, ειδικά όταν αυτά καλώς είναι οργανωμένα. Ο Ε. Ε. Schattschneider υποστηρίζει απερίφραστα ότι μόνο "δια μέσου των δημοκρατικών κομμάτων και συνδικάτων, δηλ. των μαζικών πολιτικών οργανισμών και ειδικά της ευρωπαϊκής αριστεράς, είναι δυνατόν, σε πολιτικό επίπεδο, να δημιουργηθεί μία "πολιτική πλειοψηφία" ικανή να αντιπαρατεθεί και να παλέψει ενάντια στην λεγόμενη "οικονομική πλειοψηφία", η οποία παρουσιάζεται ως μονόδρομος, ως μία "φυσιολογική" συνέπεια, σε πολιτικές συνθήκες οικονομίας της "αγοράς", όπως ιστορικά χαρακτηρίζεται τις τελευταίες δεκαετίες η διακυβέρνηση των ανεπτυγμένων χωρών της δυτικής Ευρώπης. Είναι βέβαιο και αναγνωρισμένο από την σύγχρονη πολιτική επιστήμη ότι η σχέση "ισορροπίας" μεταξύ καπιταλισμού και δημοκρατίας -στην Ευρώπη- οφείλεται

αποκλειστικά στην παρουσία και την αδιάκοπη πολιτική δράση ισχυρών μαζικών κομμάτων-συνδικάτων της ευρωπαϊκής αριστεράς. Αυτοί οι συλλογικοί πολιτικοί οργανισμοί κατόρθωσαν, σε Ευρωπαϊκό επίπεδο, με δημοκρατική μέθοδο, να "εκμεταλλευτούν" την αριθμητική πλειοψηφία των εργαζομένων πολιτών και να την χρησιμοποιήσουν ως κύρια πηγή δύναμης των κοινωνικά και οικονομικά ασθενέστερων πολιτών, στην κοινωνική αντιπαράθεση ("μάχη") κατά των οικονομικά ισχυροτέρων (οικονομική ολιγαρχία).⁶ Οι ισχυροί της "αγοράς" (τόσο εκείνοι που κατέχουν οικονομική δύναμη όσο και εκείνοι που κατέχουν "κοινωνική" εξουσία), δεν είχαν ποτέ ουσιαστικά την ανάγκη να δημιουργήσουν ένα πολιτικό φορέα για να υποστηρίξουν τα κάθε είδους -επί το πλείστον οικονομικά - συμφέροντα τους. Αντίθετα, ανάγκη να οργανωθούν σε έναν μαζικό πολιτικό οργανισμό (κόμμα/συνδικάτο) είχαν πάντα οι οικονομικά ασθενέστεροι. Μόνον μέσω οργανωμένων πολιτικών φορέων με ταξική συνείδηση, οι οικονομικά ασθενέστερες κοινωνικές τάξεις μπόρεσαν να "χρησιμοποιήσουν" την δημοκρατία, όχι πάντα με ειρηνικό τρόπο, για να θέσουν κανόνες στις αγορές. Μόνο μέσω των πολιτικών αγώνων, οργανωμένοι οι πολίτες σε μαζικούς φορείς (κόμματα, συνδικάτα, κινήματα) κατάφεραν να μετατρέψουν τα "ταξικά" τους συμφέροντα σε δικαιώματα, με σκοπό/στόχο να έχουν και αυτοί καθοριστικό κοινωνικό ρόλο, εντός της λεγομένης "οικονομίας της αγοράς". Σίγουρα, οι κοινωνικές τάξεις των εργαζομένων, αν και κατάφεραν οργανωμένες σε μαζικούς πολιτικούς φορείς, με επίπονους αγώνες δεκαετιών και με δημοκρατική μέθοδο, να εξομαλύνουν και να θεσμοθετήσουν -διά του θετικού δικαίου- κανόνες που καθορίζουν την πολιτική "σχέση" μεταξύ δημοκρατίας και αγοράς, εν τούτοις η "οικονομική ολιγαρχία", στις σύγχρονες κοινωνίες, δεν εξαφανίσθηκε ούτε εξασθένησε, αφού καταφέρνει, να αλλιάζει ριζικά τόσο "δομή/σύνθεση" όσο και "χαρακτηριστικά".

Σίγουρα για όσο χρονικό διάστημα θα υπάρ-

5. όρος "εργαζόμενοι" συμπεριλαμβάνει, όλους τους ελεύθερους επαγγελματίες επιστήμονες (γιατρούς, πολιτικούς μηχανικούς, φαρμακοποιούς, δικηγόρους κλπ, εργάτες και υπάλληλους του δημοσίου και του ιδιωτικού φορέα, αγρότες, βιοτέχνες κλπ.

6. Τράπεζες, τραπεζίτες, πολυεθνικές εταιρίες, μεγάλες εθνικές εταιρίες μονοπωλιακού χαρακτήρα, εφοπλιστές, βιομήχανοι καθώς και άλλες αδιευκρίνιστες πηγές πλούτου που ονομάζονται "αγορές".

χουν -τουλάχιστον στην Ευρώπη- οικονομικές ολιγαρχίες, θα συνεχίζουμε, εμείς οι ασθενέστεροι οικονομικά που είμαστε και η συντριπτική πλειοψηφία της κοινωνίας, να μιλάμε για υπαρκτό θεσμικό πρόβλημα "πολιτικής" ισονομίας. Πρόβλημα που θα πρέπει (απαιτούμε) να λυθεί, και αυτό διότι είναι ασυμβίβαστη με την έννοια της δημοκρατίας, η τόσο εξόφθαλμη άνιση κατανομή των παραγομένων αγαθών στις σύγχρονες κοινωνίες, όπως συμβαίνει σήμερα, αφού ολόένα και αυξάνεται το ποσοστό των "φτωχών" στις δημοκρατικές κατά τ' άλλα κοινωνίες μας, ενώ ο "πλούτος" συσσωρεύεται όλο και σε λιγότερους.

Η πολιτική βούληση, με τις απαραίτητες ενέργειες και παρεμβάσεις από πλευράς της εκτελεστικής εξουσίας, για την εφαρμογή της ήδη υπάρχουσας νομοθεσίας περί υποχρεωτικότητας της ψηφοφορίας αλλά και για την επέκτασή της, με αυστηρές οικονομικές κυρώσεις εναντίον αυτών που "πυροβολούν" στο στήθος την δημοκρατία μας, με αποκλειστικό σκοπό την ολοκλήρωση και εφαρμογή μιάς "ουσιαστικής" δημοκρατίας και όχι μόνον για την εφαρμογή του γράμματος του νόμου, όπως η συνταγματική "προσταγή" του άρθρου 51 του Συντάγματος, είναι ένα ασφαλές αντικειμενικό κριτήριο, που χαρακτηρίζει τους εκάστοτε κυβερνώντες, σχετικά με τα δημοκρατικά τους "πιστεύω" και συγχρόνως κατά πόσο αυτοί είναι οπαδοί και "προστάτες" του πελατειακού συστήματος (clientes) και υποστηρίζουν την διαίρεση της κοινωνίας σε "κάστες". Δεν χρειάζονται μεγάλα λόγια ή επαναστατικά έργα για να εδραιωθεί στην πράξη η "ουσιαστική" δημοκρατία. Αρκεί να εφαρμοσθούν οι επιταγές του Συντάγματος περί ισότητας, ισονομίας κλπ, για να εξαφανισθούν (ή έστω να περιορισθούν) πολιτικά φαινόμενα εκφυλισμού του δημοκρατικού πολιτεύματος, όπως είναι ο "καρκίνος" του πελατειακού συστήματος ως τρόπου οργάνωσης της κρατικής μηχανής, κάτι το οποίο συναντούμε από την αρχαιότητα, όπως στην αρχαϊκή Ρώμη. Αναφερόμενος στα ανωτέρω αναστοχάζομαι την διάταξη του άρθρου 22 του Συντάγματος όπου τυπικά αναφέρει ότι. "Όλοι οι εργαζόμενοι, ανεξάρτητα από φύλλο ή άλλη διάκριση έχουν δικαίωμα ίσους αμοιβής για παρεχόμενη εργασία ίσους αξίας". Προς εκπλήρωσης της ανωτέρω συνταγματικής εντολής, θεωρώ ότι επιβάλλεται να θεσμοθετηθεί ΕΝΙΑΙΟ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΟ τόσο στον δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα. Δηλαδή "ίση αμοιβή" για εργάτες

και υπαλλήλους του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα, ασφαλώς με την αύξηση των κατωτέρων μισθών προς τα πάνω και όχι το αντίθετο. Σε αυτή την περίπτωση -δηλ. του ενιαίου μισθολογίου σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα- δεν θα είχαμε μόνον πιστή και δίκαιη εφαρμογή του Συντάγματος, αλλά και πραγμάτωση-ολοκλήρωση της ουσίας της δημοκρατίας. Κάτι τέτοιο θα αποτελούσε επίσημα την πρώτη μεγάλη νίκη της "ουσιαστικής" δημοκρατίας, αφού η νομοθετικά θεσμοθετημένη κατάργηση των κοινωνικών "καστών" (των clientes) θα έφερνε την πολυπόθητη ενοποίησή και ενδυνάμωση των ασθενέστερων κοινωνικών τάξεων, σε έναν ενιαίο πολιτικό φορέα, με ταξική και πολιτική συνείδηση και θα καθιστούσε αποτελεσματικότερο τον αγώνα της δημοκρατίας κατά των αόρατων και αδιευκρίνιστων πολιτικά "αγορών".

Πεποίθησή μου είναι ότι στις τελευταίες εκλογικές αναμετρήσεις στην χώρα μας, υπερτερούν αριθμητικά οι "πελάτες" έναντι των πολιτών. Όσο διαρκεί ο ανωτέρω συσχετισμός δυνάμεων, δεν πρόκειται να ανακάμψει η ελληνική κοινωνία. Μην ψάχνουμε για "βαρβάρους" κάθε είδους. Η χώρα μας τέθηκε "υπό δικαστική συμπαράσταση" επειδή οι δημοκρατικά εκλεγμένοι ηγέτες μας, "καθρέπτης του εκλογικού σώματος", αποδεδειγμένα απέδειξαν πλήρως ανίκανοι να διοικήσουν με ανιδιοτέλεια, κάτι που επιβάλλεται στα δημοκρατικά καθεστώτα. Σε κάθε περίπτωση, η ελπίδα για χρηστή διαχείριση, θα έρθει από τις μελλοντικές γενεές, από αυτούς που -χρονικά- ακόμη δεν αποτελούν το εκλογικό σώμα της χώρας μας.

Απαραίτητη προϋπόθεση για τις ευρείες κλίμακας πολιτικές και οικονομικές αλλαγές -που αναμφισβήτητα έχει ανάγκη η χώρα μας - είναι η υπεύθυνη ανάληψη της πολιτικής ευθύνης που αναλογεί στον κάθε πολίτη, με ενεργό συμμετοχή στις εσωκομματικές διαδικασίες και επίμονη απαίτηση εκδημοκρατισμού των πολιτικών κομμάτων και όλων των συλλογικών πολιτικών οργανισμών (συνδικάτα, κινήματα). Η αποχή από την εκλογική διαδικασία, σε ευθεία αντίθεση με την συνταγματική προσταγή του άρθρου 51 του Συντάγματος, είναι το μεγαλύτερο και σοβαρότερο «κακούργημα» που διαπράττουν «οι εκλογείς» κατά της δημοκρατίας, αφού έτσι -δηλ. με την αποχή- αναδεικνύεται σε πρωταγωνιστή του πολιτικού γί-

γνεσθαι η καλή οργανωμένη συντριπτική μειοψηφία των "clientes"⁷ οι οποίοι μετατρέπονται, αν και συνιστούν συντριπτική μειοψηφία του όλου εκλογικού σώματος, σε "κυβερνητική πλειοψηφία".¹⁰ Μοναδική απάντηση προς αντιμετώπιση του ανωτέρω αντιδημοκρατικού φαινομένου, που εκφυλίζει τον θεσμό της Δημοκρατίας, είναι η προσέλευση όλων των πολιτών στις επερχόμενες εκλογές, όποτε αυτές και εάν προκηρυχθούν, στις κάλπες, όχι από πολιτική/νομική υποχρέωση (άρθρο 51 Συντ.), αλλά από ηθική υποχρέωση⁸ προς τις επερχόμενες γενεές, τα παιδιά που μεγαλώνουμε.

Όποιος μελετήσει διεξοδικά, απαλλογμένος από "ιδεολογικές" προκαταλήψεις και κυρίως χωρίς κομματικές παρωπίδες, το θεσμικό νομικό πλαίσιο της Ε.Ε. θα διαπιστώσει ότι μία από τις

κεντρικές πολιτικές επιλογές της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι και "η αξίωση συμμετοχής και ελέγχου των πολιτών στην διαδικασία λήψης των πολιτικών αποφάσεων".⁹

Κατά την άποψή μου, η πολιτική είναι πολύ σοβαρή υπόθεση γι' αυτό και δεν πρέπει, εμείς οι πολίτες, να την αφήνουμε αποκλειστικά στα χέρια των επαγγελματιών "πολιτικάντηδων".

Επειδή θέλουμε, ως δημοκρατικοί πολίτες, το μέλλον που θα διαμορφωθεί στην ευρωπαϊκή ήπειρο, αλλά και σε ολόκληρο τον κόσμο, να είναι το μέλλον που εμείς -ως κοινωνική πλειοψηφία- θα έχουμε επιλέξει (θα διαμορφώσουμε) για να ζήσουμε.

Τέλος δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι "οι δημοκρατίες δεν δολοφούνται αλλά αυτοκτονούν".

7. Clientes = da cliere o cluere, δηλ. από το ελληνικό "κλήειν", υποτάσσομαι. Κοινωνική τάξη στην αρχαϊκή Ρώμη, VI και V αιων. π.χ. Κατοικούσαν και αυτοί εντός του αστικού ιστού της πόλης και είχαν μια ξεκάθαρη σχέση υποταγής προς τους Quirites ο Patricii, (δηλ. με τους κυβερνώντες, κυβέρνηση, κομματική ολιγαρχία) με τους οποίους όμως απολάμβαναν το ίδιο modus vivendi. Οι clientes ήταν υποχρεωμένοι να υπακούουν σε έναν pater familias, γύρω από τον οποίο ήταν οργανωμένοι και έχαιραν της αμέριστης προστασίας του. Θεωρούντο απόλυτα έμπιστοι του pater familias ο οποίος τους προστάτευε αθλιώς, πίστευαν, ότι θα τιμωρείτο από τους θεούς. [Ie sacertas]. Ένας ευαισθητοποιημένος και ενεργός πολίτης θα καταλάβει αμέσως τις -όχι τυχαίες- ομοιότητες της κοινωνικής διαστρωμάτωσης μεταξύ της αρχαϊκής Ρώμης και της Αθήνας του 2018.

8. Ηθικό στοιχείο -πολίτης, πολιτικός κλη- είναι αυτός ο οποίος εκεί όπου είχε ως κυρίαρχο κατευθυντήριο στοιχείο της πολιτικής ζωής του το "εγώ", έρχεται να το αντικαταστήσει με το "εμείς" κάτι που σίγουρα δεν κάνουν οι σύγχρονοι clientes.

9. Σύμφωνα με την 93/81 ΕΥΡΑΤΟΜ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ απόφαση του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης που κυρώθηκε από την Ελλάδα με τον Ν. 2196/1994, η εκλογή των αντιπροσώπων/Ευρωβουλευτών, γίνεται με άμεση, μυστική και καθολική ψηφοφορία με **αναλογικό σύστημα**. Επί πλέον, σε εκτέλεση των διατάξεων της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, το δικαίωμα ψήφου στις εκλογές για το Ευρωκοινοβούλιο, ασκείται και **από τους πολίτες που διαμένουν στο έδαφος οποιουδήποτε από τα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης**. Δηλ. οι Έλληνες πολίτες που ανήκουν σ' αυτή την κατηγορία ψηφίζουν, σύμφωνα με τον Ν. 1427/1984, σε εκλογικά τμήματα που δημιουργούνται στην πρεσβευτική ή προξενική περιφέρεια της χώρας της διαμονής τους, με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, και αποκτούν έτσι ένα προνομιακό δικαίωμα που **δεν υπάρχει για τα δημοψηφίσματα, τις εθνικές εκλογές και για τις εκλογές των αρχών της τοπικής αυτοδιοίκησης**.

10. Στις εθνικές εκλογές του Σεπτεμβρίου του 2015, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία του Υπουργ. Εσωτερικών, ο αριθμ. των εγγεγραμμένων στους εκλογικούς καταλόγους, ήταν **9.913.609** εκλογείς. Το πρώτο κόμμα έλαβε **1.925.904** ψήφους, ποσοστό **35,46%** και το δεύτερο κόμμα του κυβερνητικού συνασπισμού **200.423** ψήφους και ποσοστό **3,69%**. **Αθροιστικά ο κυβερνητικός συνασπισμός έλαβε 2.126.327 ψήφους σε σύνολο εγγεγραμμένων ψηφοφόρων 9.913.609 και ποσοστό 39,15 επί των ψηφισάντων**. Υπολογίστε το ποσοστό και τους ψήφους που έλαβε ο κυβερνητικός συνασπισμός επί του συνόλου των εγγεγραμμένων. Στις εθνικές εκλογές του 1974 το ποσοστό συμμετοχής άγγιξε το 80% (79,53%), το 1977 το 77,76%, το 1981 το 78,61%, το 1985 το 74%, το 1989 το 84,50% και το 2009 το 70,95%. Σημειωτέον ότι, στις εκλογές του 2004 το πρώτο κόμμα πήρε 3.359.058 ψήφους έναντι των 2.126.327 του σημερινού κυβερνητικού συνασπισμού, ενώ το ποσοστό που πήρε το πρώτο κόμμα στις εθνικές εκλογές του 1974, με συμμετοχή 79,53%, ήταν 54,37%. Αυτό το άκρως επικίνδυνο πολιτικό φαινόμενο χαρακτηρίζω ως "εκφυλισμό της δημοκρατίας". Σημειωτέον ότι στην Κύπρο το 2017, καταργήθηκε η "υποχρεωτική ψηφοφορία" αφού χαρακτηρίσθηκε -στην εισηγητική έκθεση- **άκουσον άκουσον, ως αντιδημοκρατικός θεσμός. !!!!**

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ - ΝΕΑ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου, με αφορμή τα επανειλημμένα κρούσματα αντιποίησης της άσκησης της δικηγορίας, αποφάσισε τη σύσταση Επιτροπής Προστασίας Δικηγορικού Επαγγέλματος. Η Επιτροπή αποτελείται από τους συμβούλους του Δ.Σ. Χρήστο Ηλιάδη, Νικόλαο Μπιλήρη, Πολυχρόνη Περιβολάρη, Ηλία Τζιτζικάκη και Κωνσταντίνο Τσαγκαρόπουλο, προς τους οποίους μπορούν να απευθύνονται οι συνάδελφοι που επιθυμούν να αναφέρουν ή να καταγγείλουν οποιαδήποτε συμπεριφορά συνιστά αντιποίηση της δικηγορίας. Επιπλέον το Δ.Σ. αποφάσισε την αποστολή των παρακάτω επιστολών:

Προς τους κ.κ. Υποθηκοφύλακες και Προϊσταμένους των Κτηματολογικών Γραφείων περιφέρειας Εφετείου Πειραιά

Πρόσφατα υπέπεσαν στην αντίληψη μελών του Συλλόγου μας, περιπτώσεις διενέργειας έρευνας στα βιβλία των Υποθηκοφυλακείων και Κτηματολογικών Γραφείων εκ μέρους προσώπων μη δικαιουμένων να προβούν στην έρευνα αυτή, δηλαδή μη δικηγόρων ή δικαστικών επιμελητών. Προς τούτο είμαστε αναγκασμένοι να υπενθυμίσουμε τις διατάξεις: α) του άρθρου 36 παρ. 1 του ν. 4194/2013 (Κώδικας Περί Δικηγόρων), σύμφωνα με το οποίο η έρευνα των βιβλίων των υποθηκοφυλακείων και των κτηματολογικών γραφείων περιλαμβάνεται στο έργο του δικηγόρου, η παράσταση ή διαμεσολάβηση του οποίου απαιτείται σε κάθε περίπτωση πλην της υποβολής αίτησης και λήψης των πιστοποιητικών και αντιγράφων και β) του άρθρου 9 του ίδιου ως άνω ν. 4194/2013,

σύμφωνα με το οποίο, όποιος, χωρίς να έχει την ιδιότητα του δικηγόρου εμφανίζεται με αυτήν και διενεργεί πράξεις που ανήκουν αποκλειστικά στην αρμοδιότητα του δικηγορικού λειτουργήματος, τιμωρείται κατά το άρθρο 175 του Π.Κ. (αντιποίηση άσκησης δικηγορίας), εκτός αν τιμωρείται βαρύτερα με άλλη διάταξη.

Κατόπιν των ανωτέρω, παρακαλούμε για την αντίστοιχη σε εμφανή προς το κοινό σημεία του Υποθηκοφυλακείου ή του Κτηματολογικού Γραφείου, του οποίου προϊστάστε, ανακοίνωσης η οποία να απαγορεύει την είσοδο στο σχετικό Αρχείο και την έρευνα στα οικεία βιβλία, σε πρόσωπα που δεν δικαιούνται κατά τον νόμο να προβαίνουν στην εν λόγω έρευνα, δηλαδή σε όλους πλην των δικηγόρων και των δικαστικών επιμελητών.

Πρός το Δ.Σ. του Συλλόγου Μεσιτών Αττικής

Αξιότιμοι κ. Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι σύμβουλοι.

Είναι γνωστή σε όλους η επί πολλά έτη αγαστή συνεργασία μεταξύ των μεσιτών αστικών συμβάσεων και των δικηγόρων, πάντοτε βεβαίως εντός των ηθαισίων των απολύτως διακριτών αρμοδιοτήτων και καθηκόντων του κάθε κλάδου. Πλην όμως πρόσφατα, το Δ.Σ. του ΔΣΠ έγινε αποδέκτης επωνύμων και εγγράφως διατυπωμένων παραπόνων-καταγγελιών εκ μέρους συναδέλφων μας δικηγόρων, ότι μεσίτες προβαίνουν στη σύνταξη ιδιωτικών συμφωνητικών που αφορούν στην καταβολή και είσπραξη προκαταβολών/αρραβώνων για πώληση ακινήτων και μάλιστα ότι μεσίτες αξιώνουν να προβούν στον έλεγχο των ιδιωτικών συμφωνητικών που συντάσσουν οι δικηγόροι. Είναι πιστεύουμε και δική σας πεποίθηση ότι η σύνταξη νομικών εγγράφων ανήκει στην αποκλειστική αρμοδιότητα των δικηγόρων και των συμβολαιογράφων, κάθε δε τέτοια ενέργεια εκ μέρους μη νομικού, συνιστά αντιποίηση της άσκησης της δικη-

γορίας, η οποία αποτελεί και ποινικά κολάσιμη πράξη.

Είμαστε βέβαιοι ότι η συντριπτική πλειοψηφία των μελών σας, μεσιτών αστικών συμβάσεων, σέβεται τη νομιμότητα και το λειτουργήμα του δικηγόρου και επιδιώκει τη συνεργασία με αυτόν, προς το σκοπό της πληρέστερης και κυρίως ασφαλέστερης εξυπηρέτησης των πελατών σας, που μόνον η εξειδικευμένη νομική συμπαράσταση μπορεί να εξασφαλίσει. Οι ελάχιστοι που δεν το αντιλαμβάνονται, αμαυρώνουν το κύρος του επαγγέλματός σας και θέτουν σε κίνδυνο τα συμφέροντα των συναλλασσομένων. **Ως εκ τούτου, σας παρακαλούμε να υπενθυμίσετε στα μέλη σας την αναγκαιότητα συμμετοχής δικηγόρων και στον έλεγχο των τίτλων των ακινήτων, αλλά και στη σύνταξη των απαιτούμενων ιδιωτικών συμφωνητικών και των συμβολαίων, καθώςσον μόνο η παρουσία νομικού συμπαραστάτη παρέχει τα εκέγγυα για την ασφαλή διενέργεια των συναλλαγών.**

Εγχειρίδιο Οδηγιών εφαρμογής του ΓΚΠΑ για τους συναδέλφους

21

Με ανακοίνωση του στις 30/6/2018 προς τα μέλη του ο ΔΣΠ αναφέρει σχετικά με το: Εγχειρίδιο Οδηγιών εφαρμογής του ΓΚΠΑ για τους συναδέλφους.

Όπως είναι γνωστό, από τις 25 Μαΐου 2018 εφαρμόζεται ο **Γενικός Κανονισμός Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων (ΓΚΠΑ, GDPR)**, που θέτει ενιαίους κανόνες για την προστασία προσωπικών δεδομένων σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Προς τον σκοπό ενημέρωσης των συναδέλφων σχετικά με τις υποχρεώσεις τους εκ του Κανονισμού, στο

πλήσιό του χειρισμού υποθέσεων και κατά τη λειτουργία του δικηγορικού τους γραφείου, συντάχθηκε από το Εργαστήριο Νομικής Πληροφορικής της Νομικής Σχολής του ΕΚΠΑ εγχειρίδιο οδηγιών εφαρμογής του ΓΚΠΑ.

Ο Οδηγός αυτός, που εκφράζει τις επιστημονικές απόψεις της ομάδας συντακτών του, τίθεται στην διάθεση των συναδέλφων δωρεάν και είναι διαθέσιμος ηλεκτρονικά στην **ιστοσελίδα του ΙΣΟΚΡΑΤΗ, www.dsanet.gr**, όπου όλοι οι συνάδελφοι έχουν πρόσβαση με τη χρήση των

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α ΔΣΠ κατά της σχεδιαζόμενης τριχοτόμησης του Πρωτοδικείου Αθηνών

Η προβληματική λειτουργία των υπηρεσιών του Πρωτοδικείου Αθηνών, που αποτελεί κοινό τόπο, οφείλεται στις ακατάλληλες κτιριακές υποδομές, την οργανωτική του ανεπάρκεια, την άρνηση ενσωμάτωσης της ψηφιακής τεχνολογίας και τις ελλείψεις σε ανθρώπινο δυναμικό, σε συνδυασμό με την υπερσυγκέντρωση της δικαστηριακής ύλης.

Μόνο μετά από την οριστική δρομολόγηση των διαδικασιών για την επίλυση των παραπάνω προβλημάτων θα ήταν δυνατή μια εμπειριστατωμένη προσέγγιση για την αναγκαιότητα ή μη τριχοτόμησης του Πρωτοδικείου Αθηνών.

Αντιθέτως, μια πρόχειρη και ευκαιριακή εξαγγελία περί διάσπασης του Πρωτοδικείου Αθηνών, χωρίς καν διαβούλευση με όλη τη νομική κοινότητα, όχι μόνον είναι καταδικασμένη να αποτύχει αλλά μπορεί και να θεωρηθεί ότι εξυπηρετεί και άλλου είδους στοχεύσεις. Άλλωστε, ο επικαλούμενος σχεδιασμός του 1980 δεν μπορεί να αποτελέσει σύγχρονη και λειτουργική λύση, με μακροπρόθεσμη προοπτική, διότι οι συνθήκες είναι σήμερα εντελώς διαφορετικές.

Πέρα από τα προβλήματα επαγγελματικής επιβίωσης που η προτεινόμενη τριχοτόμηση θα προκαλέσει στο μικρό και μεσαίο Δικηγόρο, ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά εξακολουθεί να πιστεύει ότι η επίλυση προβλημάτων στο νευραλγικό τομέα της Δικαιοσύνης απαιτεί τις ευρύτερες δυνατές συναινέσεις, οι οποίες μπορούν να προκύψουν μόνο μέσα από ειλικρινή και πραγματικό διάλογο μεταξύ των συλλειτουργών της Δικαιοσύνης με την πολιτική εξουσία. Υπό τα ανωτέρω δεδομένα ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά εκφράζει την αντίθεσή του στην εξαγγελθείσα τριχοτόμηση του Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία επιχειρείται ξαφνικά και χωρίς καν να προηγηθεί προσπάθεια επίλυσης των σημαντικών προβλημάτων στον χώρο της Δικαιοσύνης.

Η ανέγερση νέου, σύγχρονου και λειτουργικού Δικαστικού Μεγάρου στο κέντρο της πόλης του Πειραιά θα μπορούσε να συμβάλει σε μια περισσότερο ορθολογική κατανομή της τοπικής αρμοδιότητας της δικαστικής ύλης μεταξύ των δύο υπάρχοντων Πρωτοδικείων του λεκανοπεδίου.

Πανηγυρική έναρξη Ολομέλειας των Δικηγορικών Συλλόγων στην Ορεσιάδα 16/6 - Επιστολή-παρέμβαση του Προέδρου του CCBE για την κράτηση των δυο Ελλήνων στρατιωτικών στην Τουρκία

Συνεδρίασε στην Ορεσιάδα 16/6 η Ολομέλεια των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος στην πρώτη εκτός Αθηνών συνεδρίασή της σε αυτή τη θητεία. Πρόκειται για συνεδρίαση με ιδιαίτερο εθνικό συμβολισμό, καθώς συνεχίζεται από τις τουρκικές αρχές, για διάστημα

πλήθον των τριών μηνών, η κράτηση των δύο Ελλήνων στρατιωτικών, χωρίς την απαγγελία κατηγοριών, κατά παράβαση του διεθνούς δικαίου. Κατά την συνεδρίαση ο Πρόεδρος της Ολομέλειας, Δημήτρης Βερβεσός, γνωστοποίησε το περιεχόμενο της από 14.6.2018 επιστολής - παρέμβασης του Προέδρου του CCBE, Anton η Mokr, η οποία έχει ιδιαίτερη σημασία για την εξέλιξη της υπόθεσης καθώς εξαγγέλλεται η αποστολή Ευρωπαίων δικηγόρων παρατηρητών του Συμβουλίου των Δικηγορικών Συλλόγων Ευρώπης, με συμμετοχή και της ελληνικής αντιπροσωπείας, προς το σκοπό διασφάλισης της τήρησης των απαιτήσεων του διεθνούς δικαίου στη συγκεκριμένη υπόθεση.

Η επιστολή έχει, κατ' ακριβή μετάφραση, ως εξής:

«Σας ευχαριστούμε για την από 4 Ιουνίου επιστολή σας.

Όπως πολύ σωστά υποθέσατε, το Συμβούλιο των Ευρωπαϊκών Δικηγορικών Συλλόγων (CCBE) δεν έχει λάβει απάντηση από τους Τούρκους δικηγόρους που εκπροσωπούν τους δύο Έλληνες αξιωματικούς. Αυτό, ωστόσο, δεν κατευνάζει τις ανησυχίες σχετικά με το σεβασμό της διαφάνειας των διαδικαστικών εγγυήσεων, ο οποίος είναι βασική προϋπόθεση για τις χώρες που συμμορφώνονται με το Κανόνα Δικαίου.

Ένας από τους στόχους του Συμβουλίου Ευρωπαϊκών Δικηγορικών Συλλόγων (CCBE) είναι «Να παρακολουθεί ενεργά την προσπάθεια του Κράτους Δικαίου, των θεμελιωδών ελευθεριών και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένου του δικαίωματος πρόσβασης στη δικαιοσύνη και της προστασίας του πελάτη». Προκειμένου να πραγματοποιήσει αυτούς τους στόχους το Συμβούλιο Ευρωπαϊκών Δικηγορικών Συλλόγων (CCBE) θα αποστείλει υπενθύμιση και στους δύο Τούρκους δικηγόρους, την οποία θα κοινοποιήσει τόσο στον Πρόεδρο του Συλλόγου της Αδριανούπολης όσο και στον Πρόεδρο της Ένωσης Τουρκικών Δικηγορικών Συλλόγων.

Εάν δεν υπάρξει αντίδραση σε αυτή την επιστολή πριν

το τέλος αυτού του μήνα, θα ζητήσουμε από τον Πρόεδρο του Δικηγορικού Συλλόγου της Αδριανούπολης να πραγματοποιήσει συνάντηση μαζί με τους εκπροσώπους του Συμβουλίου Ευρωπαϊκών Δικηγορικών Συλλόγων, την Ελληνική Αντιπροσωπεία και – εφόσον το επιθυμούν – την Ένωση Τουρκικών Δικηγορικών Συλλόγων. Επίσης θα του ζητήσουμε να έρθει σε επαφή με τους Τούρκους Δικηγόρους, οι οποίοι εκπροσωπούν τους Έλληνες στρατιωτικούς.

Τέλος, θα επιμεινουμε να δούμε τους δύο Έλληνες στρατιωτικούς και να εκτιμήσουμε εάν η μεταχείρισή τους είναι σύμφωνη με διεθνείς κανόνες όπως:

- Του Χάρτη αρχών για την Προστασία των Προσώπων που τίθενται υπό Κράτηση ή Φυλάκιση οποιασδήποτε μορφής, των Ηνωμένων Εθνών.
 - Των Προτύπων Ελάχιστων Κανόνων των Ηνωμένων Εθνών, για τη Μεταχείριση των Κρατουμένων
 - Της Σύμβασης κατά των Βασανιστηρίων και άλλων Τρόπων Σκληρής Απάνθρωπης και Ταπεινωτικής Μεταχείρισης ή Τιμωρίας
 - Της Διεθνούς Σύμβασης για τη προστασία όλων των Ατόμων από Βίαιες Εξαφανίσεις
- Η παρουσία και η υποστήριξη του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Δικηγορικών Συλλόγων έχει, φυσικά, ως στόχο το σεβασμό των δικαιωμάτων των φυλακισμένων και συγκεκριμένα να εκτιμήσει και εν τέλει να εναντιωθεί στα κάτωθι:
- Στην αυθαίρετη κράτηση- κράτηση χωρίς νόμιμη αιτία και χωρίς νομική διαδικασία
 - Κράτηση σε απομόνωση – κράτηση χωρίς πρόσβαση στην οικογένεια, σε δικηγόρους κλπ.
 - Μυστική κράτηση- κράτηση σε μυστική τοποθεσία
 - Ανεπαρκείς συνθήκες κράτησης στις φυλάκες- όπως συνωστισμός και παρατεταμένη κράτηση σε απομόνωση
 - Μεροληπτικές δίκες- Δίκες που διεξάγονται χωρίς να διασφαλίζεται η ελάχιστη νομική διαδικασία
 - Βασανιστήρια και άλλες μορφές κακομεταχείρισης
- Ευχόμαστε αυτή η προσέγγιση να ικανοποιεί το αίτημά σας

Με εκτίμηση, Anton η Mokr - Πρόεδρος CCBE»

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους οι γονείς του κρατούμενου Έλληνα αξιωματικού, Δημητρίου Κούκλατζη, που έλαβαν τον λόγο και ευχαρίστησαν την Ολομέλεια των Προέδρων των Δικ. Συλλόγων της χώρας για την πρωτοβουλία αυτή και για λογαριασμό της οικογένειας του Άγγελου Μητρετώδη.

Την εκδήλωση πλαισίωσε μουσικά η ιστορική χορωδία του ΔΣΑ υπό την διεύθυνση του μαέστρου και συναδέλφου Δημητρίου Καρούζου.

Ολομέλεια των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος (Αλεξανδρούπολη, 17/6)

23

Κατά τη συνεδρίασή της στην Αλεξανδρούπολη, την 17.6.2018, η Ολομέλεια των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος αποφάσισε την διοργάνωση **επιστημονικής ημερίδας** στην Θεσσαλονίκη, σε χρόνο που θα ανακοινωθεί σε συνεργασία με τον Δικηγορικό Σύλλογο Θεσσαλονίκης, με αντικείμενο **όλα τα νομικά ζητήματα που ανακύπτουν από την υπογραφή συμφωνία μεταξύ Ελλάδας και πΓΔΜ.**

Παράλληλα, υιοθέτησε το ακόλουθο **ψήφισμα για τη Συμφωνία μεταξύ Ελλάδος και πΓΔΜ:**

ΨΗΦΙΣΜΑ

Της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος για τη Συμφωνία μεταξύ Ελλάδος και πΓΔΜ

Στα εθνικά θέματα απαιτείται εθνική συνεννόηση, υπευθυνότητα, υπέρβαση και ανάληψη ευθύνης. Δεν επιτρέπονται ληϊκισμοί και μισές αλήθειες ούτε μπορούν να γίνουν ανεκτές πολιτικές ή άλλες μικροκομματικές σκοπιμότητες.

Η δημιουργία και η διαιώνιση του προβλήματος της ονομασίας του κράτους των Σκοπίων οφείλεται σε διαχρονικές ευθύνες και του πολιτικού προσωπικού της χώρας που δεν μπορούν να δικαιολογηθούν από την αδιαμφισβήτητη προκλητική και αλυτρωτική στάση της γείτονας χώρας. Η όποια συμφωνία δεν συνιστά, κατ' ανάγκη, και λύση του

προβλήματος.

Η σημερινή κυβέρνηση όμως, οφείλει να εξηγήσει πειστικά στον ελληνικό λαό τους λόγους που επέβαλαν την υπογραφή της συμφωνίας στην παρούσα χρονική περίοδο και να τον ενημερώσει πλήρως για τους όρους της, τα άγνωστα σε αυτόν, τυχόν πλεονεκτήματα, τις δεσμεύσεις και τους κινδύνους που αναλαμβάνει η χώρα, ιδίως ενόψει των πολιτικών αιρέσεων υπό τις οποίες τελεί η συμφωνία.

Η συμφωνία αφορά όλους τους Έλληνες, πρέπει να έχει την ευρύτερη δυνατή κοινωνική και πολιτική αποδοχή και να εξυπηρετεί τα εθνικά συμφέροντα. Για να διασφαλίζεται η βιωσιμότητά της στον χρόνο δεν πρέπει να στηρίζεται σε περιστασιακές και ισχνές πλειοψηφίες. Πρέπει να ληφθούν υπόψη οι ενστάσεις ως προς την αναγνώριση «μακεδονικής» εθνικότητας και γλώσσας. Για το λόγο αυτό προτείνεται η ψήφιση του σχετικού νόμου, που θα κυρώνει τη συμφωνία, να γίνει με πλειοψηφία των 3/5 του όλου αριθμού των βουλευτών, κατ' εφαρμογή του άρθρου 28 παρ. 2 του Συντάγματος.

Απόστολος Κόντος,
Πρόεδρος Σ.Ν.Α.Δ.Π.
Δικηγόρος - Διαπιστευμένος διαμεσολαβητής

Στοιχεία επικοινωνίας με το Σύλλογο
Facebook:
ΝΕΟΙ ΚΑΙ ΑΣΚΟΥΜΕΝΟΙ ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ ΠΕΙΡΑΙΑ
Email: snadpeir@gmail.com

Συναδέλφισσες/οι,

Κάνοντας μια ανασκόπηση στο τρίμηνο που έφυγε δεν μπορούμε να προσπεράσουμε μια σειρά από ενέργειες του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων που αποδεικνύουν την πλήρη αδιαφορία του ακόμη και για τα καθημερινά προβλήματα μας. Η στάση του αυτή δε, φαίνεται πως διατρέχει το σύνολο του κλάδου μας.

Ειδικότερα, παρά τις επίμονες οχλήσεις του Συλλόγου μας αλλά και των λοιπών Ενώσεων Νέων κι Ασκούμενων Δικηγόρων στη χώρα, χρειάστηκε να περιμένουμε μέχρι τον Απρίλιο του 2018 για να ανακοινωθούν από το Υπουργείο τα αποτελέσματα της β' εξεταστικής περιόδου του 2017 για την απόκτηση της άδειας των νέων συναδέλφων μας!!! Έστω κι έτσι, με μεγάλη μας χαρά καλωσορίζουμε τους 50 νέους συναδέλφους στο Εφετείο μας ευχόμενοι για τους ίδιους μια δημιουργική και γεμάτη προκοπή σταδιοδρομία.

Δυστυχώς, οι συνθήκες εργασίας που επικρατούν στο κλάδο μας παραπέμπουν σε εργασιακό μεσαίωνα. Καμία κατοχύρωση επαγγελματικών δικαιωμάτων, μισθοί πείνας, ανύπαρκτο ωράριο, υπερεκμετάλλευση του νέου και της νέας συναδέλφου συμπληρώνουν του παζλ της απασχόλησης σε δικηγορικές εταιρείες. Παράλληλα, η υπερφορλόγηση, η αύξηση του κόστους πρόσβασης στη

δικαιοσύνη και η μείωση της δικηγορικής ύλης δεν αφήνουν περιθώρια για τη δημιουργία νέων δικηγορικών γραφείων. Μόνη απάντηση σε αυτήν την κατάσταση δεν μπορεί να είναι άλλη πέρα από την διαρκή, συντονισμένη, συμμετοχή όλων μας στις συλλογικές διαδικασίες του Δικηγορικού μας Συλλόγου και ο αγώνας για την ανατροπή των πολιτικών και των συνθηκών που θέτουν στη λαιμητόμο την επαγγελματική μας υπόσταση.

Την ίδια στιγμή, όλο αυτό το διάστημα, ακούσαμε με έκπληξη τις εξαγγελίες του υπουργού περί Τριχοτόμησης του Πρωτοδικείου Αθηνών μέσα στο 2018. Από την πρώτη στιγμή με ανακοινώσεις μας επισημάναμε πως ουδείς λογάρισε τους αυθεντικούς λειτουργούς της Δικαιοσύνης, πρώτα εμάς τους Δικηγόρους και εν τω συνόλω Δικαστές και υπαλλήλους.

Με απλά λόγια, την ίδια στιγμή που το σύνολο της κοινωνίας βλέπει το κράτος Πρόνοιας και τα ελλείματά του και να τεμαχίζονται στο όνομα της οικονομικής κρίσης, το Υπουργείο αποφασίζει να δαπανήσει εκατομμύρια ευρώ για τη δημιουργία νέων Πρωτοδικείων. Τι υποκρισία!!! Εδώ και χρόνια οι δικηγόροι και η κοινωνία του Πειραιά σηκώνουν στις πλάτες τους μια σειρά διαδικασιών στοχεύοντας στην αναγκαία μεταστέγηση του Δικαστικού μέγαρου την δοκιμαζόμενοι από την αδιαφορία της κυβέρνησης, τη στιγμή που το Υπουργείο δείχνει

ανεξήγητη σπουδή για την τριχοτόμηση του Πρωτοδικείου Αθηνών. Εύλογα θέσαμε το ερώτημα, γιατί το Υπουργείο δε ζηγίζει τις υπάρχουσες ανάγκες ώστε να ξεκινήσει από την πρόσληψη νέων υπαλλήλων μα και την υλικοτεχνική αναβάθμιση των υπαρχόντων δομών;;;

Παράλληλα ο Σύλλογος μας δεν σταμάτησε να εργάζεται για τα καθημερινά ζητήματα των Νέων κι Ασκούμενων συναδέλφων μας. Στην κατεύθυνση αυτή, Σε συνέχεια της από 25-05-2018 αίτησή μας προς το Διοικητικό Συμβούλιο του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά με ικανοποίηση πληροφορηθήκαμε σήμερα την διε-

νέργεια επιμορφωτικών σεμιναρίων αναφορικά με την εφαρμογή του Κανονισμού 679/2016 της Ε.Ε. (GDPR) από τον ΔΣΠ με έκπτωση για τους νέους δικηγόρους Πειραιά, τα οποία ήδη ξεκίνησαν με επιτυχία. Είναι σαφές πως κάθε τέτοια κίνηση του Δικηγορικού μας Συλλόγου θα τυγχάνει της αναγνώρισής μας. Επισημαίνεται δε, πως την τελευταία διετία έχουμε θέσει επί τάπητος την αναγκαιότητα της πρόβλεψης αντίστοιχων ειδικών εκπτώσεων για τη συμμετοχή στα σεμινάρια του ΚΕΔΙΠ για το σύνολο των Νέων κι Ασκούμενων συναδέλφων μας, προσδοκώντας να γίνει πράξη ενόψει της υποχρεωτικότητας της Διαμεσολάβησης.

Καλωσορίζοντας για μια ακόμη φορά τους νέους συναδέλφους μας περιμένουμε την ενεργή παρουσία τους στο δυναμικό του Συλλόγου μας. Πρωταρχικός μας είναι η ανάδειξη των ευρύτερων προβλημάτων του κλάδου μας, την άσκηση πίεσης

για την επίλυση τους, την εφαρμογή στην πράξη λύσεων για τα καθημερινά ζητήματα που καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε δίχως παράλληλα να λησμονούμε το Επιστημονικό και πολιτιστικό ρόλο μας. Εργαλεία μας στην κατεύθυνση αυτή είναι πρωτίστως η μαζική συστράτευση των μελών μας, η ενεργή ενασχόλησή τους, η συνεργασία –κατά το δυνατό– με τους λοιπούς επιστημονικούς Συλλόγους της χώρας, η αξιοποίηση της παραμικρής δυνατότητας για την διευκόλυνση της καθημερινότητας κάθε νέας και νέου συναδέλφου αποφεύγοντας ταυτόχρονα κάθε έννοια «παραγοντισμού» και «ναρκισσισμού».

Καλοκαιρινός χορός ΣΝΑΔΠ - & Ομάδας Καλαθοσφαίρισης του ΔΣΠ

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΕΩΝ ΚΑΙ ΑΣΚΟΥΜΕΝΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΠΕΙΡΑΙΑ και Η ΟΜΑΔΑ ΚΑΛΑΘΟΣΦΑΙΡΙΣΗΣ ΤΟΥ ΔΣΠ σας προσκαλούν στον καλοκαιρινό τους χορό που διοργανώνουν την **Παρασκευή 6/7** και ώρα **21:30** στο **Rockfellas**, στη μαρίνα Ζέας. Σας περιμένουμε δικηγόρους ή μη για μια όμορφη καλοκαιρινή βραδιά!!!

Είσοδος με ποτό 10 ευρώ

ΓΙΑ ΤΟ ΔΣ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΟΝΤΟΣ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΠΛΕΣΣΑΣ

Του **Θωμά Σταμόπουλου**,
Δικηγόρου Πειραιά

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟΥ ΝΙΚΑΙΑΣ

Ο γράφων μετά πάροδο αρκετού χρονικού διαστήματος βρέθηκε στο Ειρηνοδικείο Νικαίας για να δικάσει υπόθεση υπερχρεωμένου νοικοκυριού. Διαπίστωσε, όμως, ότι από διαδικαστικής πλευράς προέκυψαν ζητήματα οργανωτικά, τα οποία οδήγησαν στην αναβολή της υπόθεσής του... λόγω ωραρίου, πράγμα, το οποίο εξ αντικειμένου φρονεί, ότι είναι εντελώς ασύμβατο σε σχέση με την φύση των υποθέσεων, η οποία εκδικαζόταν.

Συγκεκριμένως το πινάκιο, όπως όλοι γνωρίζουν, περιείχε υποθέσεις αστικής μορφής αποκλειστικά και μόνο. Συνεπώς με δεδομένο, ότι η ακροαματική διαδικασία ξεκινούσε κατά την 09.00 ώρα, θα ήταν φυσικό το σύνολο των υποθέσεων να εκδικαζόταν εντός του ωραρίου εργασίας. Δυστυχώς αυτό δεν συνέβη και κατά την γνώμη του γράφοντος οφείλεται στους εξής λόγους:

1. Στο γεγονός, ότι πριν την έναρξη της κυρίως διαδικασίας έγινε προεκφώνηση των υποθέσεων...

2. Στο γεγονός, ότι μετά την προεκφώνηση έγινε κατανομή των υποθέσεων ανάμεσα σε δύο Δικαστές, οι οποίες, όμως, δεν εδίκασαν τις υποθέσεις με ενότητα, δηλαδή η πρώτη εξ αυτών θα έπαιρνε τις 15 πρώτες υποθέσεις και η δεύτερη τις υπόλοιπες, αλλά εδίκασαν με εναλλασσόμενη ροή, δηλαδή η πρώτη εξεδίκαζε μερικές υποθέσεις, κατερχόταν από την έδρα, ανέβαινε η δεύτερη, κατέβαινε και αυτή κ.ο.κ....

3. Ήταν προφανές, ότι οι ανωτέρω δικάζουσες Δικαστές δεν είχαν διαβάσει τα δικόγραφα, τα οποία θα εξεδίκαζαν, με αποτέλεσμα να αφήνουν τους

συνηγόρους να ερωτούν και όπως όλοι γνωρίζουμε, υπήρχε πλταειασμός και, ως εκ τούτου, αντί μια υπόθεση να εκδικάζεται το πολύ μέσα σε 10-15 λεπτά της ώρας, να εκδικάζεται σε κατά πολύ μεγαλύτερο χρονικό διάστημα...

4. Πρέπει να τονισθεί, ότι οι εξ αναβολής υποθέσεις δεν είχαν εγγραφεί πρώτες στο πινάκιο με αποτέλεσμα, όπως παριστάμενοι συνάδελφοι, οι οποίοι είχαν ξαναδικάσει ενώπιον του αυτού Δικαστηρίου, παρετήρησαν, να εμφανισθεί το θλιβερό φαινόμενο της αναβολής σε ήδη εξ αναβολής εγγεγραμμένες υποθέσεις στο πινάκιο...

Αυτό συνέβη σε περιπτώσεις υποθέσεων του Ν. 3869/2010.

Με βάση την παραπάνω εικόνα θα ήταν καλό η ασιότιμη και Προϊσταμένη του Ειρηνοδικείου Νικαίας, όταν διαβάσει το παρόν, τουλάχιστον, κατά την γνώμη του γράφοντος, να βοηθήσει την όλη κατάσταση και να υποχρεώσει τους υφισταμένους της, όπως:

α) Να μην κάνουν προεκφωνήσεις των υποθέσεων, αλλά να εισέρχονται κανονικά στην εκδίκαση του πινακίου.

β) Να μην διασπούν τις υποθέσεις με εναλλασσόμενη ροή.

γ) Να έχουν μελετήσει κατά το δυνατόν τα δικόγραφα, τα οποία δικάζουν.

δ) Να υποχρεώνουν τους συνηγόρους, όπως στις ερωτήσεις τους παραμένουν μέσα στο πνεύμα της υποθέσεως, η οποία εκδικάζεται.

Σε πρόσφατη επίσκεψή του στο άνω δικαστήριο ο γράφων διαπίστωσε άλλα δύο προβλήματα, τα οποία υπάρχουν σε αυτό και τα οποία εμποδίζουν την ομαλή λειτουργία του.

Το πρώτο πρόβλημα είναι η έλλειψη δικαστικών υπαλλήλων, πρόβλημα το οποίο μετά τον αναπάντεχο θάνατο του αγαπημένου μας φίλου Πέτρου Σουλιώτη, έχει μεγιστοποιηθεί. Συγκεκριμένα οι Δικαστές που υπηρετούν στο παραπάνω Ειρηνοδικείο, αν είναι δυνατόν, είναι περισσότεροι από τους δικαστικούς υπαλλήλους που υπηρετούν σε αυτό...!!!!

Κατά συνέπεια το Υπουργείο Δικαιοσύνης πρέπει, να πράξει τα αυτονόητα. Αυτό είναι ζήτημα πέραν αμφισβητήσεως.

Εκτός αυτού η στήλη διαπίστωσε, ότι σε αδρανείς χώρους του υποτιθέμενου κτιρίου, το οποίο στεγάζει το Ειρηνοδικείο Νικαίας -η στήλη έχει εκφράσει τις αντιρρήσεις της και έχει τονίσει την ακαταλληλότητα του παραπάνω κτιρίου- υπάρχουν εναποτεθημένα διάφορα υλικά (παλιά φωτοτυπικά μηχανήματα κλπ.), τα οποία δεν έχουν απομακρυνθεί, όπως θα έπρεπε, να γίνει, με αποτέλεσμα να υπάρχουν χώροι ανθυγιεινοί μέσα στο παραπάνω κτίριο.

Η στήλη ελπίζει, ότι οι αρμόδιοι διαβάζοντας τα παραπάνω, θα λειτουργήσουν, όπως πρέπει...

Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΟΥ ΘΕΣΜΟΥ ΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΗΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΩΝ

Η πράξη απέδειξε και μάλιστα κατά γενική ομολογία, ότι ο θεσμός της κλήρωσης των Δικαστών, είναι εντελώς άχρηστος!!! και, ως εκ τούτου, πρέπει, να καταργηθεί.

Ο γράφων απ' αρχής είχε τοποθετηθεί αρνητικά απέναντι στον συγκεκριμένο θεσμό και είχε αναδείξει το λάθεμένο της θέσπισής του, αλλά, όπως συμβαίνει πάντοτε, ο χώρος διοικείται από στενόμυαλους ανθρώπους, με αποτέλεσμα να μην είναι εύκολη η εξεύρεση παραγωγικών λύσεων.

Σε κάθε περίπτωση είναι αδιανόητο η ίδια η Πολιτεία, να μην εμπιστεύεται την εντιμότητα των δικαστικών λειτουργών και να έχει θεσπίσει τον παραπάνω θεσμό, ο οποίος εμμέσως, πηλην, σαφώς δείχνει, ότι η αμεροληψία των Δικαστών τίθεται σε αμφισβήτηση...

Γι' αυτόν τον λόγο επιβάλλεται η κατάργηση του παραπάνω, επαναλαμβάνουμε, εντελώς άχρηστου θεσμού. Δεν είναι δυνατόν να μην συνεδριάζουν τα Δικαστήρια για να διενεργούνται οι κληρώσεις με συνέπεια, να χάνεται πολύτιμος εργάσιμος χρόνος.

Επομένως αυτό που πρέπει να εμπεδωθεί και να μην αμφισβητείται, είναι η αυτονόητη αρχή της εμπιστοσύνης στην ακεραιότητα του χαρακτήρα και της κρίσης των Δικαστών.

Δυστυχώς οι διοικούντες τον χώρο, ενώ έχουν, πανθομολογουμένως, αντιληφθεί το άχρηστο του παραπάνω θεσμού, δεν έχουν κάνει τα δέοντα.

Ο γράφων ευελπιστεί, ότι η παρούσα αναφορά του θα τύχει της δέουσας αντιμετώπισης...

Ο γράφων ευελπιστεί, ότι η παρούσα αναφορά του θα τύχει της δέουσας αντιμετώπισης...

ΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΦΥΛΑΚΩΝ

Διαπιστώσαμε, ότι στον χώρο επισκεπτηρίου των Γυναικείων Φυλακών Κορυδαλλού, τα υπάρχοντα τηλέφωνα είναι κατά το πλείστον μη λειτουργικά (χαλασμένα), με αποτέλεσμα να καθίσταται προβληματική η επικοινωνία των συνηγόρων με τις κρατούμενες πελάτισσές τους.

Το πρόβλημα καθίσταται οξύτερο σε ημέρες, κατά τις οποίες επιτρέπεται το επισκεπτήριο των κρατούμενων από τους οικείους τους..., καθ' ότι όλοι προσπαθούν, να ανεύρουν τα προσφερόμενα προς επικοινωνία τηλέφωνα...

Κατόπιν τούτου προτείνουμε σε πρώτη φάση, όπως το υπάρχον πρόβλημα αντιμετωπισθεί με την τοποθέτηση νέων τηλεφωνικών συσκευών ανταποκρινόμενων στις σύγχρονες προδιαγραφές, οι οποίες τεχνικώς είναι αποτελεσματικότερες.

Σε δεύτερη φάση και φυσικά μετά την επίλυση του προαναφερομένου προβλήματος, ο υπογράφων προτείνει προς την αρμόδια Αρχή υπό τύπο πρακτικής συνεισφοράς στην εκτέλεση του έργου της, όπως στον χώρο των Γυναικείων Φυλακών Κορυδαλλού δημιουργηθεί χώρος ιδιαίτερος, στον οποίο οι συνήγοροι θα επικοινωνούν με τις κρατούμενες πελάτισσές τους.

Φυσικά σε αυτή την περίπτωση η επικοινωνία πρέπει, να γίνεται εκ του φυσικού, δηλαδή χωρίς την ύπαρξη διαχωριστικού γυαλιού, όπως τώρα συμβαίνει.

Φρονούμε, ότι ο προαναφερόμενος τρόπος επικοινωνίας είναι ο ενδεδειγμένος τοιούτος, διότι η επαφή των ενδιαφερομένων πλευρών κατ' άμεσο τρόπο, θα ευνοήσει την παραγωγικότητα της συνεργασίας τους, ιδίως στον κρίσιμο τομέα της σωστής προετοιμασίας της υπερασπίσεως των κρατούμενων πελατών των συναδέλφων.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

❖ **ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ:** Συμμετοχή της Χορωδίας ΔΣΠ στις 6 Μαΐου 2018 στο 9ο ΔΙΕΘΝΕΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΩΝ ΧΟΡΩΔΙΩΝ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΩΝ στο ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ.

Διευθυντής και Μαέστρος της Χορωδίας, Μάριος Καζάς

❖ **ΘΕΑΤΡΟ ΜΕΛΙΝΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ - ΙΛΙΟΝ:** Φιλική συνάντηση χορωδιών ενηλίκων-Αφιέρωμα στον Οδυσσέα Ελύτη. Συμμετοχή της Χορωδίας του ΔΣΠ στις 9 Ιουνίου 2018.

❖ **ΗΜΕΡΕΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ-ΝΑΥΤΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ - «ΒΙΡΑ ΤΙΣ ΑΓΚΥΡΕΣ»** Βιωματική Δράση για παιδιά ηλικίας 5 έως 12 με θέμα το ναυτικό πολιτισμό

Συμμετοχή της παιδικής χορωδίας του ΔΣΠ στις 19 Μαΐου 2018 στο Ναυτικό Μουσείο.

❖ **ΗΜΕΡΕΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ:** Ιστορία και εξέλιξη της εμπορικής ναυτιλίας στο πέρασμα των αιώνων.

Στα πλαίσια των ημερών της θάλασσας που διοργάνωσε ο Δήμος Πειραιάς σε συνεργασία με τους φορείς της πόλης, Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά και η επιτροπή Πολιτιστικών και Μορφωτικών Εκδηλώσεων διοργάνωσε στις 6 Ιουνίου 2018 στην αίθουσα του Ινστιτούτου Ιστορίας Εμπορικής Ναυτιλίας του ΥΕΝ εκδήλωση με θέμα: Ιστορία και εξέλιξη της εμπορικής ναυτιλίας στο πέρασμα των αιώνων. Ομιλητές οι κ.κ. Δημήτρης Μπαντιάς, πρόεδρος του ΔΣ του Ι.Ι.Ε.Ν Ναύαρχος-Επίτιμος Αρχηγός του Λ.Σ., Γιώργος Μιχαηλίδης, Δικηγόρος, μέλος του ΔΣ του ΔΣΠ (η ομιλία του δημοσιεύεται στη σελ. 30 του περιοδικού). Την εκδήλωση χαιρέτισε ο Πρόεδρος του ΔΣΠ Γιώργος Σταματογιάννης. Η Ισμήνη Ζώρζου, δικηγόρος, απήγγειλε το ποίημα του Νίκου Καββαδία «Γράμμα στον ποιητή Κάισαρα Εμμανουήλ» ενώ τον συντονισμό είχε η Γιώτα Μπουρλητίδου, Δικηγόρος, μέλος του ΔΣ του ΔΣΠ.

❖ **Η θεατρική ομάδα του ΔΣΠ ανεβάζει με επιτυχία το έργο «Ο Θεός της σφαγής»** της Γιασμίνα Ρεζά σε σκηνοθεσία της Κωνσταντίνης Σταθοπούλου και μετάφραση του Γιώργου Βούρου στο «ΚΡΕΜΛΙΝΟ» στις 19 Μαΐου 2018. Έπαιξαν με επιτυχία Δημήτρης Παπακυριάκης, Γιώτα Μπουρλητίδου, Νίκος Σκληβαυνάκος, Γιώτα Τσουνάκα.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ - ΗΜΕΡΙΔΕΣ

❖ **Επιστημονική ημερίδα ΔΣΠ στη μνήμη του Στέλιου Κουσουλή** στις 28/3/2018

Συμμετοχή του ΔΣΠ στο 6ο Πανελλήνιο Συνέδριο της Ένωσης Ποινικολόγων και Μαχομένων Δικηγόρων στη Μυτιλήνη 14-15 /4/2018. Χαιρετισμό έκανε ο Πρόεδρος του ΔΣΠ Γιώργος Σταματογιάννης. Εισηγητές Δικηγόροι Πειραιά: Αθηνά Ζακύνθου Ευτύχης, Μαρούπα Ειρήνη, Παναγιώτα Μπουρλητίδου. Θέματα του συνεδρίου: Περιβάλλον και Ποινικό Δίκαιο, Ζητήματα Προσφυγικού και Μεταναστευτικού Δικαίου, Αθλητικό ποινικό Δίκαιο, Επίκαιρα Προβλήματα Δικηγορίας.

❖ **ΗΜΕΡΙΔΑ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ** στο ΕΥΡΩΠΑΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΥΠΡΟΥ στις 12.5.2018. Ομιλητής ο Πρόεδρος του ΔΣΠ με θέμα: «Ο Θεσμός της Νομικής Βοήθειας στην Ποινική Δίκη».

❖ **Η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων και η Ολομέλεια των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος** συνδιοργάνωσαν Διεθνή Επιστημονική ημερίδα με θέμα: Η δικαστική ανεξαρτησία ως επιταγή του Κράτους Δικαίου και σκληρός πυρήνας του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών. Στο Β μέρος της ημερίδας συντονιστής ήταν ο πρόεδρος του ΔΣΠ Γιώργος Σταματογιάννης.

❖ **ΙΑΤΡΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ:** 8ο Πανελλήνιο Συνέδριο της Ένωσης Ποινικολόγων και Μαχομένων Δικηγόρων. Έλαβε χώρα στην αίθουσα εκδηλώσεων Δημαρχείου Αμαρουσίου Αττικής την 3.6.2018. Μεταξύ των ομιλητών από τον Δικηγορικό Σύλλογο Πειραιά συμμετείχαν οι: Ανδρουλή Μαργαρίτα Δικηγόρος Πειραιά, με θέμα: «Ευθύνη ψυχιάτρων για πράξεις των ασθενών τους», Βαθειά Χριστίνα, Δικηγόρος Πειραιά, με θέμα: «Η συνταγογράφηση ναρκωτικών ουσιών», Βρούσπης Χρήστος, Δικηγόρος Πειραιά, «Η Ποινική αξιολόγηση των χειρουργικών επεμβάσεων» Γλήκα-Χαρβαλάκου Αθηνά, δικηγόρος Πειραιά, «Τεχνητή διακοπή κύησης».

❖ **Σύμφωνο Συμβίωσης.** Ερμηνευτική προσέγγιση σε σχέση προς τον θεσμό του γάμου και της οικογένειας. Ο Δικηγορικός Σύλλογος παρουσίασε την 6η επιστημονική μονογραφία του Γιαννίκου Ε. Πιτσιρίκου ΔΝ με το παραπάνω θέμα στις 25 Ιουνίου 2018 στην αίθουσα εκδηλώσεων του ΔΣΠ. Το συγγραφικό έργο παρουσίασαν οι κ.κ. Κων/νος Χριστοδούλου, Αριστέα Σινανιώτη-Μαρούδη, Λάζαρος Γιατράκος.

Φωτογραφικά στιγμιότυπα απο τις εκδηλώσεις του ΔΣΠ

Αφίσα και φωτό από την εκδήλωση όπου συμμετείχε η παιδική χορωδία ΔΣΠ

Αφίσα για τις ημέρες της θάλασσας

Φωτό από την εκδήλωση του ΔΣΠ για τις ημέρες θάλασσας

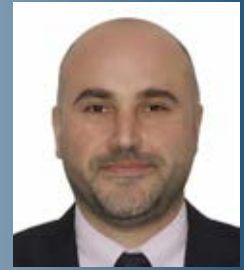
Στιγμιότυπα από την παράσταση της θεατρικής ομάδας ΔΣΠ "Ο Θεός της σφαγής"

Στιγμιότυπο από την παράσταση "Ο Θεός της σφαγής" της θεατρικής ομάδας ΔΣΠ με τους συντελεστές, τον Πρόεδρο του ΔΣΠ και μέλη του ΔΣ

Αφίσα του 6ου Πανελληνίου Συνεδρίου της ΕΠΜΔ στη Μυτιλήνη

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ (ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ) ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΣΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ*

Του Γιώργου Μιχαηλίδη
Δικηγόρου - Γραφολόγου
Σύμβουλου ΔΣΠ

Η ιστορία της Ελληνικής ναυτιλίας δεν μετριέται ούτε σε χρόνια ούτε σε δεκαετίες. Ούτε καν σε αιώνες. Μετριέται στην πραγματικότητα σε χιλιετίες!

Η ιστορία των πλοίων είναι πολύ παλιά και δεν μπορεί να προσδιοριστεί με ακρίβεια ο χρόνος των πρώτων πλοίων. Οι αρχαιότερες παραστάσεις πλοίων που βρέθηκαν χρονολογούνται από το 3.000 π.Χ. και είναι κρητικές και αιγυπτιακές. Είχαν ως βασικό μέσο κίνησης τα κουπιά και ως βοηθητικό ένα διπλό ιδιότυπο ιστό. Τα ελληνικά πλοία της εποχής του Ομήρου, σύμφωνα με τα στοιχεία που υπάρχουν στην Ιλιάδα ήταν γρήγορα, κομψά και άφρακτα δηλαδή χωρίς κατάστρωμα. Το πλήρωμα το αποτελούσαν 50 έως 120 άντρες που ήταν παράλληλα και κωπηλάτες. Το μήκος τους κυμαινόταν από 15-30 μέτρα και ήταν «μονήρεις» νήες δηλ. που είχαν μία σειρά κουπιά. Αργότερα έγιναν «διήρεις» και «τριήρεις».

Η μορφολογία του Ελληνικού χώρου, η έκταση των παραλίων και των νησιών είχαν προδιαγράψει τον ρόλο που η θάλασσα έμελλε να παίξει σε όλες τις περιόδους της μακραίωνης ελληνικής ιστορίας, από την θαλασσοκρατία του Μίνωα μέχρι και σήμερα. Είναι αυτή που δημιούργησε τις προϋποθέσεις για την εξάπλωση του Ελληνικού θαύματος. Ο αιώνας του Περικλέους ο οποίος έθεσε τα θεμέλια του Δυτικού πολιτισμού και της δημοκρατίας θεμε-

λιώθηκε πάνω στη ναυτική δύναμη των Αθηναίων. Από τα πρωτόγονα ναυπηγήματα των παλαιολιθικών και νεολιθικών χρόνων, τους κορμούς, τις σχεδίες, τα μονόξυλα, τα πλοιάρια από πάπυρο, θα μπορούσαμε να πούμε ότι το άλμα στη ναυπηγική στο Αιγαίο έγινε με την εμφάνιση των χάλκινων εργαλείων στις αρχές της 2ης χιλιετίας π.Χ. Τότε εμφανίστηκε το πλοίο με την ελεγμένη του μορφή: τρόπιδα, πέτσωμα, νομείς, κουπαστές, ιστός, πανί και πλευρικά πηδάλια. Αυτό σημαίνει ότι οι καρaboμαραγκοί που σκάρωσαν τα εμπορικά πλοία του 5ου και 4ου αιώνα π.Χ. πατούσαν στέρεα πάνω σε μία ναυπηγική παράδοση τουλάχιστον 15 αιώνων. Η τριήρης, το πιο ένδοξο πλοίο της αρχαιότητας, μπορεί να θεωρη-

Το πλοίο της θήρας (περ. 1.500 π.Χ.)

θεί ως ο κατ' ευθείαν απόγονος των πλοίων που παρουσιάζονται στην νωπογραφία της θήρας (περ. 1.500 π.Χ.). Το πλοίο που παρουσιάζεται στην νωπογραφία της θήρας ανήκε στην κατηγορία των μακρών πλοίων που ναυπηγούνταν ειδικά για πολεμικές και πειρατικές υπηρεσίες στη θάλασσα, έπαιξαν όμως σοβαρό ρόλο και στον αποικισμό. Ήταν πλοίο ελαφρό, κωπήλατο, με βοηθητική ιστιοφορία και ταξίδευε συνήθως κοντά στην ακτή. Διακρινόταν από τα στρογγύλα πλοία, που ήταν πλοία φορτηγά και ταξίδευαν αποκλειστικά με πανιά και ήταν κατάλληλα κατασκευασμένα για ταξίδια στην ανοιχτή θάλασσα. Όπως μαρτυρούν τα αρχαία κείμενα, τα πρώτα μακρά πλοία είχαν πλή-

ρωμα είκοσι ως τριάντα κωπηλάτες. Αρχική βελτίωση τους υπήρξαν οι περίφημες πεντηκόντοροι. Η δόξα του αθηναϊκού στόλου στην κλασική περίοδο ήταν η παρουσίαση της τριήρους η σημασία της οποίας στην ιστορία της θάλασσας είναι αξιόσημείωτη. Στους Κορινθίους ανήκει η τιμή ότι πρώτοι αυτοί επινόησαν τον καινούργιο τύπο πλοίου, ο Αμεινοκλής συνέταξε τα σχέδια και τα υπέβαλε στον τύραννο της Σάμου Πολυκράτη για την κατασκευή του.

Τον τελευταίο αιώνα, και ειδικά τα τελευταία σαράντα χρόνια, η εξέλιξη της ενάθλιας αρχαιολογικής έρευνας ήρθε αρωγός στο μελετητή της αρχαίας ναυπηγικής. Πάρα πολλά τμήματα αρχαίων σκαριών βρέθηκαν και ερευνήθηκαν. Ορισμένα, όπως το αρχαίο πλοίο της Κυρήνειας, διασώθηκαν σε αρκετά καλή κατάσταση και σε τέτοια έκταση που να επιτρέπουν μία ολοκληρωμένη άποψη του όλου ναυπηγήματος. Το πλοίο της Κυρήνειας είναι πολύ γνωστό στην Ελλάδα, προπαντός από την ύπαρξη του ομοιώματος του «Κυρήνεια II», που ταξίδεψε στο Αιγαίο από το 1985 μέχρι το 1987 και που κατά τα τελευταία 10 χρόνια εκτέθηκε σε πάρα πολλά σημεία της Ελλάδας. Είναι ένα μικρό ιστοφόρο μήκους 15 μέτρων, το οποίο μετέφερε 30 τόνους φορτίο σε αμφορείς όπως λάδι και κρασί και αμύγδαλα σε σακιά. Μπορείτε να δείτε το ομοίωμα στο προθάλαμο)!

Με την ίδρυση του βυζαντινού κράτους, η θάλασσα και η ναυτική ισχύς του, διαδραμάτισαν τον δικό τους ξεχωριστό ρόλο και έγραψαν την δική τους ιστορία. Μέχρι τον 5ο αιώνα, το Βυζάντιο δεν διέθετε αξιόλογη ναυτική δύναμη. Όμως η Βυζαντινή αυτοκρατορία ήταν απέραντη και για να καλυφθούν οι ανάγκες όλων των επαρχιών της έπρεπε να δημιουργηθεί εμπορική ναυτική δύναμη. Η περίοδος βασιλείας του Ιουστινιανού χαράζει στο Βυζάντιο την μεγαλύτερη ακμή της ιστορίας του. Οι κωπηλάτες ήταν ελεύθεροι πολίτες, όπως και στις Αθηναϊκές τριήρεις.

Περισσότερο κατανοητή γίνεται η αξία του υγρού στοιχείου για τους Έλληνες και ο ακατάλυτος δεσμός των κυμάτων με τους κατοίκους της χώρας μας κυρίως κατά την περίοδο της τουρκοκρατίας. Η πάλη με τα κύματα και η προσπάθεια καθυστάθης του πελάγους, έδωσαν αίσθηση δύναμης στον

υπόδουλο Έλληνα, πνεύμα ελευθερίας και ανωτερότητας. Μπρίκι, μπρικογολέτα, μπάρκο, γολέτα, πυρπολικό, δρόμων ήταν μερικά από τα Ελληνικά σκάφη, τα οποία όργωναν τις Ελληνικές θάλασσες. Η ικανότητα των Ελλήνων караβομαραγκών, να χτίζουν και να τροποποιούν σκάφη για τις δύσκολες Ελληνικές θάλασσες, σε συνδυασμό με την ναυτοσύνη των Ελλήνων καπεταναίων συνέβαλε τα μέγιστα ώστε να αναγεννηθεί τα μετεπαναστατικά χρόνια η Ελληνική ναυτιλία. Σεμπέκ, μικρό πλοίο με εκτόπισμα 50-80 τόνων ιστοφόρο με μικρό βύθισμα. Γρήγορο και ελαφρό σκάφος κατάλληλο για πειρατεία και καταδρομή πολύ διαδεδομένο στη Μεσόγειο. Ψαριανοί ήταν οι κατασκευαστές του στις αρχές του 18ου αιώνα και οι μόνοι κάτοχοι του το 1821. Η μορφή και το είδος του έπαιξαν σημαντικό ρόλο στον αγώνα για την Εθνική Ανεξαρτησία. Διατηρήθηκε στην δύναμη του στόλου μέχρι το 1870. Χρησιμοποιήθηκε επίσης από τους Αλγερινούς, Αγγλους και Γάλλους.

Στην μετεπαναστατική περίοδο η εμπορική ναυτιλία ήταν ο μόνος οικονομικός τομέας της χώρας που κατόρθωσε σύντομα να επανακτήσει την παλιά του ζωτικότητα παρ' όλες τις καταστροφές που είχε υποστεί. Στην διάρκεια της επανάστασης είχε καταστραφεί μεγάλο ποσοστό των πλοίων αλλά ένας ισχυρός πυρήνας περισώθηκε. Αν και η Ύδρα και οι Σπέτσες είχαν χάσει αντίστοιχα το 78% και 50% του εμπορικού τους ναυτικού, κατάφεραν στο τέλος του αιώνα η πρώτη να διαθέτη ακόμη 100 και η δεύτερη 50 πλοία. Μετά την απελευθέρωση ιδρύθηκαν νέα ναυπηγεία σε πολλά νησιά και λιμάνια και η ναυπηγική έγινε από τις σημαντικότερες βιομηχανίες του νεοσύστατου Ελληνικού κράτους.

Στην πρώτη δεκαετία του 1800 γεννήθηκαν τα ατμόπλοια, τα οποία ήταν ξύλινα και έπλεαν στα ποτάμια και στα κανάλια. Το 1850 έπλεαν στον Ειρηνικό και έγιναν σιδερένια. Στη δεκαετία 1870-1880 έγιναν ατσάλινα. Στην δεκαετία 1860-1870 έγιναν αισθητή απειλή για τα ιστοφόρα.

Στη διάρκεια των τριών τελευταίων δεκαετιών του 19ου αιώνα, οι Έλληνες κατόρθωσαν με αργά αλλά αποφασιστικά βήματα να πραγματοποιήσουν με επιτυχία τη μετάβαση της εμπορικής μας ναυτιλίας από τα ιστία στον ατμό. Μέχρι τις αρχές της

δεκαετίας του 1870 οι Έλληνες είχαμε την δυνατότητα να κατασκευάζουμε στην πατρίδα μας σχεδόν το σύνολο των ιστιοφόρων πλοίων μας. Πολλά καρνάγια σε όλη την Ελληνική επικράτεια, εργάζονταν καθημερινά για να ναυπηγούν εξαιρετικά σκαριά, με τα οποία οι караβοκύρηδες της εποχής είχαν κατορθώσει να συγκροτήσουν μία μεγάλη υπολογίσιμη δύναμη στις μεταφορές της Μεσογείου αλλά και σε αυτές της Μαύρης θάλασσας. Με την σταδιακή επικράτηση του ατμού στις θαλάσσιες μεταφορές αυτή η πρακτική έγγραφε ουσιαστικά τον επίλογο της. Στην Ελλάδα ήταν αδύνατον να κατασκευαστούν ατμόπλοια την εποχή εκείνη και οι δυνατότητες του κράτους για την δημιουργία ναυπηγικής βιομηχανίας ήταν ανύπαρκτες. Η απόκτηση επομένως ατμόπλοιων από το εξωτερικό – και ειδικά από την Μεγάλη Βρετανία – ήταν μονόδρομος. Η απόκτηση ενός μεταχειρισμένου ατμόπλοιου προϋπέθετε δεκαπλάσια έως εικοσπλάσια ποσά από αυτά που απαιτούνταν για την απόκτηση ενός ιστιοφόρου. Με αυτά τα δεδομένα μπορούμε να αντιληφθούμε τη δυσκολία που αντιμετώπισαν οι караβοκύρηδες της εποχής στην προσπάθεια τους αντικατάστασης των πλοίων τους. Οι Έλληνες της διασποράς διαδραμάτισαν καταλυτικό ρόλο στη διαδικασία μετάβασης των ναυτιλιών συμπατριωτών μας από τα ιστία στον ατμό.

Το σημαντικότερο βήμα σημειώθηκε το 1873 όταν οι δραστηριοποιούμενοι στη Ρουμανία επιχειρηματίες αδελφοί Ιωάννης και Αντώνιος Θεοφιλάτοι, με καταγωγή από την Ιθάκη κατασκεύασαν στα ναυπηγεία R. Thompson, Jr στο Σάντερλαντ του Ηνωμένου Βασιλείου το πρώτο υπό ελληνική σημαία φορτηγό ατμόπλοιο, το οποίο ονομάστηκε ΙΘΑΚΗ. Σημαντικός ανασταλτικός παράγοντας για τη μετεξέλιξη της φυσιογνωμίας της ναυτιλίας των ιστιοφόρων σε ναυτιλία των ατμοπλοίων υπήρξε η παντελής άγνοια χειρισμού των μηχανών πρόωσης των νέων σκαφών. Σπουδαίο ρόλο στη διαδικασία εκμάθησης της λειτουργίας των μηχανών διαδραμάτισε το Μηχανουργείο του Νεωρείου στην Ερμούπολη της Σύρου, το οποίο στην ουσία υπήρξε η πρώτη άτυπη Σχολή Μηχανικών για το Εμπορικό Ναυτικό της Ελλάδας, την ανεκτίμητη προσφορά της οποίας ακολούθησαν και άλλα μηχανουργεία που δημιουργήθηκαν στη διάρκεια των επόμενων

δεκαετιών στη χώρα και ιδιαίτερα στον Πειραιά. Σε όλη τη διάρκεια των συγκεκριμένων τριών δεκαετιών το ελληνικό κράτος δεν ασχολήθηκε με την εξέλιξη της εμπορικής ναυτιλίας. Πέρα από την παντελή απουσία ναυτιλιακής πολιτικής και έχοντας ως επόπτη της λειτουργίας της το Υπουργείο Ναυτικών, αρμόδιο στην ουσία για το Πολεμικό Ναυτικό, το κράτος δεν κατόρθωσε να θεσμοθετήσει το παραμικρό για τη διευκόλυνση της μετάβασης της ναυτιλίας των Ελλήνων από τα ιστία στον ατμό. Ούτε καν νομοθεσία που θα κάλυπτε την ανάγκη ναυτικής υποθήκης για να μπορεί να ισχύει ο δανεισμός στον ναυτιλιακό χώρο. Παρά το δυσχερές περιβάλλον μέσα σε μία δεκαετία οι Έλληνες ανέλαβαν εξαιρετικές επιχειρηματικές πρωτοβουλίες που περιελάμβαναν μεταξύ άλλων τη ναυπήγηση 55 ατμόπλοιων και την αγορά άλλων 250 μεταχειρισμένων. Ο 20ος αιώνας, ο οποίος υπήρξε από τους πιο καθοριστικούς, είναι αυτός κατά τη διάρκεια του οποίου «ανδρώθηκε» η ελληνική ναυτιλία με ορμή, σταθερότητα και επιτυχία. Ως αποτέλεσμα η δύναμη της ατμήρους ναυτιλίας των Ελλήνων στο τέλος του Δεκεμβρίου του 1911 έφτασε τα 350 ατμόπλοια.

Οι Βαλκανικοί πόλεμοι του 1912-1913 έμελλε να διαμορφώσουν μια εντελώς διαφορετική εικόνα. Όλα τα εμπορικά πλοία που ευρίσκοντο στον Πειραιά και σε άλλα λιμάνια της χώρας επετάχθηκαν και η συνεισφορά τους στην επιτυχή έκβαση των Βαλκανικών Πολέμων ήταν καθοριστική. Η Ελληνική Ναυτιλία υπέστη μεγάλη καταστροφή στον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο. Από τα 475 ατμόπλοια που διέθετε το 1915, μόλις 205 επέζησαν. Στα πρώτα χρόνια του Μεσοπολέμου άρχισε η ανάρρωση της Ελληνικής ναυτιλίας, με κάποια καθίζηση στη μεγάλη παγκόσμια οικονομική κρίση του 1930. Όταν ξέσπασε ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος το 1939 το Ελληνικό Εμπορικό Ναυτικό κατείχε σταθερά την 9η θέση στην παγκόσμια ναυτιλία αριθμώντας τότε 577 πλοία. Η συνεισφορά του Ελληνικού εμπορικού πλοίου στον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο υπήρξε σημαντική. Στο τέλος του πολέμου ο υπό ελληνική σημαία στόλος είχε συρρικνωθεί σε 154 περίπου πλοία, λιγότερα και από όσα είχαν απομείνει μετά το τέλος του Πρώτου Παγκόσμιου Πολέμου.

Αμέσως μετά το τέλος του πολέμου, η Ελληνική Ναυτιλία άρχισε και πάλι την προσπάθεια για την ανασυγκρότηση της. Τότε με την εγγύηση του Ελληνικού κράτους, οι Η.Π.Α. παραχώρησαν το 1947 με ευκολίες πληρωμής 100 πλοία πολεμικής κατασκευής τύπου «Λίμπερτυ», σε Έλληνες εφοπλιστές για να καλύψουν τις πολεμικές τους απώλειες. Ήταν τα πλοία που αποτέλεσαν το βασίλειο για ένα τεράστιο άλημα που πραγματοποίησε η Ελληνική ναυτιλία στα μεταπολεμικά χρόνια.

Η βελτίωση του σκηνικού συνοδεύτηκε και από ένα σοβαρό γεγονός στον παγκόσμιο χώρο. Ο πόλεμος της Κορέας εκτίναξε την ναυλαγορά στα ύψη οδηγώντας τους Έλληνες σε μαζικές αγορές πλοίων πάντοτε υπό ξένες σημαίες. Στα τέλη του 1952 ο υπό ξένες σημαίες εμπορικός στόλος των Ελλήνων, το συγκληνιστικό μεταπολεμικό δημιούργημα των αποδήμων Ελλήνων εφοπλιστών είχε ξεπεράσει σε μέγεθος αλλιά και σε ποιότητα το στόλο που είχε αποδεκατιστεί στη διάρκεια των Πολέμων.

Μετά από αρκετό διάστημα ευφορίας η ναυλαγορά άρχισε να σημειώνει δραματική ύφεση. Η κρίση στο ελληνικό νηολόγιο στην διάρκεια των παραπάνω ετών συνοδεύτηκε ωστόσο και από την δημιουργία ενός νέου Νηολογίου της Κύπρου το οποίο πρωτοεμφανίστηκε το 1964 και σε λίγα χρόνια κατέστη σημαντική δύναμη στον παγκόσμιο ναυτιλιακό χάρτη. Η διαρκής πτώση της ναυλαγοράς συνεχίστηκε και τα επόμενα χρόνια με εντονότερους ρυθμούς. Μια άλλη συρρίκνωση όμως -που αποδείχθηκε μέχρι σήμερα μη αναστρέψιμη- αφορούσε το ελληνικό νηολόγιο της ποντοπόρου ναυτιλίας, το οποίο στη διάρκεια μιας δεκαετίας είχε μειωθεί περίπου κατά 1.900 πλοία. Ήταν η μεγαλύτερη απώλεια που είχε υποστεί η ελληνική ναυτιλία εν καιρώ ειρήνης.

Από τις αρχές του 21ου αιώνα, οι Έλληνες συνεχίζουν να ανανεώνουν δραστικά όχι μόνο το στόλο των δεξαμενοπλοίων αλλιά και των πλοίων μεταφοράς χύδην φορτίων με πλοία νέας προηγμένης τεχνολογίας και μεγάλων μεγεθών. Παράλληλα, άρχισαν να επενδύουν σε τύπους πλοίων, κυρίως μεταφοράς εμπορευματοκιβωτίων και υγραεριοφόρων στοχεύοντας στη δυναμική διεύθυνση τους και σε άλλες αγορές. Αξιοποίησαν σε με-

γάλο βαθμό τη ρευστότητα που απέκτησαν στη διάρκεια μιας πρωτόγνωρης για τα μεταπολεμικά δεδομένα ανόδου της ναυλαγοράς, που σημειώθηκε λίγο μετά τις αρχές της περασμένης δεκαετίας, επενδύοντας σημαντικά κεφάλαια σε νεότευκτα. Σε δεκατρία μόλις χρόνια και παρά τη δραστική μείωση του τραπεζικού δανεισμού, κατόρθωσαν να αναβαθμίσουν ριζικά το στόλο τους με πλοία προηγμένης τεχνολογίας και φιλικά προς το περιβάλλον. Οι επιχειρηματικές τους πρωτοβουλίες στο διάστημα αυτό αφορούν την κατασκευή περίπου 2.300 ποντοπόρων πλοίων, το σύνολο των οποίων έχουν παραδοθεί από ναυπηγεία της Άνω Ανατολής.

Σήμερα σε όλους τους ωκεανούς και τις θάλασσες θα συναντήσουμε την ελληνική σημαία να κυματίζει περήφανα στις πρύμνες των φορτηγών και πετρελαιοφόρων, τονίζοντας έτσι την δυναμική και επιτυχημένη παρουσία του ελληνικού εμπορικού πλοίου και του Έλληνα επιχειρηματία και ναύτη στον διεθνή ναυτικό στίβο.

Σύμφωνα με τις τελευταίες εξελίξεις στη ναυπήγηση των σύγχρονων εμπορικών πλοίων στο μέλλον θα υφίστανται πλοία -drone και ηλεκτροκίνητα φορτηγά πλοία (όπως το Yara Birkeland) από το 2019 στη Νορβηγία, το οποίο θα είναι απόλυτα φιλικό στο περιβάλλον με μηδενικές εκπομπές ρυπογόνων αερίων. Πρόκειται για αυτόνομο σκάφος που θα λειτουργεί με μπαταρίες. Από το 2050 τα πλοία θα σχεδιάζονται από αυτόνομους υπολογιστές χωρίς τη συνδρομή ανθρώπινου παράγοντα. Επίσης είναι πιθανό τα πλοία να είναι μη επανδρωμένα. Σε κάθε περίπτωση ο άνθρωπος παράγοντας θα πρέπει να συνεπικουρεί τους υπολογιστές, παρέχοντας οδηγίες και δεδομένα.

Συμπερασματικά τέλος, όπως αναφέρει και ο κριτικός, μεταφραστής, δοκιμιογράφος και στοχαστής Ζακ Λακαριέρ, από τους κυριότερους συντελεστές της προβολής της ελληνικής λογοτεχνίας στη Γαλλία «ο πλούτος και η δύναμη των Ελλήνων βρίσκεται εκεί όπου βρισκόταν και στην εποχή του Οδυσσέα: στη θάλασσα».

***Ομιλία του Γιώργου Μιχαηλίδη στην εκδήλωση του ΔΣΠ για τις «Ημέρες Θάλασσας».**

Περί εθνικών, υπερεθνικών και κομματικών κλικών

Δημήτρης Πιστικός

Στο «Ελληνικό Λεξικό» Τεγόπουλου – Φυτράκη διαβάζουμε τον ορισμό της «κλίκας»: «ομάδα ατόμων που περιστοιχίζουν και κολληκεύουν ισχυρό πρόσωπο ή αλληλοϋποστηρίζονται για να επιτύχουν ιδιοτελείς σκοπούς». Η λέξη προέρχεται από τη γαλλική λέξη *clique*, *cliquer* (χειροκροτώ). Περί αυτής έγινε μεγάλος θόρυβος το έτος 1947 από πνευματικούς ανθρώπους της εποχής με αφορμή το έπαθλο Παλαμά (ποίησης), που απονεμήθηκε στον Σεφέρη.

Στη συζήτηση που πήρε μεγάλες διαστάσεις και ήταν φορτισμένη από το γνωστό νεοελληνικό πάθος των διαφόρων αντίθετων κλικών (για «Νιαγάρα βρωμιάς» έγραφε ο Σεφέρης) συμμετείχαν αρκετοί. Ανάμεσά τους και ο Κλήεν Παράσχος ο οποίος σε επιστολή του στη «Ν. Εστία» (15-8-1947), έγραφε, απαντώντας στον «κυβερνητικό εκπρόσωπο» της «κλίκας της γενεάς του 1930», Ανδρέα Καραντώνη: «Κλίκες υπήρχαν και θα υπάρχουν ίσως πάντα και παντού και δεν είναι παρά οι “σχολής” και οι “ομάδες”, που τα γνωρίσματά τους, κάτω από τα λογιώ λογιώ φανερώματα, ανάγονται σε ένα μονάχα: “Ημείς εσμέν η αλήθεια και η ζωή. Ημείς εσμέν το άλλας της γης”. Όπως όλες οι “κλίκες” του κόσμου, έτσι και η κλίκα της γενεάς του 1930” αυτά διαλάλησε· και μεταχειρίστηκε τα κλασικά μέσα για να τα επιβάλει· περιοδικά, ανοιχτά στα μέλη μόνο της “ομάδας” και στους με τα μέλη της ασχολούμενους, μια αλληλοβοήθεια και αλληλεγγύη ανάμεσα στα μέλη, “τεκτονική”, και ως προς τους έξω από τη “σχολή”, βουβαμάρα.»

Θα άξιζε κάποτε να πούμε περισσότερα για τη φιλολογική αυτή «κοκορομαχία» της εποχής, όπου οι ιθαγενείς διανοούμενοι, έβγαλαν τα απωθημένα τους. Εν προκειμένω θα ήθελα να τονίσω πως όταν μιλάμε για υπαρκτές ιθαγενείς «κλίκες» δεν πρέπει να ξεχνάμε και τις υπερεθνικές, τουτέστιν τις διεθνείς κλίκες, που μεθοδεύουν βραβεύσεις, μεταφράσεις και ποικίλες προωθήσεις των μελών τους.

Εδώ εντάσσονται διάφορα γνωστά και από μακρού χρόνου θεσπισμένα, λογοτεχνικά και καλλιτεχνικά βραβεία του δυτικού κόσμου καθώς επίσης και διεθνείς επιτροπές Παγκόσμιου Φεστιβάλ Νεολαίας του ανατολικού, όπως αυτό της Βαρσοβίας (της εποχής του υπαρκτού καλούμενου σοσιαλισμού) που με πρόεδρο της κριτικής επιτροπής τον Τούρκο ποιητή Ναζίμ Χικμέτ και μέλη της τον Πάβλο Νερούδα, τον Λουί Αραγκόν, τον Νικόλα Γκιλιέν, τον Γιούρι Ίβενς και άλλους έδωσαν το έτος 1955 το πρώτο βραβείο στο ποιητικό έργο «Μπελογιάννης» (υπότιτλος «Το Εγκόληπιο του Αντάρτη») του Αλέξη Πάρνη (λογοτεχνικό ψευδώνυμο του Πειραιώτη συγγραφέα και ποιητή Σωτήρη Λεωνιδάκη), ένα μέτρο, κατά τη γνώμη μου, στιχουργήμα, το οποίο μάλιστα είχε δημοσιευθεί το έτος 1954 στο πασίγνωστο λογοτεχνικό περιοδικό της Μόσχας «Νόβι Μιρ». Το ίδιο έργο εκδόθηκε αργότερα στην Κίνα και σε πολλές άλλες χώρες του ανατολικού μπλοκ. Ομοίως το ποιητικό και βραβευμένο αυτό επικό «κατόρθωμα», στη «Σοβιετική Εγκυκλοπαίδεια», τόμ. 34 στο σχετικό λήμμα για την επική ποί-

ηση η οποία αρχίζει με την Ιλιάδα και την Οδύσσεια, συγκαταλέγεται ανάμεσα στα μεγάλα έπη και στέκεται πλάι στο «Κάντο Χενεράλ» του Πάβλο Νερούδα! Πρόκειται για μια εκτεταμένη (δεκαπεντασύλλαβη, κατά κανόνα) μαντινάδα («Λόγος τού Τραγουδιστή») την οποία συνοδεύει ο «Λόγος τού Λαού» και ο «Λόγος τής Μάνας» με διάφορα μέτρα και ρυθμούς. Το όλον, που εκτείνεται σε δύομισι χιλιάδες, περίπου, στίχους αποτελεί συνονθύλευμα ενός σχοινοτενούς πολιτικού ελεγείου, που λόγω τής επιστρατευμένης στόχευσης και παρά τις όποιες σπάνιες αρετές του δεν έχει τη δραματική ένταση, τη συμπύκνωση και την τελειότητα του «Επιταφίου» τού Γιάννη Ρίτσου και δεν μεταδίδει γνήσια αισθητική συγκίνηση. Ο ίδιος ο ποιητής το ήθελε «κάτι ανάμεσα στο "Φωτεινό" τού Βαθλωρίτη και στις μαντινάδες τού "Ερωτόκριτου"». Η φιλόδοξη σύνθεση, ήταν «εγκεκριμένη από το Ζαχαριάδη και τους πολέμαρχους του Γράμμου» όπως δηλώνει ο ίδιος ο ποιητής, που για να προχωρήσει στην πραγμάτωσή του «πήρε τη σχετική εντολή από τον ηγέτη του»! (Αλέξη Πάρνη «Μπελογιάννης», Επικό ποίημα, Εγκόλπιο του Αντάρτη, εκδόσεις «Εκδοχή», 2001).

Διαχρονικές κερκόπορτες

Ουδέν καινόν υπό τον ήλιον! Το σημείωμα αφιερώνεται σε όσους ισχυρίζονται κυνικά και περισπούδαστα ότι η ιστορία δεν επαναλαμβάνεται. Αφιερωμένο, επίσης, και σε όσους συλλογίζονται βαθύτερα και όχι γραμμικά τα ιστορικά γεγονότα.

Το έτος 1453 έπεσε η Κωνσταντινούπολη στα χέρια των Οθωμανών Τούρκων, που μπήκαν στην πρωτεύουσα της πάλαι ποτέ βυζαντινής αυτοκρατορίας (ή ό,τι είχε απομείνει από αυτήν). Κατά τον ιστορικό Δούκα (15ος αιώνας) οι Οθωμανοί εισήλθαν στην Πόλη από την Κερκόπορτα η οποία ήταν μια μικρή πύλη (παρφυλίς) στο τείχος τής Κωνσταντινουπόλεως, η οποία έμεινε αφύλακτη. Η Πόλη εξακολουθεί να είναι ακόμη η έδρα τού βυζαντινού υπολείμματος. Ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος, λίγιοί Έλληνες και Γεννουάτες, υπερασπίζονται τα τείχη. Ο πληθυσμός τής Πόλης είναι διαιρεμένος σε κόμματα και φατρίες, πολιτικές και θρησκευτικές. Οι ανθενωτικοί προτιμούν το τούρκικο φακίόλι παρά την παπική τιάρα! Οι αυτοκρατορικοί προσμέ-

νουν βοήθεια από τη Δύση. Ο έξωθεν ελληνισμός είναι διαιρεμένος σε μικρά βασίλεια, δεσποτάτα, μικροαυτοκρατορίες (Τραπεζούντας), και σε κάποια ελλαδικά τμήματα διατηρούνται λίγες λατινικές ηγεμονίες.

Η λαϊκή αθλή και λόγια παράδοση έχουν αναγάγει την κερκόπορτα σε διαχρονικό σύμβολο, που σημαίνει κάθε ανθρώπινη παράλειψη η οποία αποβαίνει μοιραία για κάθε αμελή και επωφελής για κάθε καιροφυλακτούντα.

Αν μεταφερθούμε δύο χιλιάδες χρόνια πριν, όταν συγκλόνιζε τον αρχαίο ελληνικό κόσμο ο καταστρεπτικός πελοποννησιακός πόλεμος μεταξύ των Αθηναίων και Σπαρτιατών (με τους συμμάχους των) θα διαπιστώσουμε, μεταξύ άλλων και τα εξής. Το έτος 408 π.Χ., δηλαδή εικοσιδύο περίπου χρόνια, αφότου άρχισε, συνεχίζεται ο πόλεμος μεταξύ Αθηναίων και Σπαρτιατών που ξεκίνησε ο περίφημος και υπερτιμημένος Περικλής. Ολόκληρη η Ελλάδα πήρε το μέρος τής μιας ή της άλλης πλευράς και κάποια κράτη πόλεις έμειναν ουδέτερα. Στο Βυζάντιο, που τότε ήταν μια πόλη στο Βόσπορο, αποικιών Μεγαρέων, οι κάτοικοί του είχαν συνάψει συμμαχία με τους Λακεδαιμόνιους. Αρμοστής στην πόλη ο Λακεδαιμόνιος Κλέαρχος με Σπαρτιάτες, περιοίκους, Μεγαρείς, Βοιωτούς κ.λπ. Οι Αθηναίοι, που πολιορκούσαν την πόλη, έπεισαν μερικούς βυζαντινούς να προδώσουν την πόλη τους. Οι Εφιάλτες πάντα φώλιαζαν στις σκοτεινές σπηλιές τους. Οι πολιορκημένοι περίμεναν βοήθεια από τον Φαρνάβαζο. Οι συνωμότες, μια νύχτα, επωφελοόμενοι από την απουσία τού Κλέαρχου, άνοιξαν μία πύλη η οποία λεγόταν «επί το θράκιον» κι έβαλαν μέσα τον Αλκιβιάδη, αυτόν τον δαίμονα τής αθηναϊκής πολιτικής (Ξενοφών, «Ελληνικά» Α', III, 14-21). Με τον πελοποννησιακό πόλεμο έχουμε το τέλος τής κλασσικής εποχής και την επικράτηση των Μακεδόνων κι αργότερα των Ρωμαίων. Με την παράδοση της Πόλης επέρχεται το τέλος τής βυζαντινής αυτοκρατορίας και η επικράτηση των Οθωμανών. Οι ομοιότητες και οι αναλογίες είναι τόσο φανερές που σε κάνουν να πιστεύεις πως *mutatis mutandis* η ιστορία απλώς επαναλαμβάνεται, με άλλα ονόματα πρωταγωνιστών.

Σχολιασμός επίκαιρων πολιτικών θεμάτων εξωτερικής πολιτικής

Του **Δημητρίου Σταθακόπουλου**
Δικηγόρου Δρ. Παντείου Πανεπιστημίου
Συνεργάτη Εργαστηρίου Τουρκικών
& Ευρασιατικών Σπουδών Πανεπιστημίου Πειραιά (Πα.Πει)

Το Memorandum of understanding (M.O.U)/ Μνημόνιο κατανόησης μεταξύ Αθήνας - Σκοπίων

Στις 17 Ιουνίου 2018 υπεγράφη στις Πρέσπες, ενώπιον του Διαμεσολαβητή (*Mediator*) του Ο.Η.Ε, ένα Μνημόνιο κατανόησης μεταξύ των Υπ.Εξ. Ελλάδας – Π.Γ.Δ.Μ, το οποίο τελεί υπό την αίρεση υλοποίησης κάποιων σημαντικών προσαπαιτούμενων από την πλευρά της Π.Γ.Δ.Μ και προθεσμίας μέχρι το τέλος του 2018, με σκοπό την κύρωσή του από τα Κοινοβούλια και τους δύο ΠτΔ, εφόσον τελεσφορήσουν τα όσα μνημονεύονται σε αυτό.

Το κείμενο του Μνημονίου έχει κυκλοφορήσει δημοσίως, ενώ σε κάθε περίπτωση μπορείτε να δείτε το Αγγλικό κείμενο που υπερσχύει, εδώ: <http://s.kathimerini.gr/resources/article-files/symfwnia-aggliko-keimeno.pdf> και στα Ελληνικά, εδώ: <http://s.kathimerini.gr/resources/article-files/symfwnia—2.pdf>.

Το παρόν άρθρο, θα καταλήξει σε μία υποκειμενική πιθανολόγηση, η δε επαλήθευσή του ή μη, θα φανεί στο επόμενο διάστημα (*ίσως και χρόνια*). Επομένως, «*πάταξον μὲν, κούσσον δε*» και υπομονή.

Ο κάθε αναγνώστης μπορεί να έχει τις δικές του απόψεις – ερμηνείες – πιθανολογήσεις επί του Μνημονίου Κατανόησης, στηριζόμενες είτε στη γνώση και την εμπειρία του, είτε στην πολιτική ιδεολογία του, αναφορικά με το πόσο ωφέλιμο ή επιζήμιο θα είναι για την Ελλάδα σε βάθος χρόνου.

Δεν θα σταθώ σε αυτό το κριτήριο και στην ανάληψη της ιστορίας της Μακεδονίας, το θέμα Ιθαγένειας, «*Μακεδονικής*» γλώσσας κ.ά, αφού ήδη έχουν υπερανυθθεί από ειδικούς σε κείμενα που εύκολα μπορείτε να βρείτε στα ΜΜΕ και στα Μέσα Κοινωνικής

Δικτύωσης.

Άλλοι δίνουν έμφαση σ' ότι αναγνωρίστηκε Μακεδονία και Μακεδονική ιθαγένεια/γλώσσα με την συγκατάθεση της Ελλάδας, γεγονός που θ' αποβεί άμεσα μοιραίο για την πλευρά μας αφού απωλέσαμε κυριαρχικά ιστορικά δικαιώματα και κατ'επέκταση εμπορικά/οικονομικά κ.λ.π, ενώ άλλοι ισχυρίζονται πως να μεν αναγνωρίζεται υπό αίρεση κάτι τέτοιο με τη συγκατάθεση της Ελλάδας, αλλά αυτό ήταν ήδη *de facto* αναγνωρισμένο και πλέον διευκρινίστηκε πως η «*Μακεδονικότητα*» της άλλης πλευράς είναι νεότερος όρος/κατάσταση που σχετίζεται με τους Σλαβικής/Βουλγαρικής/Αλβανικής/Τουρκικής και Ρομά καταγωγής κατοίκους της ΠΓΔΜ, μη συνδεδεμένη με την ιστορική Ελληνική Μακεδονία, ενώ η δρομολόγηση ένταξης της ΠΓΔΜ με το Συνταγματικό όνομα «*Βόρειος Μακεδονία*» στο ΝΑΤΟ, μετά στην Ε.Ε και άλλους διεθνείς οργανισμούς, θα ωφελήσει και δεν θα βλάψει την Ελλάδα, άρα είναι επιτυχία.

Δεν θα πρέπει να ξεχνάμε πως στην Οικονομική επιστήμη είναι διακριτές οι έννοιες: Οικονομικότερη και Συμπερότερη προσφορά, αφού κάτι που είναι Οικονομικό (*φθηνό*), δεν είναι υποχρεωτικά και συμφέρον, μιάς και μπορεί να φθαρεί/αχρηστευθεί αμέσως, ενώ κάτι που είναι πιο ακριβό και αξιόπιστο τελικά να είναι συμφέρον, ακριβώς γιατί θα διαρκέσει και θα κάνει απόσβεση του κεφαλαίου που δαπανήθηκε γ'αυτό.

Έτσι και στη Νομική επιστήμη, άρτιες τεχνονομικά Συμφωνίες/Συμβάσεις μπορεί ν' αποβούν μη συμφέρονες και ειδικά σε θέματα διμερών, πολυμερών και

διεθνών Συμβάσεων με γεωπολιτικό / οικονομικό ενδιαφέρον/συμφέρον.

Όποια ερμηνεία κι' άν δεχθούμε από τις παραπάνω, όλοι μας ελπίζουμε να μην συμβεί κάτι μοιραία ανεπίστρεπτο. Όμως ο καιρός θα δείξει.

Με αφορμή το προαναφερόμενο Μ.Ο.Υ και για ενίσχυση της πιθανολόγησης του αποτελέσματός του σε βάθος χρόνου, πρέπει να δούμε το παρόμοιο γεγονός που είχε γίνει για το Κυπριακό το 1959.

Ειδικότερα:

Στις 11 Φεβρουαρίου 1959, οι Πρωθυπουργοί της Ελλάδας Κωνσταντίνος Καραμανλής και της Τουρκίας Αντνάν Μεντερές, συνοδευόμενοι από τους Υπ.Εξ. Ευαγγ. Αβέρωφ και Φατίν Ρουσουό Ζορλού, υπέγραψαν στη Ζυρίχη συμφωνία για το καθεστώς στην Κύπρο μετά το τέλος της Βρετανικής κυριαρχίας.

Στις 19 Φεβρουαρίου 1959, στο Λονδίνο υπεγράφη οριστική συμφωνία από τις κυβερνήσεις της Βρετανίας, της Ελλάδας και της Τουρκίας, όπου προσυέγραψαν ο εκπρόσωπος της ελληνοκυπριακής κοινότητας αρχιεπίσκοπος Μακάριος και της τουρκοκυπριακής Φαζίλ Κιουτσούκ.

Οι πρωθυπουργοί Ελλάδας και Τουρκίας είχαν υπογράψει στη Ζυρίχη και μυστική συμφωνία όπου οριζόταν μεταξύ άλλων: « Η Ελλάς και η Τουρκία θα υποστηρίξουν την είσοδο της Δημοκρατίας της Κύπρου εις το ΝΑΤΟ. Η εγκατάσταση βάσεων του ΝΑΤΟ εις την νήσον, ως και η σύνθεσις αυτών, εξαρτάται εκ της συμφωνίας των δύο κυβερνήσεων».

Οι «συμφωνίες Ζυρίχης - Λονδίνου», καθόρισαν τις μετέπειτα εξελίξεις στην Κύπρο, μέχρι τον Ιούλιο του 1974, όταν μετά το χουντικό πραξικόπημα για την ανατροπή του Μακάριου ακολούθησε η τουρκική εισβολή και κατοχή.

Οι Συμφωνίες, ήταν στο πλαίσιο της ένταξης της Κύπρου στο ΝΑΤΟ (όπως σήμερα θέλουν να ενταχθεί η ΠΓΔΜ) και τη μετατροπή της σε «αεροπλανοφόρο» (βάση) για τον έλεγχο της Αν. Μεσογείου / Μέσης Ανατολής (σήμερα η ΠΓΔΜ ως βάση ελέγχου των Βαλκανίων).

Τα Συμφέροντα που ήθελαν να επισπευτούν αυτά, στ' όνομα τάχα της Ειρήνης και της καλής γειτονίας, αλλά ουσιαστικά των συμφερόντων τους και μόνον, αποδείχτηκαν τόσο με το προπαρασκευασμένο σχέδιο

του πρωθυπουργού της Βρετανίας Χάρολντ Μακμίλαν, όσο και με το μετέπειτα σχέδιο του Αμερικανού υπουργού Εξωτερικών Ντίν' Ατσεσον, όπου και στα δύο σχέδια προτεινόταν η διχοτόμηση της Κύπρου και η ένταξη της στο ΝΑΤΟ (σήμερα λένε για Βόρειο Μακεδονία/ ΠΓΔΜ και Ελληνική / νότια Μακεδονία, άρα «διχοτόμηση» και ίσως μελλοντική «Ένωση» και δημιουργία «μεγάλης Μακεδονίας»);).

Εμπόδιο στην ένταξη της Κύπρου στο ΝΑΤΟ ήταν η Σοβιετική Ένωση που υποστήριζε την ανεξαρτησία και αυτοδιάθεση της Κύπρου, καθώς και ο Πρόεδρος της Κύπρου Αρχιεπίσκοπος Μακάριος (Μιχαήλ Χριστοδούλου Μούσκος), που ήθελε την παραμονή της Κύπρου στις Αδέσμευτες χώρες !

Οι «συμφωνίες Ζυρίχης - Λονδίνου» υπονόμειαν εξ αρχής την ανεξαρτησία της νεογέννητης Κυπριακής Δημοκρατίας (σήμερα της «Βόρειας Μακεδονίας/ ΠΓΔΜ») αφού την έθεταν υπό την κηδεμονία των τριών εγγυητριών δυνάμεων (Βρετανία, Ελλάδα,

Ζυρίχη, 6 Φεβ. 1959 : Κ. Καραμανλής - Αντνάν Μεντερές. Ευαγγ. Αβέρωφ και Φατίν Ρουσουό Ζορλού

17 Ιουνίου 2018 – Πρέσβες: Αθ. Τσίπρας – Ζόραν Ζάεφ και Νικ. Κοτζιάς – Νικ. Ντιμιτρόφ

Τουρκία) ενώ με ένα περίπλοκο διοικητικό σύστημα διατηρούσαν ουσιαστικά τα στεγανά μεταξύ των δύο κοινοτήτων και άνοιγαν το δρόμο για τα όσα επακολούθησαν.

Με γνώμονα την εμπειρία της Κύπρου και την ανάμιξη των ίδιων ΝΑΤΟικών συμφερόντων, πιθανολογώ πως το Μ.Ο.Υ των Πρεσπών της 17^{ης} Ιουνίου 2018, θα ανοίξει περισσότερα θέματα από αυτά που πάει να κλείσει και συγκεκριμένα, θα εκληφθεί ως αδυναμία της Ελλάδας να διεκδικήσει και όχι ως ένδειξη καλοπιστίας της. Θα γεννήσει αλυτρωτικά θέματα από την άλλη πλευρά, ίσως και με την ενίσχυση που θα έχουν από διεθνή συμφέροντα, ενώ σίγουρα θα εμπλακούν και θα διεκδικήσουν αντιστοίχως από την Ελλάδα, τόσο η Αλβανία (ΑΟΖ και θέμα Τσάμηδων), όσο και η Τουρκία (συνεκμετάλλευση Αιγαίου, θέματα νησιών, ενσάριου χώρου και κυρίως «Κοσοβοποίηση» της θράκης), ελπίζοντας πως δεν θα γεννήσει θέματα και η Βουλγαρία (έχει θέμα και με τους «Μακεδόνες» της και με τους Μουσουλμάνους «Τούρκους» της).

Επομένως, αναλογικά πιθανολογώ πως το Μ.Ο.Υ των Πρεσπών της 17^{ης} Ιουνίου 2018, δεν είναι συμφέρον για την Ελλάδα, με ενδείξεις ν' ανοίξει παρά να κλείσει θέματα.

Σημ.: Για να μην βαυκαλίζονται τα αντιπολιτευόμενα κόμματα της Ελληνικής Βουλής, θεωρώ πως όπως δεν έφεραν κάποια επιτυχία επί 27 χρόνια στο θέμα, έτσι δεν θα κατάφερναν κάτι καλύτερο στο εν λόγω Μ.Ο.Υ / προσύμφωνο. Ίσως κάποιο παρεμφερές

όνομα που πάλι όμως θα είχε μέσα το «Μακεδονία», αλλά απόλυτη επιτυχία την αποκλείω. Ίσως να μην έκλειναν το θέμα εκόντες άκοντες, αλλά μάλλον θα τους πίεζαν και αυτούς τα μεγάλα συμφέροντα να το κλείσουν άμεσα και επομένως δεν θα είχαμε κάποια ουσιαστική διαφορά.. Επίσης, η οποία μελλοντική Ελληνική Κυβέρνηση, εφόσον το Μ.Ο.Υ θα έχει κυρωθεί σε διεθνή / διμερή συμφωνία με πρωτόκολλο στον ΟΗΕ, **δεν θα μπορεί να το ακυρώσει ενώπιον του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης**, το οποίο με απόφαση της 1ης Ιουλίου 1994, διαπίστωσε και νομολόγησε ότι οι ανταλλαγές επιστολών μεταξύ του Βασιλιά της Σαουδικής Αραβίας και του Εμίρη, του Κατάρ της 19ης και 21ης Δεκεμβρίου 1987, μεταξύ του Βασιλιά της Σαουδικής Αραβίας και του Εμίρη του Μπαχρέιν της 19ης και 26ης Δεκεμβρίου 1987, καθώς και έγγραφο με τίτλο 'Μνημόνιο/ memorandum' υπογεγραμμένο στην Doha την 25η Δεκεμβρίου 1990 από τους υπουργούς του Μπαχρέιν, Κατάρ και Σαουδικής Αραβίας, **ήσαν διεθνείς συμφωνίες που δημιουργούσαν δικαιώματα και υποχρεώσεις για τα μέρη.**

Μπορούσε να γίνει κάτι άλλο; Όπως τα είχαν καταφέρει οι Ελληνικές Κυβερνήσεις επί σειρά ετών, πιστεύω πως όχι. Όμως η οποία τυχόν περαιτέρω καθυστέρηση ίσως έφερνε διαφοροποίηση συγκυριών και ισορροπιών που θα απέβαιναν ωφέλιμες και συμφέρουσες για την Ελλάδα. Αυτή την ευκαιρία πλέον την χάσαμε οριστικά με βούληση της νυν Ελληνικής Κυβέρνησης.

Τουρκικές Εκλογές της 24^{ης} Ιουνίου 2018 μια πρώτη αποτίμηση και πιθανολόγηση

Από συζητήσεις / δημόσιους σχολιασμούς μου το τελευταίο δίμηνο και αξιολογώντας τα δεδομένα της Γείτονος, μόλις έκλεισαν οι κάλπες χθες στις 17:00, πιθανολόγησα τα παρακάτω τέσσερα, σε γνωστό Τηλεοπτικό Σταθμό: **1)** Ο Τ.Π θα εκλεγεί από τον πρώτο γύρο. Επαληθεύτηκε

2) Μάλλον δεν θα έχει αυτοδυναμία στο Κοινοβούλιο και θα κάνει συμμαχία, ή θα ξαναπάει σε εκλογές εάν και εφόσον - Αναμένουμε εξελίξεις επ' αυτού μιας και με τα μέχρι στιγμής αποτελέσματα (βράδυ Κυριακής), το ΑΚΡ επικρατεί στις εκλογές και με το συνασπισμό του με το εθνικιστικό ΜΗΡ

διατηρεί την πλειοψηφία στη νέα βουλή με 342 βουλευτές συνολικά (294+48) επί συνόλου 600 εδρών.

3) Όταν κρίνει πως μπορεί να δείξει "μεγαλόθυμος", ελπίζω να χορηγήσει (όπως παλαιά οι Σουλτάνοι) Αf / άφεση / χάρη, στους δύο στρατιωτικούς μας. Αναμένουμε.

4) Η επανεκλογή του και όσο ο ίδιος τη θεωρεί Νίκη του κατά της Δύσης (ή ήττα της Δύσης), καθώς και ο δρόμος που έχει επιλέξει στην εξωτερική πολιτική, μάλλον στο συγκεκριμένο χρόνο "ωφελεί" τα θέμάτα μας, όσο παράδοξο και εάν ακούγεται ή

φαίνεται αυτό, μιας και ο ρόλος της Ελλάδας μάλλον θα ηγορίζεται πιο σταθερός/αξιόπιστος από τους συμμάχους.

Τέλος ο ανθυποψήφιος Μ. Ince (σημαίνει *Λεπτός*), παρά το "Ευρωπαϊκό" προφίλ του και το σχετικά νέο της ηλικίας του (54), είναι πρακτικά *Terra incognita*, ενώ πιθανολογώ πως δεν θα ωφελοῦσε στην παρούσα τα θέματα που μας καίνε.

Το πως θα λειτουργήσει ο Τ.Π σε θέματα Βαλκανίων, Ελλάδας (*Αιγαίο - νησιά - Κύπρο*), Συρίας κλπ, θα το δούμε άμεσα και σε κάθε περίπτωση μέχρι την 29η Οκτ. 2023 Εθνική Επέτειο και 100ετία της Τουρκικής Δημοκρατίας.

Στο μεσοδιάστημα θα ετοιμαστεί και η διαδοχή του, οπότε θα δούμε εάν ο Ερδοανισμός θα συνεχιστεί ή θα επανακάμψουν με ισχυρά χαρτιά και "αναδόμηση" οι Κεμαλιστές, με τον όποιο τότε αρχηγό τους.

Περαιτέρω, ενδιαφέρον θα έχουν το προσφυγικό, το ενεργειακό/υδρογονάνθρακες σε Κύπρο-Αιγαίο (*Barbaros Hayreddin Paşa*), η θράκη και φυσικά η στάση του Τ.Π σε ειδικά θέματα όπως η Τουρκική επιρροή σε Σκόπια και Τίρανα με το αντίκτυπο αυτής στην Ελλάδα.

Ο προγραμματισμός και ο εξοπλισμός (*F-35, S-400/ C-400, αεροπλανοφόρο, άρματα μάχης κ.λ.π*) ήταν, είναι και θα είναι σε προτεραιότητα, τα δε εσωτερικά προβλήματα, η οικονομία καθώς κι' εκείνα της Ανατολίας, των Κούρδων και των ισορροπιών με τις μεγάλες δυνάμεις, οπωσδήποτε θα καθορίζουν πολλά, ήδη πολύ-αναλυμένα από ειδικούς επιστήμονες και αρθρογράφους.

Η πολυεπίπεδη και ανομοιογενής διαστρωμάτωση της Τουρκικής κοινωνίας δεν επηρεάζει το Κεμαλικό *Vatanda Türkçe konu* (*πατριώτη μίλησ Τούρκικα*) της Τουρκοποίησης όπως την όρισε θεωρητικά και σε σχετικό βιβλίο του ο Ziya Gökalp, κάτι που εξυπηρετεί ως συνείδηση το νεοθωμανισμό του Ερδο ανισμού.

Περαιτέρω, τα μεγάλα έργα (*τεχνητή ζεύξη Μαύρης θάλασσας-Βοσπόρου, πυρηνικά εργοστάσια*), στρατηγικά όπλα, πυρηνικά εργοστάσια κ.ά, έχουν ως σκοπό να μετατρέψουν την Τουρκία σε δύ-

ναμη παγκοσμίου επιπέδου (*δεν αρκεί η Οικονομική G-20, ούτε η καλή θέση σε στρατό*).

Εν κατακλείδι ο Τ.Π, επιθυμεί να γίνει ο νέος πατέρας του Έθνους (αυτολεξεί: *Ata-türk*) στη θέση του Κεμάλ ή αντίστοιχης αξίας ηγέτης με τον Μωάμεθ, όπως υποσυνείδητα «πέρασε» στα προεκλογικά βίντεο.

Όμως, όπως σαφώς και έντονα φαίνεται το μεγάλο πρόβλημα είναι η οικονομία και αυτά που ετοιμάζουν εις βάρος της Τουρκίας οι τρίτες μεγάλες Οικονομικά χώρες.

Ο Καθηγ. Ηλ. Κουσκουβέλης του Πα.Μακ. αναφέρει σχετικά: « *Η οικονομική στενότητα, μειώνει ακόμη περισσότερο τις πιθανότητες να επιχειρήσει η Τουρκία να εξάγει την κρίση στο εξωτερικό, όπως προς την Ελλάδα ή και την Κύπρο. Και τούτο διότι με δεδομένους τους δύο πολέμους που έχει στα νότια σύνορα και το Κουρδικό στο εσωτερικό, μία τέτοια επιλογή θα είναι ακόμη πιο δαπανηρή σε κόστος (οικονομικό, πολιτικό και στρατιωτικό), αφού, πολύ απλά, η Ελλάδα δεν είναι ούτε Συρία, ούτε Ιράκ, ούτε Αφρίν*».

Αυτό βέβαια δεν σημαίνει πως θα σταματήσουν οι εντάσεις με την Ελλάδα και την ΑΟΖ της Κύπρου.

Το μέγεθος και η ισχύς της Τουρκίας, καθώς και η κυρίαρχη εθνικιστική ιδεολογία που διαπερνά διαχρονικά, τόσο τον Ερδοανισμό, όσο και τον Κεμαλισμό, δεν μας αφήνουν πολλά περιθώρια πέραν από το να είμαστε προετοιμασμένοι, αλλή και πάντα νηφάλια αποφασιστικοί, όπως επισημαίνουν στρατιωτικοί και πανεπιστημιακοί.

Η Ελλάδα θα πρέπει να επαναχαράξει την πολιτική της σε σχέση με την Τουρκία στα νέα δεδομένα που θ' αρχίσουν να φαίνονται καθαρά μετά το 2023.

“Ένα Καράβι πού ταξιδεύει στο Χρόνο”

Του Διονυσίου Α. Τσελέντη

Δικηγόρου Πειραιά

Οταν μιλάμε για το Πειραιά αμέσως στο μυαλό μας έρχονται εικόνες με θάλασσα, λιμάνι, πλοία. Είναι η πόλη της θάλασσας με ένα ιδιαίτερο χρώμα πού έχει διαμορφώσει τη κουλτούρα των ανθρώπων της. Ακόμη και εάν δεν έχεις σχέση με τη θάλασσα δεν μπορείς να την αγνοήσεις. Είναι σαν να κλείνεις τα μάτια σου.

Ο Πειραιάς έχει αρκετά σημεία ακόμη και σήμερα τα οποία σηματοδοτούν την ιστορία του. Μία τέτοια περιοχή είναι το γνωστό μας Πασαλιμάνι (μαρινα Ζέας) το οποίο αποτελεί σημείο αναφοράς της πόλης. Όλοι μας έχουμε περπατήσει και έχουμε απολαύσει μια βόλτα χαζεύοντας τα διάφορα πλοιάσματα. Αν και έχει χαθεί η γραφικότητα πού είχε κάποιες άλλες εποχές παρ' όλο αυτά παραμένει ακόμα ένα ελκυστικό σημείο του Πειραιά.

Προς τη δυτική του πλευρά δεσπόζει ένα νεοκλασικό κτήριο ακριβώς πάνω στη θάλασσα πού από τη πρώτη ματιά κεντρίζει τη περιέργεια. Είναι χαρακτηριστικό ότι στη πρόσοψη της εισόδου έχει παράσταση δύο κουπιά. Ίσως λίγοι γνωρίζουμε τι στεγάζει το κτήριο αυτό. Το κτήριο λοιπόν αυτό στεγάζει έναν αθλητικό σύλλογο με πολύ μεγάλη αθλητική δραστηριότητα και σημαντική ιστορία στο χώρο του αθλητισμού. Είναι ο Ομιλος Ερετών. Ο Ομιλος αυτός αποτελεί τη ζωντανή αθλητική ιστορία του Πειραιά εδώ και 130 χρόνια. Ο Ομιλος Ερετών είναι το αρχαιότερο σε δράση αθλητικό σωματείο της Ελλάδας και των Βαλκανίων. Είναι επίσης ένας από τους παλιότερους ναυταθλητικούς ομίλους της Μεσογείου. Ιδρύθηκε στις 15 Ιουνίου 1885 από μία ομάδα 52 εκλεκτών πολιτών της κοινωνικής και επαγγελματικής ζωής του Πειραιά. Ο κύριος εμπνευστής αυτής της προσπάθειας ήταν ο Παύλος Δαμαλάς και πρώτος Πρό-

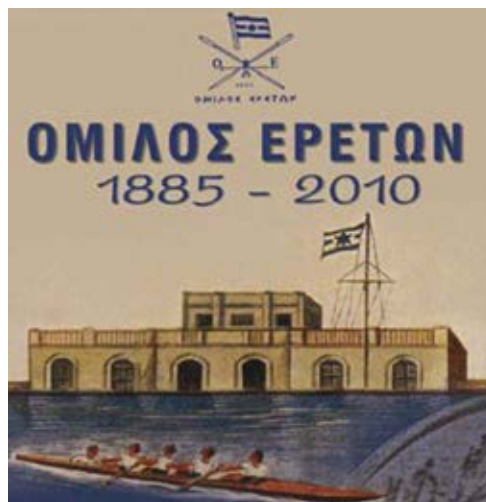
εδρος του Ομίλου ο δήμαρχος Πειραιά Θεόδωρος Ρετσίνας. Στή μακρά πορεία του Ομίλου συνέβαλαν ουσιαστικά πολλά μέλη ανάμεσα στα οποία ξεχωρίζουν οι Αλέξανδρος Ζαΐμης, Γ. Χατζηνανέστης, Κουντουριώτης, Μελετόπουλος, Καλλιγιάνης, Οριγώνης, Νεγρεπόντες, Σκουζές, Στάης κ.α.

Η ίδρυση του Ομίλου Ερετών αποτέλεσε βασικό κίνητρο και αφορμή για την αναβίωση ολόκληρου του ελληνικού αθλητισμού καθώς παρακίνησε τη νεολαία να ενδιαφερθεί για την άθληση και προκάλεσε την εξοικείωση της κοινωνίας με την άγνωστη για την εποχή νεανική δραστηριότητα, αφού ότι υπήρχε πριν ήταν περιστασιακό και δεν είχε σχέση με την αθλητική ιδέα και με τη φιλάθλη ιδιότητα.

Αρχικά ο Όμιλος εγκαθίσταται στο Φάληρο. Σύντομα όμως μεταφέρεται στο Λιμάνι Κανάρη (Πασαλιμάνι),

στο σημείο που ευρίσκεται και σήμερα όπου κτίζει το 1888 τις υπάρχουσες μέχρι και σήμερα εγκαταστάσεις με τους νεώσοικους στη θάλασσα σε χώρο πού παραχωρείται από το Ελληνικό Δημόσιο. Θεωρείται η αρχαιότερη αθλητική εγκατάσταση της σύγχρονης εποχής.

Στις 8 Ιουνίου 1886 ο Όμιλος, ένα χρόνο μετά την ίδρυση του, διοργανώνει τους πρώτους επίσημους φιλάθλους αγώνες στη σύγχρονη Ελλάδα. Οι αγώνες έγιναν μεταξύ πληρωμάτων του Ομίλου και των πληρωμάτων των πλοίων του Ελληνικού Πολεμικού Ναυτικού “Βασ. Οθγα” και “Ελλάς”. Το έτος 1888 διοργανώνει τους πρώτους διεθνείς αγώνες λεμβοδρομίας με συμμετοχή πληρωμάτων ξένων πολεμικών πλοίων πού είχαν επισκεφθεί το Πειραιά.

Το 1894, δύο χρόνια πριν τους Α΄ Ολυμπιακούς αγώνες, ο Ομίλος Ερετών διοργανώνει τους πρώτους διασυλλογικούς αγώνες σε πολύ υψηλό επίπεδο σχεδόν ασύλληπτο για την εποχή. Είναι ο σύλληλος που έθεσε τα θεμέλια της ελληνικής κωπηλασίας και του μετέπειτα οργανωμένου ελληνικού αθλητισμού.

Στους Α΄ Ολυμπιακούς αγώνες του 1896 ο Ομίλος Ερετών είναι από τους κύριους συντελεστές της διοργάνωσης των κωπηλατικών αγώνων με τη συμμετοχή μελών του στη Κεντρική Οργανωτική Επιτροπή και στην Ειδική Επιτροπή Ναυτικών Αγωνισμάτων στην οποία ο Παύλος Δαμαλάς εκτελεί χρέη Γραμματέα. Ο Ομίλος Ερετών αναλαμβάνει τη προετοιμασία και τη διεξαγωγή των ναυτικών αγωνισμάτων καθώς και την εκγύμναση των ερετών.

Ο Ομίλος αποτελεί επίσης πρωτοπορία και στο τομέα του γυναικείου αθλητισμού ιδρύοντας γυναικείο τμήμα κωπηλασίας πριν το 1907, πράγμα αδιανόητο για την εποχή εκείνη από κοινωνικής και ανατομικής πλευράς, αφού το άθλημα θεωρείτο αποκλειστικά και όχι άδικο, ανδροπρεπές και επίπονο.

Στην Ολυμπιάδα του 1928 συμμετέχει με δικό του πλήρωμα και σκάφος μια τετράκωπος κατασκευής του 1924 η οποία διασώζεται σε άριστη κατάσταση στο Μουσείο του Ομίλου που ιδρύθηκε για τη διάσωση της ιστορικής μνήμης.

Το έτος 1994 ο Ομίλος Ερετών ιδρύει τμήμα κωπηλασίας για άτομα με ιδιαίτερες ικανότητες και αποτελεί σημαντική πρωτοβουλία σε μια κοινωνία αλληλοτήρωσης και αποκλεισμού και αναδεικνύει τις αρχές της κοινωνικής ευαισθησίας και κοινωνικής συνοχής. Τον Αύγουστο του 2003 αθλητές του Ομίλου Ερετών αυτής της κατηγορίας κατακτούν την 3η θέση στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Αθλητών (Α.Μ.Ε.Α.) στο Μιλάνο καθιστώντας περήφανη την χώρα μας.

Ο Ομίλος Ερετών έχει αναδείξει από τους αθλητές του πλήθος Πανελληνιονικών και Βαλκανιονικών συμμετέχοντας με τα πλήρωμα σε όλους τους του Πανελλήνιους, Βαλκανικούς, Μεσογειακούς αγώνες και παγκόσμια πρωταθλήματα.

Για τη πλούσια δραστηριότητα του και την ιστορική του προσφορά ο Ομίλος Ερετών τιμήθηκε το 1948 από την Ακαδημία Αθηνών με χάλκινο μετάλλιο και δίπλωμα. Επίσης έχει τιμηθεί από το Πολεμικό Ναυτικό το Δήμο Πειραιά και από πολλούς

επίσημους φορείς (Ε.Ο.Α., Σ.Ε.Γ.Α.Σ., Ε.Κ.Ο.Φ.Ν.Σ. Γ.Γ.Α κ.ά)

Σήμερα ο Ομίλος Ερετών έχει στις τάξεις του περίπου 100 αθλητές που επιδίδονται σε όλες της κατηγορίας της κωπηλασίας. Στεγάζεται στο ίδιο νεοκλασικό κτήριο το οποίο έχει χαρακτηριστεί το 1994 από το Υπουργείο Πολιτισμού ως διατηρητέο <Ιστορικής Μνήμης>.

Ο Ομίλος συνεχίζει τη πορεία του και όπως λένε οι άνθρωποι του σαν <Ένα Καράβι που ταξιδεύει στο Χρόνο> ζεί και υπάρχει 130 και πλέον χρόνια, ταξιδεύει και δημιουργεί κόντρα στην εμπορευματοποίηση του αθλητισμού προσφέροντας στα νέα παιδιά κίνητρο ενασχόλησης με το άθλημα της κωπηλασίας.

Η ιστορική αυτή αναδρομή φανερώνει ότι ο Ομίλος Ερετών αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της ιστορίας του Πειραιά αφού συνεχώς εδώ και 130 χρόνια προάγει τον αθλητισμό με ένα αγώνισμα επίπονο αλλά όμως πολύ συναρπαστικό. Ακόμη οι εγκαταστάσεις του Ομίλου με τους νεώσοικους μπροστά στη θάλασσα μαρτυρούν μια άλλη εποχή.

Κατά την επίσκεψη μου στις εγκαταστάσεις του Ομίλου για τους σκοπούς του αφιερώματος αυτού με εντυπωσίασε οι άνθρωποι που διοικούν τον Όμιλο. Τα περισσότερα μέλη της Διοίκησης είναι πρώην αθλητές οι οποίοι συνεχίζουν να προσφέρουν στον Όμιλο μέχρι σήμερα. Όπως μου ανέφερε ο Πρόεδρος κ. Μπακιρτζής εδώ είναι το δεύτερο σπίτι τους. Η αγάπη τους για το άθλημα και τους αθλητές είναι απaráμιλητη.

Είχα την ευκαιρία να παρακολουθήσω κάποιες προπονήσεις των κωπηλατών (ερετών) στις εγκαταστάσεις του Ομίλου. Δεν μπορώ να σκεφθώ άλλο άθλημα το οποίο να προσφέρει τόσα πολλά και συναρπαστικά όσο η κωπηλασία όπως την άσκηση, πειθαρχία, ευγενή άμιλλα, υγιή ανταγωνισμό και όλα αυτά στον ήχο και την αύρα της θάλασσας.

Τελειώνοντας το μικρό αυτό αφιέρωμα για τον ιστορικό αυτό Όμιλο πρέπει να υπογραμμισθεί ότι για τη προσφορά του συλλόγου στη νεολαία του Πειραιά και τον αθλητισμό για τόσα πολλά χρόνια αξίζει η Δημοτική Αρχή και η αθλητική ηγεσία να προβάλλει το έργο του Ομίλου και τους ανθρώπους που το υπηρετούν.

Προσωπικά ήταν ένα υπέροχο αθλητικό ταξίδι.

ΜΟΥΝΙΧΙΑ ΜΟΥΝΙΧΙΩΝ ΜΟΥΝΙΧΟΣ

Του Μιχάλη Βλάχου
επιτ. Δικηγόρου

Γεννήθηκα και ζω στη Μουνιχία, σημερινή συνοικία Καστέλλα και δη στο σημερινό Μικρολίμανο, πρώην Τουρκολίμανο, η δε οικία μου σχεδόν εφάπτεται των προτινών ετών αποκαλυφθέντων τεσσάρων ομοσπεγών Νεωσοίκων (με κοινή στέγη), όπου ήδη άνωθέν των εκτίσθη ημιτελής ακόμη ταβέρνα με γυάλινα πατώματα για να φαίνονται τάχα οι νεώσοικοι από τους συμποσιαζομένους.

Επειδή λατρεύω τη Μουνιχία όπου κατοικώ και εκείθεν εύχομαι να μεταστώ εις Αιωνίαν Ανατολήν, γι' αυτό επέλεξα αυτό το θέμα.

Ετυμολογικώς λοιπόν η λέξις Μουνιχία προέρχεται από την λέξη Μήνη = σελήνη εκ της οποίας προέρχεται και η λέξις μην (=μήνας), ο οποίος στους Αρχαίους Έλληνες ήταν σεληνιακός (όση η διάρκεια της σελήνης).

Εκ της Μήνης – μην προέρχεται και η αγγλική λέξις Moon = φεγγάρι αλλά και η δημόδης λέξις του γυναικείου αιδοίου, δεδομένου ότι ο γυναικείος κύκλος ακολουθεί τον σεληνιακόν μήνα.

Μήνη λοιπόν, μήνας, σελήνη ιωνιστί και αττικιστί, σελάνα δωριστί και αιολιστί.

Η λέξις Μουνιχία, Μουνιχιών, Μούνιχος συναντάται σε διάφορους αρχαίους κ.λπ. σχολιαστές γραφομένη και ως Μουνυχία με –υ– αντί –ι– εκ συγχίσεως, σε μία προσπάθεια να ερμηνευθή ως προερχομένη τάχα από το Μούνος – μόνος – όνυξ, δηλαδή ο έχων μόνο ένα νύχι. Πράγμα που είναι λάθος.

Από άλλους γίνεται προσπάθεια να ετυμολογηθή ως δήθεν φοινικική, σημητική, εβραϊκή, λελεγική λέξις.

Ο Μούνιχος ήταν επώνυμος Ήρωσ της Αττικής λατρευόμενος στο Ιερόν της Μουνιχίας Αρτέμιδος, Τέμενος στο λιμένα της Μουνιχίας (Καστέλλα) και δη στο

ακρωτήριο της Νοτιοδυτικής πλευράς του λιμένος, στην κορυφή του οποίου μέχρι το 1935 υψώνετο η βίβλα του Αλεξάνδρου Κουμουνδούρου (τέως πρωθυπουργού) και ήδη ο Ναυτικός Όμιλος Ελλάδος (Ν.Ο.Ε.).

Ο Μούνιχος θεωρείται ο ιδρυτής του Ιερού, λατρευόμενος Ήρωσ αυτού με βωμό αφιερωμένο εις αυτόν, όπου και το Ιερόν της Μουνιχίας Αρτέμιδος.

Σύμφωνα με το μύθο μια εξημερωμένη άρκτος αφιερωμένη στη θεά ετραυμάτισε στο πρόσωπο μίαν παρθένο κόρη.

Οι αδελφοί της παρθένου εφόνευσαν την άρκτο με συνέπεια να οργισθή η θεά και να εξαπλώση λοιμό στην πόλη των Αθηνών.

Σύμφωνα με το χρησμό του θεού έπρεπε κάποιος να θυσιάση την κόρη του για να σταματήσει ο λοιμός.

Τότε ο Έμβαρσος, με αντάλλαγμα την κληρονομική Ιερωσύνη για τα μέλη της οικογενείας του, προσεφέρθη να θυσιάση την θυγατέρα του.

Έτσι μαρτυρείται ούτος ως ο πρώτος Ιερεύς του Ιερού.

Αντί όμως της κόρης του εθυσιάσε μίαν αίγα ενδεδυμένη με κροκωτόν ιμάτιον όπως η κόρη του.

Η μαρτυρούμενη αυτή θυσία αποτελεί κατάλοιπον ανθρωποθυσίας τελουμένης σε παλαιότεραν εποχήν.

Από τον μύθον αυτόν προήλθεν η «αρκετία» κατά την οποία αθίδες παρθένης ηλικίας άνω των πέντε και μέχρι δέκα ετών ενδεδυμένοι κροκωτόν ιμάτιον αρκτεύουν στην Άρτεμιν.

Η θυσία αιγός (κατσικά) στο Ιερό της Μουνιχίας έχει τις παράλληλες παραδόσεις της Ιφιγενείας στην Βραυρώνα και στην Αυλίδα.

Στην Μουνιχία η παρθένας από τον ίδιο τον πατέρα

της, πριν από τη θυσία αντικαθίσταται από αίγα.

Στην Βραυρώνα και στην Αυλίδα αντικαθίσταται από έλαφο ή άρκτο κατά την διάρκεια της θυσίας.

Ο Μούνικος αναφέρεται ως υιός του Παντακλέους, αφού κατά την παράδοσιν Παντακλής ήτο ο πατέρας του.

Προς τιμήν της Μουνιχίας Αρτέμιδος και του Μουνίκου εγίνοντο τελετές, τα Μουνίγια την 16ην του μηνός Μουνιχιώνος που συμπίπτει με τους σημερινούς μήνες Μάρτιον – Απρίλιον (την συμβολή των).

Κατά τα Μουνίγια οι έφηβοι ξεκινούσαν με τα ιερά πλοία από τον λιμένα της Ζέας (Πασαλιμάνι) και «περιηλεύσαντες» την Χερσόνησο της Μουνιχίας με τέλεση αγώνων έφθαναν στο λιμένα της Μουνιχίας όπου ακολουθούσε θυσία στην Άρτεμι και πομπή των εφήβων.

Οι εκδηλώσεις αυτές των εφήβων συνεδέθησαν από την παράδοσι με τα επινίκια για την ναυμαχία της Σαλαμίνας.

Αλλ' η σύνδεσις αυτή δεν έχει χρονική βάση αφού η ναυμαχία έγινε το μήνα Βοηδρομιώνα που συμπίπτει με τον Σεπτέμβριο.

Η λανθασμένη σύνδεσις οφείλεται στο ότι η εποχή του Μουνιχιώνος ήταν ευνοϊκή για ναυτικές δραστηριότητες, αλλ' οφείλεται και στην παράδοσι. Σύμφωνα με αυτήν η θεά Άρτεμις έπαιξε σημαντικό ρόλο στη νίκη κατά την Ναυμαχία της Σαλαμίνας.

Με την Ναυμαχία και με τον πρωταγωνιστή της θεμιστοκλή σχετίζεται άμεσα η Άρτεμις ως Αριστοβούλη αλλή και ως Εκάτη και ως Φωσφόρος.

Όμως ας επανέλθομε στις τελετές των Μουνιχιών.

Κατ' αυτές προσεφέροντο πλακούντες ονομαζόμενοι «αμφιφώντες» κάτι σαν τις σημερινές τυρόπιτες (αμφί – γύρω).

Κατά δε την Σούδα: «ονομάζονται δε αμφιφώντες, ως μεν τινές, ότι τότε γίνονται ότε ήλιος τε και σελήνη πρωί υπέρ γης φαίνονται ως δε Απολλόδωρος ότι κομίζουσιν αυτούς δαιδία ημμένα περιπήγνυντες επ' αυτών.

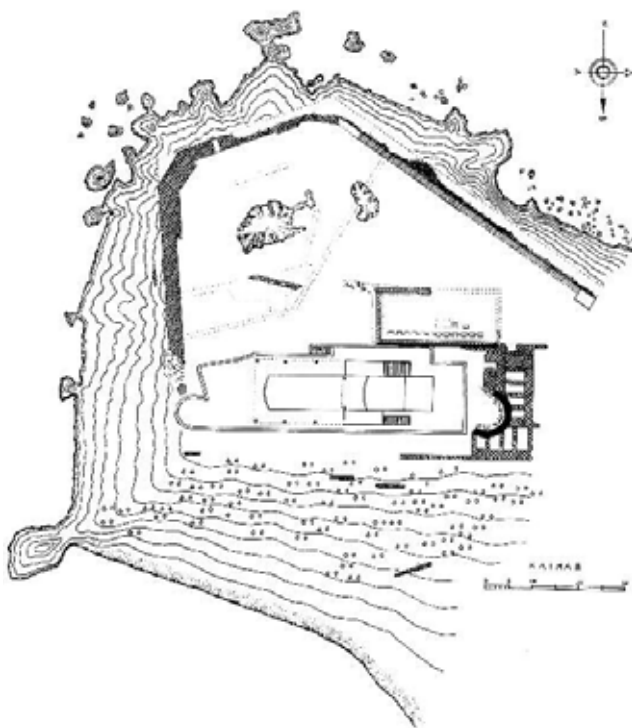
Κατά Φιλόχορον (4ος – 3ος π.Χ.) περί ημερών «Πλακούς τις δαιδία εν κύκλω περικείμενα έχων».

«Ταύτη γαρ συμβαίνει περικαταλαμβάνεσθαι την σελήνην προς ταις δυσμαίς υπό τις ανατολής του ηλιό- νος».

Κατά τον Αθήναιον 14, 53, 645α (2ος – 3ος π.Χ.) «Φιλόχορος δ' αμφιφώντα αυτόν κληθήνας, επει αν

εκείνη τη ημέρα επικα- ταλαμβάνεται η σε- λήνη επί τας δυσμάς υπό της του ηλιού ανα- τολής, και ο ουρανός αμφιφώς γίνεται».

Αλλ' ας επανέλ- θομε στη Μουνιχία. Τώρα έχει ονομασθή Μικρολίμανο εις αντι- κατάστασι της ονομα- σίας Τουρκολίμανο. Αυτή όμως η ονομασία μας αποκόπτει από την αρχική, την κυρίως ονομασία Μουνιχία. Πως θα μπορούσαμε να επαναφέρουμε την αρχική αυτήν ονομα- σία χωρίς τα τυχόν μει-

ονεκτήματα.

Θα μπορούσαμε να την ονομάσουμε «Μνιχία» από τη Μήνη. Έτσι θα είχαμε διατηρήσει την αρχική ονομασία χωρίς το «ου» που μας δυσκολεύει. Η πρώτη συλλαβή Μν- διατηρεί την αρχική ρίζα «μήνη = φεγγάρι». Έτσι όπως έχομε και σήμερα τη λέξη μν- νίσκος – φεγγαράκι που διατηρεί την ίδια ρίζα – μήνη – χωρίς να σοκάρη κανένα (όχι μουνίσκος).

Εγώ όμως καταλήγω και εμμένω στην επαναφορά της αρχικής ονομασίας. Μουνιχία που είναι η λέξις η συνδεδεμένη με την Ιστορία και την παράδοσι της πό- λεως και καθόλου δεν μπορεί να μας σοκάρη.

“Η εργασία των αλλοδαπών υπηκόων κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης”

της Βασιλικής Κατσαγώνη

Στην παρούσα μελέτη αναλύονται τα πολύ καίρια και πάντα επίκαιρα ζητήματα που καλύπτει ο κλάδος του Δικαίου Αλλοδαπών, αναφορικά με την εργασία και την κοινωνική ασφάλιση των αλλοδαπών που μετακινούνται με σκοπό την εργασία.

Μετά την μεταπολεμική περίοδο και την κατάρρευση των σοσιαλιστικών καθεστώτων, η ανάπτυξη του καπιταλισμού, σε συνδυασμό με την παγκοσμιοποίηση, την διεθνοποίηση των κεφαλαίων, την ανάγκη για νέες επενδύσεις, την ταχύτατη άνοδο της τεχνολογίας και του διαδικτύου, καθώς και το ξέσπασμα της οικονομικής κρίσης, οδήγησαν σε αρκετές αλλαγές στον τομέα της εργασίας. Αυτές οι νέες συνθήκες που δημιουργήθηκαν τα τελευταία 30 χρόνια, είχαν ως επακόλουθο την ανάγκη για μετακίνηση των εργαζομένων διεθνώς εξαιτίας των οικονομικών δυσχερειών που αντιμετώπιζαν.

Ενόψει των ανωτέρω, το παρόν έργο φιλοδοξεί να αποτελέσει έναν εύχρηστο και πρακτικό οδηγό για κάθε δικηγόρο, δικαστή, ερευνητή ή φοιτητή που θέλει να ενημερωθεί για τα θεμελιώδη εργασιακά και κοινωνικοασφαλιστικά δικαιώματα των αλλοδαπών υπηκόων κρατών μελών της Ε.Ε.

“Η παρούσα μελέτη σχετικά με την εργασία αλλοδαπών υπηκόων Κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποτελεί σημαντική προσθήκη στη Βιβλιοθήκη Δικαίου Αλλοδαπών, καθώς ασχολείται με μία κατηγορία αλλοδαπών που δεν αποτελεί συχνά αντικείμενο μελέτης στο πλαίσιο του δικαίου καταστάσεως αλλοδαπών. Πρόκειται για τους Ευρωπαίους πολίτες. Πράγματι, αν και η έννοια της ευρωπαϊκής ιθαγένειας αποτελεί ενοποιητικό παράγοντα, φαινομενικά αντίθετο προς τη βασική συνθήκη του συγκεκριμένου δικαϊκού κλάδου, που δεν είναι άλλη από τη διακριτική μεταχείριση βάσει της ιθαγένειας, οι Ευρωπαίοι πολίτες, ευρισκόμενοι σε άλλο κράτος μέλος από αυτό της ιθαγένειάς τους, παραμένουν αλλοδαποί: υποκείμενοι σε πιο ευνοϊκό καθεστώς απ’ ό,τι οι πολίτες τρίτου Κράτους, δεν εξομοιώνονται, πάντως, πλήρως με τους υπηκόους του Κράτους υποδοχής τους.

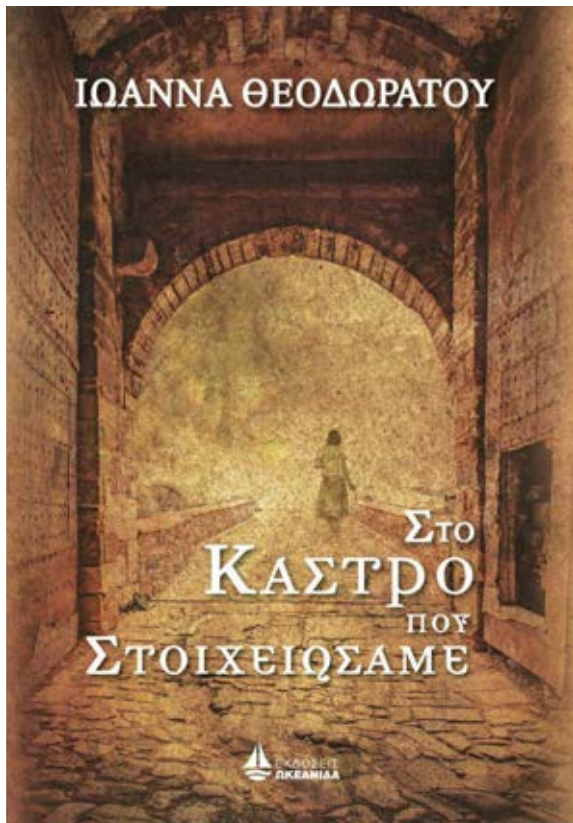

Η συγκριτικά μικρή έκταση της ενασχολήσεως με την συγκεκριμένη αλλοδαπών δεν αποτελεί, ωστόσο, τον μοναδικό ή τον πιο σημαντικό λόγο για τον οποίο η μελέτη του υπό διαπραγμάτευση ζητήματος είναι σημαντική. Ένα βασικό στοιχείο που διαφοροποιεί, εν μέρει τουλάχιστον, το συγκεκριμένο τμήμα του δικαίου αλλοδαπών, είναι το γεγονός ότι το καθεστώς των αλλοδαπών – Ευρωπαίων πολιτών είναι απόρροια όχι απλώς μιας σειράς επί μέρους ρυθμίσεων αλλά πρωτίστως ενός ευρύτερου θεσμικού πλαισίου, ικανού να διασφαλίσει, σε μεγαλύτερο βαθμό απ’ ό,τι σε εθνικό επίπεδο προκειμένου για τις λύσεις σχετικά με τους υπηκόους τρίτου Κράτους (ή τους ανιθαγενείς) τον αναγκαίο συστηματικό χαρακτήρα της νομικής μεταχειρίσεως...”

Χρυσάφω Τσούκα,
Αναπλ. Καθηγήτρια Νομικής Σχολής ΕΚΠΑ

ΤΟ ΚΑΣΤΡΟ ΠΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΩΣΑΜΕ

Το νέο βιβλίο της Ιωάννας Θεωράτου

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

1922. Χιλιάδες Μικρασιάτες καταφεύγουν στα ελληνικά νησιά για να γλιτώσουν από την κόλαση της Σμύρνης. Την Ελισσώ με την οικογένειά της θα τη βγάλει η βάρκα στη Χίο, όπου το Φρούριο θα γίνει η πατρίδα της. Απέναντί τους θα βρουν ενίοτε εχθρική την τοπική κοινωνία. Η Ελισσώ, ευφυής και δυναμική, διηγείται τη ζωή της μέσα στο Κάστρο και έξω απ' αυτό και παράλληλα ξετυλίγει τις ζωές των ανθρώπων της γειτονιάς της. Πρόσωπα αγαπημένα, τοπικές αφηγήσεις και δοξασίες, έρωτες, μυστήρια και φονικά πλαιοσιώνουν το μοτίβο των δεκαετιών του '30 και του '40 που σημάδεψαν τη ζωή της. Κι όλα αυτά μέσα στη δίνη του Μεσοπολέμου, του Β' Παγκοσμίου πολέμου, της Κατοχής, της Αντίστασης, του Εμφυλίου. Η Ελισσώ, μια γυναίκα με πάθος για τη ζωή, θα ερωτευτεί, θα πάει στο πανεπιστήμιο, θα

μορφωθεί, θα γυρίσει την πλάτη στα κοινωνικά στερεότυπα κάνοντας με περηφάνια σημαία της την «προσφυγιά» της αλλιά και το ανεμοδαρμένο Κάστρο της Χίου, που στέκεται μέχρι και σήμερα αγέρωχο ν' ατενίζει τις ακτές της Μικρασίας και να ψιθυρίζει μέσα απ' τις ταλαιπωρημένες πολεμίστρες του τις πονεμένες ιστορίες των προσφύγων.

“...Εισέπραξα, διαβάζοντας το μυθιστόρημα της Ιωάννας, μεγάλη ευφροσύνη, από το κέντρισμα της νοσταλγίας των παιδικών μου χρόνων, από την αναμόχλευση των αναμνήσεων, απ' το ψηλάφισμα της «νόρμας» που κοινωνικοποιεί εμάς τους Χιώτες. Όλα αυτά, έτσι που εβάρυναν τα χρόνια, η κρίση και η αποσάθρωση, ήχησαν μέσα μου ως «υπόσχεση θεού», πως πάντα θα υπάρχει στην Ελλάδα μας «μαγιά» για έναν κόσμο καλύτερο, για ένα μέλλον αισιόδοξο.

Η συγγραφέας εκπροσωπεί αυτό το μέλλον, γιατί έχει σκύψει με περίσσιο ενδιαφέρον, κατανόηση και αγάπη πάνω σε ένα παρελθόν, που ικνηλάτησε στις αφηγήσεις των μεγάλων, καθώς και

στην προσωπική της ακατάπαυστη έρευνα και μελέτη, ώστε ο μύθος της να εδράζεται πάνω σε ένα στέρεο ιστορικό μοτίβο και αδιάψευστο, ... «κτήμα εσ αεί», όπως έλεγε κι ο Θουκυδίδης.

Και αν « Το Κάστρο που στοιχειώσαμε», όπως φαίνεται, σίγουρα θα ανταγωνίζεται στο μέλλον τη συγγραφική παραγωγή της, στοίχημα πως, εκ νέου, η Ιωάννα Θεωράτου, κάτι καινούριο θα επινοήσει και θα καταφέρει πάλι να μας εκπλήξει: Γιατί η ζωή και είναι μπροστά της και το ταλέντο της πολύ μεγάλο”.

Μαρία Βασιλάκη - Ιγγλέση,
Φιλολόγος

ΒΛΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΒΛΑΚΕΣ

Τα Δικηγορικά γραφεία αποτελούν χώρους «αταξικού» χαρακτήρα. Προστρέχουν σ' αυτά άτομα διαφόρων τάξεων, από αμαθείς και πτωχούς μέχρι και πλουσιότερους και ευρυμαθείς, προκειμένου να επιλυθούν οι διαφορές τους. Μεταξύ αυτών και τύποι «ξερόλης», που χωρίς νομική παιδεία υποδεικνύουν τρόπους χειρισμού των υποθέσεών τους, με αποτέλεσμα αρχήθεν αρνητικό, αν βέβαια, ο δικηγόρος δεν τους υποδείξει την έξοδο !.. Είναι προφανές ότι πρόκειται περί ατόμων βλακών, αφού η επιμονή τους οδηγεί και σε ζημία τους.

Αλλά πώς ορίζεται η βλακεία και ποιος ο βλάκας ; Για την απάντηση έχω μπροστά μου τρία (3) σχετικά δοκίμια. Το βιβλίο του Carlo-Cipolla για τους βασιικούς νόμους της ανθρώπινης ηλιθιότητας («ΚΕΔΡΟΣ»), το περί βλακείας πόνημα του συγγραφέα R. Miulis και, το πιο αναλυτικό βιβλίο του Ε.ΛΕΜΠΕΣΗ (Έκδοση των Φίλων) με τον τίτλο «Η τεράστια σημασία των βλακών στη σύγχρονη ζωή»

Διατρέχοντας και τα τρία βιβλία δεν βρήκα ορισμό της βλακείας. Θα μπορούσε ίσως να ορισθεί ως «διαταραχή οφειλομένη σ' εγκεφαλική βλάβη και ανικανότητα επεξεργασίας αφηρημένων εννοιών». Ο ορισμός αυτός, εκφερόμενος με ανάλογο επιστημότητα μ' αναγκάζει να παρέμβω ,λέγοντας πως πρόκειται γι' αναπηρία που δεν επιτρέπει στο «Νου» να πάει ως την κανονικότητα, την διανοητική δηλ. κατάσταση ενός μέσου ανθρώπου. Ο προσδιορισμός αυτός , έστω και κατά προσέγγιση- επειδή δεν παίζει κανείς εύκολα με τον ψυχισμό του άλλου- μας οδηγεί στον διαφορισμό μεταξύ ευ-

φών και βλακών. Κατά δε την άποψη του εκ των συγγραφέων Ε. ΛΕΜΠΕΣΗ, αποβαίνει ωφέλιμος και συμβάλλει μεγάλως στην οικονομία, αφού οι ευφυείς εκμεταλλεύονται την ολιγόνοια των ηλιθίων και διότι η οριζοντίωση (όλο ευφυείς-όλο βλάκες) θ' απέβαινε σε βάρος της οικονομίας και της προόδου της χώρας!..*

Εκ των πιο πάνω ,μπορούμε να σκιαγραφήσουμε τα κάπως έτσι «παράφερνα» της βλακείας. Ειδικότερα οι άνθρωποι αυτοί (ηλιθιοί) έχοντας συνείδηση της πραγματικότητας, τελούν υπό συνεχή καταφορά και περιφρόνηση και ως εκ τούτου αναγκάζονται να ενεργούν με συνεχή άμυνα και να βρίσκουν καταφύγιο σε συλλογικότητες ομοίων ή περίπου ομοίων. Τους δίνεται έτσι η δυνατότητα να συνασπίζονται εντασσόμενοι σε «κλίκες» ισορροπώντας καταστάσεις και πράγματα και αναβαθμίζουν τους ολιγώτερο βλάκες σε αξιώματα, τα οποία χρησιμοποιούν και οι ίδιοι ακολούθως. Ανίκανοι για ατομικότητες , αναπτύσσουν καχυποψίες και καθίστανται, εκ του λόγου τούτου ,πονηροί, επιτήδριοι , συκοφάντες, εγωιστές και ανήθικοι. Η κατάστασή τους, μη αναστρέψιμη, επειδή δεν είναι αρρώστια, οδηγεί στη σκέψη ότι οι βλάκες, ακόμα και ευρυνώστες γεννιούνται και δεν γίνονται. Και σαν συμπέρασμα : Ενάντια στην ηλιθιότητα, ακόμα και οι θεοί «αγωνίζονται μάταια» !.. θα πει ο μεγάλος ποιητής T.Shiller και δικαίως.

*οι ευφυείς, ούτως ή άλλως εκμεταλλεύονται τους υποτακτικούς τους, χωρίς αυτοί να είναι βλάκες

ΦΑΝΗΣ ΜΟΥΛΙΟΣ

ΚΕΝΟΤΑΦΙΟ

Δεν υπάρχουν πια θέσεις γι' αγάλματα
 Τα μάρμαρα σωθήκαν
 Κι ο γλύπτης ακατάδεχτος
 με των ανθρώπων τους γρίφους
 - και πού καιρός να ψάχνεις γι' αθανάτους ; -
 Ένδοξα σβήνει η αγωνία για έπη
 Γιατί κανείς θνητός
 την Αθανασία με θάνατο δεν εξαγοράζει
 Κι ας είναι αυτός ο θάνατος , η απόλυτη δράση
 στα χέρια των γενναίων

Ας κάνουμε λοιπόν κάτι επωφελές για την ερειπωμένη μνήμη
 Ένα μνημείο ας φτιάξουμε διαρκές
 μεγαλειώδες
 για την αμνημοσύνη

Ένα μνημείο άδειο
 γεμάτο γύρη αξόδευτη , προγονική , αποσιωποημένη
 Και λήξεις ας βάλουμε κωλές, αντάξιές μας
 σαν επιτύμβια ρήση
 να μας θυμίζουνε
 πόσο λειψοί κι ανάξιοι υπήρξαμε εμείς
 πάνω στα έπη των γενναίων .

ΚΙΚΗ ΤΣΑΓΚΑΡΑΚΗ
 (Πειραιάς , Μάρτιος 2018)

ΑΛΓΟΡΙΘΜΟΙ

Ξέρω
 το τρέμουλο στα χέρια σου
 το λιάκτισμα των ουρανών
 τα δάχτυλα όλη του αέρα
 μέσα στα κλαδιά σου
 Τη θλίψη
 όταν ιχνογραφεί το βλέμμα σου
 ανορθόγραφα
 ζητώντας διέξοδο
 σε χαμηλοτάβανες σκέψεις
 Εσύ
 η αυθαίρετη αντίστιξη
 στο άσμα των αγγέλων
 φυλλομετράς τ'αστέρια
 αυτό μ'αγαπά αυτό δε μ'αγαπά
 Και εγώ
 εντέχνως επινοώ χαμόγελα
 που υφίστανται
 ως αλγόριθμοι σε εξίσωση...

ΚΑΤΣΑΓΩΝΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟΝ ΓΙΑΝΝΗ ΛΕΓΑΚΗ

Το Σάββατο 2 Ιουνίου αποχαιρέτισαμε τον Γιάννη Λεγάκη σπάνιο Άνθρωπο και υπόδειγμα Δικηγόρου.

Είχα την τύχη να τον έχω δάσκαλο στα πρώτα βήματα της δικηγορίας.

Ο Γιάννης ήταν μοναδικός μέσα από την ευγένεια, την απλότητα και την σεμνότητα της καθημερινής του ζωής. Είχε συγκροτημένη προσωπικότητα και ήταν καταρτισμένος νομικός.

Ως μαχόμενος δικηγόρος ήταν αξιοπρεπής, καλόπιστος, συναινετικός.

Αγωνιστής των δικαιωμάτων των αδυνάτων, υποστήριζε - πολλές φορές χωρίς αμοιβή- ανθρώπους του μεροκάματου και του μόχθου.

Υπερασπιστής των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των αξιών της δημοκρατικής αριστεράς.

Αν και η φύση της δικηγορίας είναι πολύ ανταγωνιστική, ο Γιάννης με την συμπεριφορά του έδειχνε την μεγαλοσύνη και το ήθος του, καθώς και την θέση που πρέπει να έχει ο δικηγόρος στην κοινωνία.

Ποτέ δεν παινεύτηκε για τις επιτυχίες του στις

υποθέσεις που κέρδιζε. Η επίδειξη, ο εντυπωσιασμός και ο εγωισμός του ήταν αδιάφορα. Τον ενδιέφερε η ουσία. Προσπαθούσε πάντοτε να συμβιβάζει και να επιλύει τις διαφορές.

Αν και το γραφείο που είχε χρόνια με την σύζυγό του Φλώρα Λεγάκη-Χάλαρη δικαστική επιμελήτρια ήταν γεμάτο κόσμο, ο Γιάννης δεν απέκτησε χρήματα από την δικηγορία, παρά τις αναμφισβήτητες ικανότητές του, γιατί δεν επεδίωξε τον πλουτισμό.

Ζούσε με σεμνότητα και εργαζόταν με αξιοπρέπεια για να συντηρήσει την οικογένειά του.

Στα Καμίνια όπου έζησε παρέμεινε ο άνθρωπος της διπλανής πόρτας, παράδειγμα ανιδιοτελούς προσφοράς στον συνάνθρωπο, όπως ήταν και ο αθισμόντος αδελφός του γιατρός Νίκος Λεγάκης.

Όσοι τον γνώρισαν σαν γείτονα, συνάδελφο αλλά και αντίδικο, μόνο καλά λόγια έχουν να πουν.

Αποχαιρέτισαμε θλιμμένοι ένα ξεχωριστό άνθρωπο, συνάδελφο και φίλο.

Τον Γιάννη Λεγάκη της προσφοράς, της καλοσύνης και της σεμνότητας.

Τον δικό μας Γιάννη .

Καλό ταξίδι δάσκαλε
Βασίλης Ριζάκος

ΚΑΤΙ ΣΑΝ ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΓΙΑΝΝΗ ΛΕΓΑΚΗ

Η ανάληψη εκ μέρους μου του θλιβερού καθήκοντος να γράψω δυο σειρές για το Γιάννη, με «υποχρέωσε» ταυτόχρονα να απαντήσω στο ερώτημα, αν θα άντεχε ο ίδιος (λόγω της σεμνότητάς του) να γραφούν γι' αυτόν υμνολόγια - που όμως τα αξίζει- . Την απάντηση σε αυτό το ερώτημα την έδωσε ο φίλος μας ο Κοτσώνης : "Απόστολε, ότι και να πεις, ότι και να γράψεις για το φίλο μας μπορεί να είναι λίγo, αλλά θα έχει την αξία του, γιατί θα βγαίνει από τα σώψυκά σου".

Πράγματι φαίνονται λίγα τα λόγια όπως "Θεός σχωρέστον, μακαρίτης, και περί της "γειτονιάς των Αγγέλων", η οποία άλλωστε έχει πυκνοκατοικηθεί εδώ και μερικά χρόνια.

Ένα μόνο θέλω να πώ για τον φίλο μας, ότι πριν

μερικά χρόνια τυχαία πληροφορήθηκα πως βοηθούσε συνανθρώπους μας ως επαγγελματίας δικηγόρος, χωρίς αμοιβή.

Έτσι θα θυμόμαστε πάντα το φίλο μας το Γιάννη, πίνοντας ένα κρασάκι στο «Δίπορτο», της πλατείας Θεάτρου.

Ο πόνος απέραντος.

Το κενό που μας αφήνει μεγάλο.

Η μνήμη του αιώνια

ANTIO ΦΙΛΕ

Οι φίλοι σου,

Απ. Ρωμανός, Μαν. Κοτσώνης, Γιαν. Λυμπερόπουλος, Δημ. Τσολλάκης, Κων/νος Κολλοβός, Ν. Κορδής

Ειδική Επιτροπή Εποπτείας κατά την άσκηση (άρθρο 14 του ΚτΔ)

Υπεύθυνος: Γεώργιος Σταματογιάννης

Μέλη: Γεώργιος Καητσάς, Παναγιώτα Μπουρλετίδου, Απόστολος Κόντος, Ηλίας Χαμαριάς.

Επιτροπή Επιστημονικών Μελετών

Υπεύθυνος: Γεώργιος Σταματογιάννης

Μέλη: Βικτώρια Αθανασοπούλου, Χριστίνα Βαθειά, Ιωάννης Βρέλλης, Γεώργιος Γεραπετρίτης, Παναγιώτης Δέγλης, Μαρία Καραγκιοζοπούλου, Μαρινίκη Κατσαλήρα, Ηλίας Κηλάπας, Νικόλαος Κωνσταντινίδης, Γεώργιος Λεβέντης, Ιωάννης Μέξης, Πολυχρόνης Περιβολάρης, Ηλίας Πολιλάης, Όλγα Σαββίδου, Κων/νος Τσαγκαρόπουλος, Ηλίας Φουφόπουλος.

Επιτροπή του άρθρου 199 του ΚτΔ & Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Υπεύθυνος: Ιωάννης Καρδαράς

Μέλη: Κυριάκος Καρυδάς, Αικατερίνη Κυλάκου, Ηλίας Τζιτζικάκης, Κων/νος Τσαγκαρόπουλος.

Επιτροπή Εμμίσθων Δικηγόρων

Υπεύθυνη: Μαρία Σταματογιάννη

Μέλη: Κίμων Γκιουλιεστάνης, Αικατερίνη Ιερομονάχου, Κων/νος Καλαντζάκης, Μαρινίκη Κατσαλήρα, Πολυχρόνης Περιβολάρης, Όλγα Σαββίδου, Αλεξάνδρα Τσάμη.

Επιτροπή Λειτουργίας των Δικαστηρίων

Υπεύθυνος: Νικόλαος Μπιλίρης

Μέλη: Κυριάκος Καρυδάς, Γεώργιος Μιχαηλίδης, Μιχάλης Νικ. Υδραΐος, Γεώργιος Φραγκιαδάκης.

Επιτροπή Νέων Δικηγόρων

Υπεύθυνος: Γεώργιος Καητσάς

Μέλη: Παναγιώτα Μπουρλετίδου, Πολυχρόνης Περιβολάρης, Διονύσιος Πλέσσας, Ευφημία Τσιλικιώτη.

Επιτροπή Πληροφορικής

Υπεύθυνος: Γεώργιος Καρατζάς

Μέλη: Χρήστος Πη. Ηλιάδης, Δέσποινα Λιαπάκη, Ειρήνη Μουγιάκου, Διονύσιος Πλέσσας.

Επιτροπή Πολιτιστικών & Μορφωτικών Εκδηλώσεων

Υπεύθυνη: Παναγιώτα Μπουρλετίδου

Μέλη: Ισμήνη Ζώρζου, Γεώργιος Μιχαηλίδης, Αθηνά Σταμελάκη, Ηλίας Τζιτζικάκης, Δημήτριος Φουφόπουλος.

Επιτροπή Φορολογικών-Ασφαλιστικών Θεμάτων

Υπεύθυνος: Κων/νος Τσαγκαρόπουλος

Μέλη: Αργύρης Δήμοβιτς, Μαρινίκη Κατσαλήρα, Μαρία Σταματογιάννη, Ματθαίος Τριαντάφυλλος.

Συντακτική Επιτροπή του περιοδικού «ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ»

Υπεύθυνος: Ηλίας Τζιτζικάκης

Μέλη: Ιωάννης Αβραμίδης, Ευαγγελία Αποστολίδου, Μιχάλης Βλάχος, Ιωάννης Βούτας, Ιωάννα Γεωργουήλια, Ισμήνη Ζώρζου, Λεωνίδας Καρδαράς, Βασιλική Κατσαγώνη, Απόστολος Κόντος, Πέτρος Λακούτσας, Κων/νος Μάναλης, Θεόδωρος Μιχαλακάκης, Αριστείδης Μπαλάσκας, Νικολέτα Μπενετάτου, Γεώργιος Πατεστής, Ελένη Πατριοπούλου, Δημήτρης Πιστικός, Διονύσιος Πλέσσας, Όλγα Σαββίδου, Σταυρούλα Σαηπέα, Θεόδωρος Σιούφας, Κων/νος Σταθακόπουλος, Ιωάννης Τιμαγένης, Παρασκευή Τρικαλιπούλου, Κυριακή Τσαγκαράκη, Διονύσιος Τσελέντης, Ευαγγελία Τσουρούλης, Μαρία Φλωροπούλου-Μακρή, Γεώργιος Χηούνης.

Συντακτική Επιτροπή του περιοδικού «ΠΕΙΡΑΪΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ»

Υπεύθυνος: Παναγιώτης Πετρόπουλος

Μέλη: Ευάγγελος Αναγνώστου, Χριστίνα Βαθειά, Χρήστος Γεωργακόπουλος, Ελένη Δαμαλίδου, Μιχαήλ Διαθεσόπουλος, Ιωάννης Δόμβρος, Ιωάννα Ζαφειροπούλου, Ηλίας Κηλάπας, Νικόλαος Κωνσταντινίδης, Αγγελική Λαλούση, Κων/νος Λαμπράκης, Ιωάννης Μέξης, Θεμιστοκλής Μερσίνης, Ειρήνη Μουγιάκου, Αριστομένης Μπαλάσκας, Πολυχρόνης Περιβολάρης, Ιωάννης Πιταϊρικός, Δημήτριος Ραπτάκης, Γεώργιος Σίμος, Γεώργιος Σκορίνης, Ιωάννης Τιμαγένης, Χρήστος Τιμαγένης, Στυλιανή Τσάκωνα, Φωτεινή Τσουκαλά, Στέφανος Φακός, Μαρία Φλωροπούλου-Μακρή, Γεώργιος Χηωρός.

Επιτροπή Βιβλιοθήκης

Υπεύθυνος: Κυριάκος Καρυδάς

Μέλη: Ηλίας Τζιτζικάκης

Επιτροπή Κοινοτικών Δικηγόρων (Π.Δ. 152/2000)

Υπεύθυνος: Γεώργιος Καραμυζάρης

Μέλη: Λάζαρος Γιατράκος, Ηλίας Πολιλάης, Πολυχρόνης Περιβολάρης, Αναπληρωματικά μέλη: Γεώργιος Μιχαηλίδης, Αθηνά Σταμελάκη.

